

January 2010
Issue : 25

வெய்கை

இலட்சியம் இல்லாமல் இலக்கியம் இல்லை

யோகா சீக்ச்சை நிபுணர்
திரு.செல்லையா துரையாப்பா

அனைவருக்கும் இனிய

பொங்கல்
நல் வாழ்த்துகள்!

50/-

இலங்கையிலிருந்து வெளிவரும்
கலை-இலக்கிய-பண்பாடரும் பல்சுவைத் திங்களிதழ்

ஐத : 2010
வீச்சு : 25

"செங்கதிர்" கட்டண விபரம் (2010) : (அஞ்சல் செலவு உட்பட)

	இலங்கை	இந்தியா	வெளிநாடு
ஓராண்டுக் கட்டணம்	1000/-	500/-	US \$ 20
ஆயுள் கட்டணம்	10,000/-	5000/-	US \$ 100
புரவலர் கட்டணம்	25,000/-	12,500/-	US \$ 250

ஆயுள் கட்டணம் செலுத்துவோருக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் "செங்கதிர்" வழங்கப்படும். புரவலர்களுக்கு வாழ்நாள் முழுவதும் "செங்கதிர்" வழங்கப் படுவதுடன் "செங்கதிர்" எதிர்காலத்தில் வெளியிடவுள்ள எல்லா நூல்களும் இலவசமாக வழங்கப்படும்.

விளம்பரக் கட்டணம்

பின் அட்டை வெளிப்புறம்	முழு	5000	1500	US \$ 50
	அரை	3000	1000	US \$ 30
முன் அட்டை உட்புறம்	முழு	3000	1000	US \$ 30
	அரை	2000	750	US \$ 20
பின் அட்டை உட்புறம்	முழு	2000	750	US \$ 20
	அரை	1500	500	US \$ 15

அன்பளிப்பு

அன்பளிப்புச் செய்ய விரும்பும் நலன்விரும்பிகள் (உதவும் கரங்கள்) தாங்கள் விரும்பும் தொகையை ஆசிரியரிடம் வழங்கலாம்.

வங்கி : மக்கள் வங்கி (நகரக்கிளை), மட்டக்களப்பு.

கணக்கு இல : 113100138588996 (நடைமுறைக்கணக்கு)

காகக்கட்டளை: அஞ்சல் அலுவலகம், மட்டக்களப்பு.

காசோலைகள் / காகக்கட்டளைகளை த.கோபாலகிருஷ்ணன் என்று பெயரிடுக. அல்லது பணமாக ஆசிரியரிடம் நேரிலும் வழங்கலாம்.

அன்புடையீர்,

தயவு செய்து 2010ம் ஆண்டுக்

குரிய சந்தா 1000/=தைச் செலுத்தி

'செங்கதிர்' இன் வரவுக்கும், வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த.கோபாலகிருஷ்ணன்.

"இடைசியம் இல்லாமல்
இடைசியம் இல்லை" முழு

செங்கதிர்

▶தொடர்பம் : 30.01.2010

25

தை 2010 (தி.வ ஆண்டு 2041)

▶3வது ஆண்டு◀

ஆசிரியர் : செங்கதிரோன்

கூவண ஆசிரியர் : அன்பழகன் குறுவல்

தொ.பேசி / Tel : 0777492861

மின்னஞ்சல் / E-mail : croos_a@yahoo.com

தொடர்பு முகவரி :

தீருத.கோபாலகிருஷ்ணன்
இல.19, மேல்மாடித்தெரு,
மட்டக்களப்பு, இலங்கை.

Contact :

Mr.T.Gopalakrishnan

19,Upstair Road,
Batticaloa, Sri Lanka.

தொலைபேசி / Telephone

065-2227876, 077-2602634

மின்னஞ்சல் / E-mail

senkathirgopal@gmail.com

ஆங்கிலத்திற்கு

ஆக்கியோரர் பொறுப்பு.

கவிஞர்கள்

* பொங்கல் தின சிறப்புக் கவிதை 09

* மட்டுவில் நூனக்குமாரனின் மூன்று கவிதைகள் 22

* நீதியின் மறுபக்கம் 33

கட்டுரைகள்

* மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள் 11

* மண்சார்ந்த படைப்புகள் 31

* ஒரு படைப்பாளியின் மனப் பதிவுகள் -10 50

* சொல்வளம் பெருக்குவோம்-10 56

கதைகள்

* அட்டைகள் (சிறுகதை) 13

* நம்பிக்கை (சிறுகதை) 23

* இப்படியும் ஒரு சிலர் (குறுக்கதை) 39

* செங்கமலம்-12 (தொடர்நாவல்) 58

◆ ஆசிரியர் பக்கம் 02

◆ அதிதிப்பக்கம் 03

◆ இளங்கதிர் 19

◆ கதை கூறும் குறள்-5 34

◆ கதிர்முகம் 40

◆ பகர்வு 45

◆ நனைவிடை தோய்தல் 48

◆ வீளாசல் வீரக்குட்டி 62

◆ வானவில் 63

01

செங்கதிர்
தை 2010

30.01.2008 அன்று தன் கன்னி இதழை விரித்த 'செங்கதிர்' உங்கள் கரங்களில் தவமும்

இருபத்தைந்தாவது வீச்சுடன் மூன்றாம் ஆண்டில் அடியெடுத்து வைக்கின்றது. 'செங்கதிர்' இன் வரவிலும் வளர்ச்சியிலும் அக்கறைகொண்டு ஆதரவு நல்கிய இலக்கிய நெஞ்சங்களுக்கு நன்றிகள் பல. மேலும்,

இலக்கிய ஆர்வர்களிடம் ஓர் அன்பான வேண்டுகோள்!

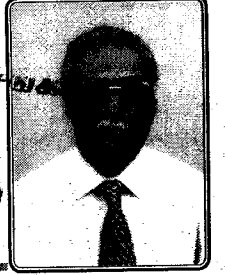
2010ம் ஆண்டுக்கான சந்தா ரூபாய் ஆயிரம் (1000/=) செலுத்தி, சந்தாதாரராக 'செங்கதிர்' இன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.

செங்கதிரோன்.

'செங்கதிர்' இதழின் இம்மாத அதிதி யோகா சிகிச்சை நிபுணர்

திரு.செல்லையா துரையாபா

அவர்களாவார்.

மக்கள் நோய் பிணி இன்றி வாழ வழிகாட்டும் யோகா நிபுணர் செல்லையா துரையாபா

- துறையூர் க.செல்லத்துரை

“நோயற்ற வாழ்வே : எழில்கொஞ்சும் இடமாக இது குறைவற்ற செல்வம்” என்று ஆன் விளங்குகின்றது. கவிஞர்களான நோர் கூறியுள்ளனர். நோயில்லாத ஜீவா ஜீவரெத்தினம், துறையூர் வாழ்க்கையே அமைதியைத்தரும், செல்லத்துரை, எழுத்தாளரும் ஓய்வு மனச்சாந்தியைத் தரும். கெட்ட பெற்ற கல்விப்பணிப்பாளருமான பழக்கவழக்கங்களைத் தவிர்த்து திரு.சா.தில்லைநாதன், ஓய்வுபெற்ற சுகாதார வழிமுறைகளைப் பின் கிழக்குப் பிராந்திய பதில் பதிவா பற்றி வாழ்ந்தால் எங்களை நோய் ளர் நாயகமும், நாடக ஆசிரியரு அணுகாது. இதற்கு அனுசரணை மான திரு.சா.முத்துக்குமாரன், யாக இருப்பது உடற்பயிற்சியே ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியரும் பிரபல னில் அது மிகையல்ல. சுகவாழ்வு சோதிடருமான திரு.V.S.வேலாயு தன், மற்றும் மட்டக்களப்பு மாவட்ட வாழ்வதற்கு நோய்வராமல் காப் அரச அதிபராகவிருந்த திரு.வேல் பதும் வந்த நோயைக் குணமாக்கு முருகு சண்முகம் போன்ற அறிஞர் வதும் மிக மிக அவசியமாகும் இந்த பெருமக்களையும், பல கல்வி அறி இருவகை வழிமுறைகளுக்கும் எம்மை காரிகள், கணக்காளர்கள் போன்ற இட்டுச் செல்பவராக விளங்குபவர் வர்களையும் ஈன்றெடுத்தப் பெருமை யோகா சிகிச்சை நிபுணர் செல் பெற்றது இக்கிராமம். இத்தகைய லையா துரையாப்பாவாகும். சிறப்புப் பெற்ற கிராமத்திலேதான் யோகா சிகிச்சை நிபுணர் செல்லை யா துரையாப்பாவும் பிறந்தார்.

மட்டக்களப்பு மாவட்டத் தின் தென் எல்லையாக அமைந்தி :
ருப்பது துறைநீலாவணை என்னும் : இளமை :
பழந்தமிழ்க் கிராமமாகும். நீர் வள : கிராமத் தலைமைக்காரர்
மும் நிலவளமும் நிறைந்து இயற்கை : என்றால் இக்காலப் பொலிஸ் அதி

காரிகளைப் போன்று அன்று கருதப் பட்டது. உலகநாதன் என்ற தலமைக் காரருடைய மகளின் மகனாகத்தான் இவர் 31.10.1940ம் ஆண்டு பிறந்தார். தந்தையார் வயிர்முத்து செல்லையா, தாயார் உலகநாதன் சந்தணப் பிள்ளை. ஏழு பிள்ளைகள் கொண்ட குடும்பத்தில் கடைசிப் பிள்ளையாகப் பிறந்தார்.

கல்வி :

சின்னப்பிள்ளை செல்லப் பிள்ளையா வளர்ந்தார். பாடசாலை செல்லும் வயது வந்த உடனே இவரை அன்று சிறப்பாக இயங்கிய துறைநீலாவணை மெதடிஸ்த் மிஷன் பாடசாலையில் சேர்த்தனர். ஆரம்பக்கல்வியை அங்கு பெற்ற அவர் பின்னர் கல்முனை பாத்திமா கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டார். சில ஆண்டுகளின் பின்னர் மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரியில் சேர்ந்து விடுதியில் தங்கியிருந்து கல்விகற்றார். அக்காலத்திலே இன்று சிறந்த எழுத்தாளராக விளங்கும் திரு.எஸ். பொன்னுத்துரை ஆசிரியரிடம் கல்விபெறும் பேறுபெற்றார். சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப்பத்திர பரீட்சைக்குத் தோற்றி பல திறமைச் சித்திகள் பெற்று தேறினார். வகுப்பிலே மிகவும் கெட்டித்தனமும் கறுகறுப்புடனும் தொழிற்பட்ட இவரை ஒரு வைத்திய கலாநிதியாக்கிப் பார்க்க ஆசைப்பட்ட இவரது பெற்றோர், இவரை அக்காலத்தில் மிகவும் புகழ்பெற்று விளங்கியதும் யாழ் சர்வ கலாசாலை எனப் பேசப்பட்டதுமான வட்டுக்கோட்டையாழ்ப்பாணக் கல்லூரி பட்டதாரி

மாணவர் பிரிவில் (Jaffna College Undergraduate Section) சேர்த்தனர். பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் கல்விகற்றார். பெரும் பெரும் தலைவர்களை உருவாக்கியதும், பல சிறந்த ஆசான்களைக் கொண்டதுமான இக்கல்லூரியில் கற்றகாலை பலருடன் பழகும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டதை இன்றும் நினைவு கூருகிறார்.

இது பிரத்தியேக கல்லூரி (Private College) ஆனபடியால் க.பொ.த உயர்தர லண்டன் பரீட்சை எழுதவேண்டும். கெட்டித்தனமும், விடாமுயற்சியும் மட்டும்போதாது. ஒருவருடைய வாழ்க்கையை விதியும், அதிஷ்டமும் சேர்ந்துதான் தீர்மானிக்கின்றன என்பதற்கு இவருடைய வாழ்க்கை ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டு. இவரால் ஆரம்ப இலக்கை அடையமுடியாமல் போனது துரதிஷ்டமே.

தொழில் :

அவர் கற்ற கல்விக்கு எந்த வித சம்பந்தமும் இல்லாத ஒரு தொழிலோடு வாழ்க்கை முற்றுமாகப் போராவேண்டி ஏற்பட்டது. ஆம் அவர் கிழக்கிலங்கைக் கடதா சிக்கூட்டுத்தாபனத்தில் பண்டகசாலைப் பொறுப்பாளராகச் (Store Keeper) சேர்ந்தார். கொழும்பிலே தான் இவருக்கு முதல் நியமனம் கிடைத்தது. செய்யும் தொழிலைத் தெய்வமாக மதித்து கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, நேர்மை இவைகளைப் பின்பற்றி நடந்தபடியால் தொழிலில் சிறப்புப்பெற்று விளங்கி

னார். தொழிலாளர்களுடனும் மேல்திகாரிகளுடனும் சுமுகமான உறவைப் பேணினார். திறமை இருக்குமானால் எந்தத் தொழிலைச் செய்தாலும் அதில் பிரகாசிக்கலாம் என்பதற்கு இவரே சான்றாகும். பதவியின் உச்சத்துக்கு உயர்ந்து சென்றார். இளைப்பாறும்போது பண்டகசாலை அத்தியட்சகர் (Superintendent of Ware House) என்ற உயர்பதவிநிலை அதிகாரியாகயிருந்தார். இதிலிருந்தே அவரது திறமையை மட்டிடலாம். ஆரம்பத்தில் கொழும்பில் பல இடங்களில் வேலை செய்து 83 இனக்கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பின் வாழைச்சேனை கடதாசித் தொழிற்சாலையில் வேலை மாற்றம் பெற்றே தொழில்புரிந்து இளைப்பாறினார்.

திருமணம் :

இவர் குடும்பத்தில் கடைசிப் பிள்ளை என்பதனால் பொறுப்புடன் எதுவும் இருக்கவில்லை. தொழிலில் இணைந்த குறுகிய காலத்திலே திருமணம் செய்து கொள்வதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. திருமணம் சொர்க்கத்தில் நிச்சயிக்கப்படுவதாக ஆன்றோர் கூறுவர். கச்சேரியில் (மட்டக்களப்பு) காணிப்பகுதியில் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றிருந்த கந்தையா என்பவருடைய மகள் பராசக்தி (ராதா) என்னும் மங்கை நல்லாளை பெற்றோர் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்தார். இது நடந்தது 1975ல். பராசக்தி தொலைத்தொடர்பு திணைக்களத்தில் Telephonist ஆக வேலை

செய்துகொண்டிருந்தார். இவருடைய சகோதரன் ஆறுமுக வடிவேல் கல்லோயா ஆற்றுப்பள்ளத்தாக்கு அபிவிருத்திச் சபையில் இயந்திரவியலாளராகக் (மட்டக்களப்பின் முதல் எந்திரவியலாளர்) கடமையாற்றிகளடா சென்று அங்கு அவரோடு இணைந்து வேலை செய்த களேடிய ஆங்கிலப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து களடாவில் குடியேறி விட்டார். இன்னும் ஒரு சகோதரியோகராணி மகாலிங்கம் (மட்டக்களப்பின் முதல் பெண் எந்திரவியலாளர்) கட்டிடத் திணைக்களத்தில் வேலைசெய்து கொண்டிருந்தார். அவர் குடும்பத்தோடு களடாவில் வசிக்கிறார். இன்னும் இரு சகோதரிகள் களடாவில் வாழ்கின்றனர்.

“குடும்பம் அமைவதெல்லாம் இறைவன் கொடுத்த வரம்” என்பர். சிலர் நீண்டகாலம் இணைந்திருந்து இறந்து போகின்றனர். இன்னும் சிலரோ குறுகிய இல்லற வாழ்க்கையே வாழ்க்கையாக இருக்கிறது. ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்த சில வருடங்களுக்குள் ளேயே மனைவியைப் பறிகொடுத்த துரதிஷ்டசாலியானார். எஞ்சிய வாழ்க்கையைத் தனது மகளின் எதிர்கால நன்மைகருதித் தியாகம் செய்து தனியாளாகவே வாழ்கின்றார்.

மகள் லக்ஷ்மியைக் களடாவில் வாழும் பெரிய தாயாரான யோகராணி மகாலிங்கத்திடம் சேர்த்துவிட்டார். அவர் களடாவாழ ஆங்கிலேயர் யோனாதன் என்பவரைத் திருமணம்செய்து சந்தோஷ

மாக வாழ்கின்றார். அவருக்கு ஒரு பெண்குழந்தையும் இருக்கிறது.

விரக்தியின் விளிம்பில் தனிமையில் வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தவருக்கு இருதயத் தோடு சம்பந்தப்பட்ட பல நோய்களும் தாக்க ஆரம்பித்தன. வைத்திய சாலைகளுக்கும் வீட்டுக்குமிடையே காலங்கழித்த இவருடைய மனதில் என்ன தோன்றியதோ திடீரென இந்தியாவுக்குப் போனார். அங்கே சிலகாலம் தங்கியிருந்தார். இந்தக்காலத்திலேதான் பிரபல யோகா சிகிச்சை நிபுணரும் பேராசானுமான மருத்துவர் A.S. அசோக் குமார் என்பவருடன் தொடர்பு ஏற்பட்டது. அது ஒருவேளை முன் செய்த நல்வினையோ தெரியாது. அது அவருடைய வாழ்க்கைக்கு ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்து விட்டது.

அவரைத் தனது குருவாக ஏற்று யோகா சிகிச்சை முறையைப் பயின்றார். சிறந்த பயிற்சியின் பின்னர் குருவின் ஆசிரியையும் சான்றிதழையும் பெற்றுக் கொண்டு மீண்டும் நாட்டுக்குத் திரும்பினார். நிறைய யோகா சிகிச்சை சம்பந்தமான நூல்களை வாங்கிப் படித்தார். அதில் ஆராய்ச்சி செய்தார். அது சம்பந்தமான அறிவை விருத்தி செய்தார். கோட்பாடுகள் மற்றும் செய்முறை (Theory and Practicals) இரண்டிலும் பூரண அறிவு பெற்றார். இத்துடன் மட்டக்களப்பு நூல் நிலையத்தில் நாளாந்தம் காலநேரம் பாராது அமைதியாக இருந்து வாசித்துத் தனது அறிவைப் பெருக்

கிக் கொண்டார். ஆராய்ச்சியின் மூலம் யோகா சிகிச்சையில் புதுப் புது நுட்பங்களை அறிமுகப்படுத்தினார்.

வகுப்புகள்

யோகா வகுப்பில் ஆர்வம் கொண்ட பலரைச் சேர்த்து மட்டக்களப்பு யோகா ஆரோக்கிய இளைஞர் கழகத்தை நிறுவி அதனைப் பதிவுசெய்து கொண்டார். இளைஞர்களுக்காக பயிற்சி வகுப்புகளை வீட்டிலே ஆரம்பித்தார். ஆண்கள், பெண்கள் என இருபாலாரும் இந்தப் பயிற்சி வகுப்புகளிலே மிகுந்த ஆர்வத்துடன் பங்கேற்றனர்.

ஆரம்பத்தில் வீட்டில் நடைபெற்று வந்த வகுப்புகளில் பங்கு பற்றுவோர் தொகை அதிகரிக்கவே, வேறு வேறு இடங்களில் பயிற்சி வகுப்புகளை ஆரம்பித்தார். அவைகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இதைவிட இந்து கலாசாரத் திணைக்களத்தின் அனுசரணையோடு மட்டக்களப்பு நாவற்குடாவி லுள்ள இந்துசமய கலாசார மண்டபத்தில் யோகா பயிற்சி வகுப்புகள் தொடங்கி நடைபெற்று வருகின்றன. மட்டக்களப்பு கலாசார மத்திய நிலையத்திலும் கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக யோகா சிகிச்சை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றுகிறார். அண்மையில் யோகாப் பயிற்சியை நிறைவுசெய்து வெளியேறியோருக்கான தராதரப் பத்திரங்கள் வழங்கும் நிகழ்வொன்று மட்டக்களப்பு உதவி அரசு அதிபர் தலைமையில் நடைபெற்றது. அவ்விழாவில் உதவி அரசு அதிபர் திரு. V. வாசுதேவன் அவரைப் பாராட்டிப் பேசியதையும்

அவருடைய மாணவர்கள் அவருக்கு மலர்மாலைகள் அணிவித்து, பொன்னாடைகள் போர்த்திக் கௌரவித்ததையும் எப்படி மறக்கமுடியும்?

சேவைகள்:

அவர் யோகா பயிற்சிகள் மட்டுமல்ல வைத்திய ஆலோசனைகளும் வழங்குகிறார். பலவித நோயாளர்கள் மன அழுத்தங்கள் காரணமாகப் பாதிப்புக்குள்ளானவர்கள் அவரை நாடி வருகின்றனர். குழந்தைப்பேறு இல்லாதவர்கள் கூட வந்து அவரது ஆலோசனைகளைப் பெற்றுச் செல்வதை அவதானிக்கலாம். அவரை நாடி சிகிச்சைபெற்று அல்லது தங்களது குறைகள் நீங்கப் பெற்றவர்கள் சிலருக்கு ஒருசில உதாரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஒரு முதியவர் 80 வயதிருக்கலாம். தடி ஒன்றின் உதவியோடும், வேறு ஒருவரின் துணையோடும் நடந்து வந்தார். நடக்க முடியாதிருப்பதையும் அதற்குரிய காரணத்தையும் கூறினார். அவருடைய நிலையை அவதானித்த இவர் அதற்குப் பொருத்தமான யோகாப் பயிற்சியை (ஆசனங்கள்) செய்வதற்கு வழிகாட்டினார். இவ்வாறு ஒரு சில வாரங்களின் பின்னர் எவ்வித துணையுமின்றி அவர் நடந்து சென்றதை அவதானிக்கக் கூடியதாகயிருந்தது. நீர்கொழும்பை வதிவிடமாகக் கொண்ட ஓய்வு பெற்ற கணக்காளரான ஒருவரே, இவர் பத்திரிகைகளில் எழுதிய கட்டுரைகளைப் பார்த்துப்

படித்து வந்து பயிற்சி பெற்றுச் சென்றார்.

2. கர்ப்பம் தரித்து இடையில் பல முறை கருச்சிதைவு ஏற்படுவதால் மனமுடைந்த ஒரு குடும்பம் வந்து தங்கள் பிரச்சினையைக் கூறி அதனை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிமுறைகளைக் காட்டும்படி கேட்டுக் கொண்டனர். இவர் சில வாரங்கள் அதற்குரிய யோகா பயிற்சியை அப்பெண்ணுக்கு அளித்தார். பூரண பயிற்சியின் பின்னர் போன பெண் இப்பொழுது கர்ப்பம் தரித்து குழந்தை ஒன்றைப் பிரசவிக்கும் நிலையில் இருப்பதாக அறிந்து கொண்டேன்.

3. ஒருவர் தொழில் பார்க்கும் பெண் ஒருவரைக் காதலித்தார். அவர் இவளைத் திருமணம் செய்வதாக வாக்குறுதியளித்து இவருடன் நட்பு ரீதியில் பழகிவந்தார். ஆனால் காலகதியில் அவர் இவளைக் கைவிட்டு வேறொரு பெண்ணை மணந்துகொண்டார். இதனால் அந்தப் பெண் விரக்தியுற்று மன அழுத்தங்களுக்கு ஆளாகி வாழ்க்கையைத் தொலைக்கவிருந்த சமயத்தில் இவரை அணுகி இவரது ஆலோசனையின் பேரில் யோகாப் பயிற்சியை மேற்கொண்டு இன்று பழைய நிலையை அடைந்திருப்பதாக அறிகின்றேன்.

4. ஊளைச் சதை உள்ளவர்கள், நிறை கூடியவர்கள் பலர் வந்து இவரது ஆலோசனையின் பேரில் யோகாப் பயிற்சிகளில் ஈடுபட்டு குறுகிய காலத்தில் நிறையில் கணிசமான அளவு குறைவடைந்

ததையும் அறியக்கூடியதாகவிருந்தது.

நான் இங்கே குறிப்பிட்டது சில உதாரணங்களே. இன்னும் எத்தனையோ சம்பவங்களைக் கூறலாம். அவை விரிவில் பெருகுமென விட்டுவிட்டேன்.

எழுத்துப்பணி :

இலங்கையில் வெளிவரும் தமிழ் பத்திரிகைகளான வீரகேசரி, தினக்குரல், தினகரன், சுடர்ஒளி என்பனவற்றிலும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளான Daily News, Daily Mirror போன்ற பத்திரிகைகளிலும் ஏராளமான யோகா சிகிச்சை சம்பந்தமான கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார், எழுதிக்கொண்டே இருக்கிறார். வீரகேசரி வெளியீடான 'சுகவாழ்வு' என்னும் மாதாந்த ஆரோக்கிய சஞ்சிகை ஆசிரியர் இரா.சுட்கோபன் என்பவர் இவரைத் தொடர்பு கொண்டு தனது சஞ்சிகையில் கட்டுரை எழுதும்படி இவரைக் கேட்டுக்கொண்டார். அதற்கிணங்க மாதாமாதம் யோகா சிகிச்சை பற்றிய கட்டுரைகளை கடந்த இரண்டு வருடங்களாக எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வாசித்து கடிதம் மூலமும், பலர் தொலைபேசியூடாகவும், நேரில் வந்தும் தொடர்பு கொண்டு தங்கள் பிரச்சினைகளுக்குத் தீர்வு பெறுவதனை நான் காணக்கூடியதாகயிருக்கிறது.

யோகாவுடன் அவரது பணி நிற்கவில்லை. இவருக்குப் பல துறையிலும் ஆழமான அறிவுண்டு. அதன் காரணமாக சமகால

நிகழ்வுகள் பற்றியும் பல புள்ளிவிபரங்களுடன் கட்டுரைகள் வரைவார். (உ+ம்) இன்று தேயிலைத் தினமென்றால் அதுபற்றி ஒரு கட்டுரை பத்திரிகையில் வெளிவரும். இவ்வாறு டெங்குக் காய்ச்சல், பன்றிக்காய்ச்சல், நீரிழிவு, புற்றுநோய், மகளிர் நோய்கள் பற்றியெல்லாம் அடிக்கடி கட்டுரைகள் வரைவார்.

2007ம் ஆண்டு ரூபவாகினிக் கூட்டுத்தாபன அழைப்பின் பேரில் தனது மாணவர்களுடன் பங்குபற்றி பேட்டியளித்ததுடன் மாணவர்களைக் கொண்டு யோகாவைச் செயல்முறையிலும் காண்பித்தார். இதனை தொலைக்காட்சியில் பார்த்த பலர் இவரை மெச்சினர், பாராட்டினர். இவரின் பேட்டிகள் பல பத்திரிகைகளிலும் பிரசுரமாகி இருந்தன.

இவரது பெற்றோர் நீண்டகாலத்தின் முன்னர் இறந்துவிட்டனர். இன்று சகோதரிகள் மூவர் மட்டும் உயிருடன் உள்ளனர். கனடா சென்று யோகா சிகிச்சை மூலம் பெரும் பணம் ஈட்டும் வசதி இருந்தும் அவர் போகவில்லை. தந்தை உயிருடன் இருந்தபோது இவரை ஒரு வைத்தியராகப் பார்க்க விரும்பினார். எனினும் இன்று அவரது எண்ணம் ஓரளவு நிறைவேறுகிறது என்றால் அது மிகையல்ல. வைத்தியர்களுக்கே அவர் சிகிச்சை அளிப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. நாடறிந்த யோகா சிகிச்சை நிபுணராக, எழுத்தாளராக விளங்கும் இவர் இன்னும் நீண்டகாலம் வாழ்ந்து தனது சேவையை சமூகத்துக்கு வழங்கப் பிரார்த்திப்போமாக!

யொங்கல் தின

சிறப்புக் கவிதை

பூமிக்குச் சார்பாக ஆதவனும் மகரத்தில் புலந்த நேரம்
யொங்கல் தினம் வருமென்று புகன்றிட்டார்! சோதிடத்தில் புலமைமிக்கோர்
நாமிப்போ அந்நாளில் நன்றியுடன் கதிரவனை நம்முள்ளத்தில்
நாயகனாய் முன்னிறுத்தி நாவிலிக்கப் புகழ்ப்பாடல் சூட்டி நன்றாய்
சாமிக்குப் பூவைத்துச் சாம்பிராணி, கற்பூர தீபம் காட்டி
சக்கரையும் தீம்பாலும் தான்குழைத்து வேகவைத்த சாதம் செய்து
பூமிக்குச் சக்தி தரும் சூரியனார் பொன்னாடிக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்!
யொங்கல்விழா நன்றிசொலும் பூதுமைவிழா புத்துணர்ச்சிதரும் பொன்விழா!

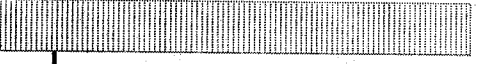
கொடியவெயில் எறித்தாலும் கொட்டி மறை பெய்தாலும் சகித்துக்கொண்டு
குவலையத்தின் பசிதீர்க்கும் வேளாண்மைப்பயிர் விளைக்கும் குலங்களுக்கு
மடிநிறையப் பொருள்வளஞ்சேர் வாழ்வுவர வேண்டுமென வாழ்த்துதற்கு
மாபெரிய திருநாளாய்ப் யொங்கல் விழாவை மரபாய்ப் பேணிவந்தோம்!
அடிபணியும் தொழிலுடையா உழவரவர் அகமகிழ்ந்து அகிலம் தன்னில்
அறந்தமைக்கும் படியாக உழதொழிலில் ஆர்வங்கொண்டுழைக்க வேண்டும்!
மிடிவெய்பதில்லாமல் மக்களெலாம் வாழ்வதற்கே வேலை செய்யும்
விவசாயி மனங்குளிரந்தால் அன்றி எப்பணியாவும் வியர்த்தமாகும்!

பூரணமாம் உணவென்று விஞ்ஞானப் புலவோர்கள் புரிந்துகொண்டு
பூதலத்தில் உள்ளோர்க்கும் புரியவைத்து சீருக்கின்றார் பசும்பால் தண்ணீர்
சீரணிக்கும் யாருக்கும் தெம்பாக உடல்சூடுக்கும் தீரா நோய்கள்
சிறிதேனும் அணுகாது சிந்தையிலும் சமநிலையே சிறப்புற்றோங்கும்!
நாரணனின் தேவியவள் அம்சமென நம் சிந்தாமதமெகறும்
ரட்சகியாய் ஆவினமும் விளங்குவதால் அதற்குமொரு நன்றிசொல்லி
ஆரமணி வித்து அதற்கமுதாட்டி மகிழ்கின்ற அந்த நாளே!
அருத்துவரும் மாட்டுப்பொங்கல்நாளென் றாதிமுதல் அறிஞர் சொன்னார்.

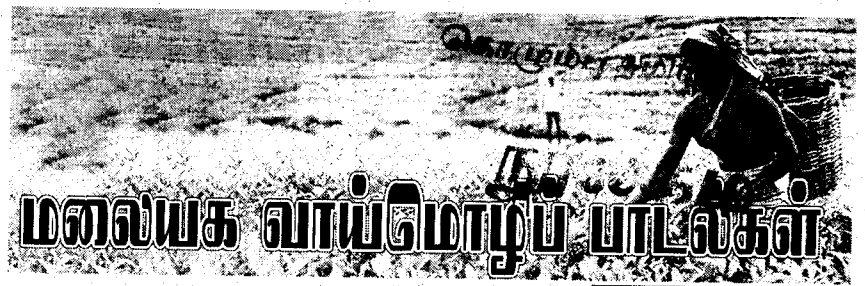
இவ்வாறு பெருமைபல கொண்டிருக்கும் தைப்பொங்கல் இனியநாளை
 இனமொழிபேதம் கடந்து எல்லோரும் கொண்டாடி மகிழவேண்டும்!
 அவ்வாறு செய்யாமல் அதுசிலர்க்கே உரித்தான தென்றால் தப்பு!
 ஆவினமும் உழவுகளும் ஆதவனும் அனைவரையும் பொதுச்சொத்தன்றோ!
 ஒவ்வொரு கருத்துக்களுக்கோர் நூறு விமர்சனங்கள் உரக்கச்சொல்லி
 ஒற்றுமையைக் குலைப்பவர்கள் உண்மையிதைக் கண்டறிந்துகொள்ள வேண்டும்!
 பவ்வியமாய் நாமெல்லாம் பலரிடமும் இதை எடுத்துப்பகர்தல் வேண்டும்!
 பாருலகில் அப்போதான் நன்றியுணர் மனங்கொண்டோர் பரந்து வாழ்வர்!

வீதியிலே கூச்சலுடன் விஷப்புகையைக் கக்கிவிட்டு விரைந்துசெல்லும்
 விதம் விதமாய் வாகனங்கள் பெருகியதால் மேம்பாலம் போட்டும்கூட
 ஏதுபலன்? சுவாசிக்கும் காற்றினிலே நஞ்சேறி இருப்பதாலே
 இருதயமும் பாதிக்கப்பட்டதனால் எத்தனைபேர் இறந்துபோனார்?
 தீயனாத் தெரிந்திருந்தும் செல்வறிமெய்கும் கழிவைச்சிந்தும் மக்கள்
 திருக்கூட்டம் உளவரைக்கும் சூழலினைச் சீர்செய்தல் முடியாதன்றோ?
 வாது இனிப்போதும்! மக்கள் வருங்கால நலன் நோக்கும் சிந்தை உண்டேல்
 மலரும் இத்திருநாளில் சூழல்மா சாக்குற போக்கை மாற்ற
 ஏதும் எமக்கியன்றவரை செய்வதென்று ஓர் ஆணை எடுத்துக்கொள்வோம்!
 எந்திரங்கள் புகைகக்கி இரைச்சலுடன் செல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வோம்!
 பாதகமாய் காலநிலை மாறுவதைச் சிந்தித்து அதனை மாற்றும்
 படியான தொழில்நுட்பப்படிமுறைகள் பற்றியும் நாம் படிக்க வேண்டும்.

நீதியுடன் பணம்சேர்த்து நிம்மதியாய்ப்பிறந்தமையும் வாழ்ச்செய்வோம்!
 நீறுபோல உயிர்க்குலத்தை ஆக்குகிற நிலைக்கிட்டுச் செல்ல வல்ல
 சாதி அணு ஆயுதங்கள் எரிக்கட்டும் வல்லரசு யமன்களுக்குச்
 சர்வபலம் தமக்கென்றே சவால்விடுக்கும் அதிகாரத்தருக்கர்க்கு
 மோதவிட்டு விடப்பாரும் செய்வதையே மூச்சாகக் கொண்டவர்க்கு
 மூச்சுடங்கும் வழியான மூலஉபாயம் நாங்கள் காணவேண்டும்!
 சாதல்நிலை யில்வாடும் சகலர்க்கும் சக்திரும் உணவு தந்து
 சகத்தினிலே சுகம்பெருக தரித்திரமும் வெருண்டோட வேண்டுமன்றோ!
 போதனைகள்தான் அதிகம்! கடைப்பிடிக்கவோ பொழுதுபோதவில்லை!
 புகன்றவர்கள் போய்விட்டார்! போலிகளே அதை வைத்துப் பிழைக்கின்றார்கள்.
 ஆதவனே! தைப்பொங்கல் ஆண்டவனே! இதையெல்லாம் பார்த்துக்கொண்டும்
 ஆத்திரத்தைக் காட்டாமல் அமைதியுடன் உன் பணிகளைச் செய்கின்றாயோ!

அக்கரைச்சக்தி

மலையக வாய்மொழிப் பாடல்கள்
 சாரல்நாடன்
 சி.வி.வேலுப்பிள்ளையும்,
 வலண்டைன் டேனியலும் மலையக
 வாய்மொழி ஆய்வில் முக்கிய பங்கெ
 டுத்தவர்கள். வாய்மொழிப் பாடல்களைத்
 திரட்டுவதிலும், அதை ஆங்கிலத்தில்
 மொழிபெயர்த்து வெளி உலகப் பார்
 வைக்கு வைத்ததிலும் சி.வி.வேலுப்
 பிள்ளை ஆற்றிய ஆரம்பகாலப் பங்க
 ளிப்புக்குப் பின்னர், இருபதாண்டு கால
 இடைவெளிவிட்டு அந்தப்பணியினை
 முறையாக முன்னெடுத்துச் சென்றவர்
 வலண்டைன் டேனியல் ஆவார்.

அமெரிக்க மிச்சிக்கன் பல்க
 லைக்கழகத்தில் மானுடவியல் துறை
 யில் பேராசிரியராகமிருந்த வலண்டைன்
 டேனியல் நாவலப்பிட்டிய தோட்ட
 மொன்றின் தொழிலாள பரம்பரையைச்
 சேர்ந்தவர். அவரது பணியின் பெரு
 மையை இன்னும் நம்மவர்கள் அறிந்
 திருக்கவில்லை.

1993 இல் இந்துசமய கலாசார
 அலுவல்கள் திணைக்களம் கொழும்பு
 பில் நடபுத்திய 'தமிழ் நாட்டார் வழக்க
 காற்றியல்' மூன்றுநாள் மாநாட்டில்
 கட்டுரை சமர்ப்பித்து பேசும்போது
 இவரது பங்களிப்பைக் குறிப்பிட்டேன்.

தமிழ்நாடு பாணையங்கோட்டை
 நாட்டார் வழக்காற்றியல் துறைத்தலை
 வர் பேராசிரியர் எஸ்.டி.ஓனார்து, பார்
 தியார் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த

கலாநிதி வே.தயாளன், தூத்துக்குடி
 வ.உ.சி.கலைக்கல்லூரியைச் சேர்ந்த
 திரு.ஆ.சிவசுப்பிரமணியன், தஞ்சாவூர்
 பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலா
 நிதி க.சக்திவேலு, பாண்டிச்சேரியைச்
 சேர்ந்த பேராசிரியர் அ.பாண்டிரங்கன்
 ஆகியோர் கலந்துகொண்ட அந்த மாநாட்
 டில் மலைநாட்டின் சார்பாக சாரல்நாட்
 டும், மாத்தளை பெ.வடிவேலனும்
 கலந்துகொண்டோம்.

சென்ற நூற்றாண்டில் நூற்பது,
 ஜம்பதுகளில் மக்கள் நாவில் மாத்தி
 ரமே உயிர்வாழ்ந்த இந்த பாடல்களை
 அதன்பெருமையை உணர்ந்து எழுத்து
 ருவில் கொண்டுவந்தமைக்கு மட்டக்க
 ளப்பு மாவட்டக்கல்வி அதிகாரி தி.சதா
 சிவ ஐயரும், வட்டுக்கோட்டை மு.இராம
 லிங்கமும் காரணகர்த்தாக்களாவர்.

‘அட்டை கடிக்கிறதும்
 அரியரத்தம் குடிக்கிறதும்
 கட்டை இடறுதலும்
 காணலாம் கண்டியிலே’

என்ற பாடலை எழுத்துருவில்
 முதலில் தந்தவர்கள் இவர்கள் தாம்.
 மு.இராமலிங்கம் இத்துறையில் காட்டிய
 ஆர்வத்தால்தான் 1965இல் பதிப்புத்து
 றையில் ஈடுபட்ட வாசகர் வட்டத்தினரால்
 அச்சிடப்பட்ட ‘அக்கரை இலக்கியம்’
 நூலில் இப்பாடல் சேர்க்கப்பட்டது.

நூற்றைம்பது வருட காலத் துக்கும் மேற்பட்ட ஒரு பாடல் தற்போது எல்லோருக்கும் தெரிந்த பாடலாக எல்லோர் வாழிலும் தவழ்கிறது.

‘கோணக் கோண மலையேறி கோப்பிப்பழம் பறிக்கையிலே ஒரு பழம் தப்பிச்சின்னு ஒதச்சானய்யா சின்னத்துரை’

என்ற பாடல் என் தாயாரிடமிருந்து கேட்டு நான் முதன்முதலாக எழுத்துருவில் தந்தபாடல். இந்தக் கட்டுரை 1963ம் ஆண்டு வீரகேசரியில் வெளிவந்தது, பின்னர் என்னுடைய ‘மலையக வாய்மொழி இலக்கியம்’ நூலிலும் இடம்பெற்றது.

மலையகத்தில் நாட்டார் பாடல்கள் குறித்து இன்றும் பத்திரிகைகளில் கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன. அவைகள் இதய சுத்தியுடன் எழுதப்படுபவைகள்தானா என்று நாம் ஐயுறவேண்டியுள்ளது. உண்மையில், ‘தினகரன்’ பத்திரிகையில் அப்படி சில கட்டுரைகளை எழுதி இருந்த, அட்டன் நகரில் வாழும் பழம் எழுத்தாளரை நேரில் கண்டபொழுது அவரிடமே கேட்டேன் “உங்கள் கட்டுரையில் காணப்படுபவை உண்மையான நாட்டார் பாடல்கள்தானா வென்று”

நாட்டார் இசையில் தானியற்றி எழுதிய பாடல்களை மலையக நாட்டார் பாடல்கள் என்று ‘தினகரன்’ தலைப்பிட்டு வெளியிட்டிருக்கிறது என்று அவர் ஒத்துக்கொண்டார். தங்களுக்குக்கும் பொறுப்புக்களை எல்லை யற்று விசாரித்துக்கொள்ளும் பத்திராதிபர்களால் நேரும் இத்தவறுகளால் நாட்டார்பாடல்களுக்குத்தான் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இப்படி பாடல் எழுதி, நாட்டார் பாடல்களென்று நம்பவைக்கும்

முயற்சி அமெரிக்காவில் நடைபெற்ற போது ரிச்சர்ட் எம்.டோசன் என்பார் அதை *Faklore* என்று பெயரிட்டு அழைத்தார். *Folklore* போல வடிவமைப்பில் புனையப்பட்ட ஒரு சிலரின் தேவைக் கேற்ப எழுதப்பட்ட போலிப் பாடல்கள் அவைகள்.

மரண வீடுகளில் ஒப்பாரி பாடுவதை நிறுத்திவிட்டோம், ஆனால் ஒப்பாரிப் பாடல்களை நாட்டுப்புறப் பாடல்களாகச் சேர்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். தப்படிப்பதை நிறுத்திவிட்டோம். அதைத் தமிழரின் தொன்மையாக கலையாக மேடையேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். வாழ்க்கையில் நாகரிகம் கருதி தேவையற்றதென ஒதுக்குவதை இப்படி சாகித்திய விழாவினும், தமிழ் விழாவினும் தேடித்தேடி மேடையேற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

1989 இல் சமூகப் பகுப்பாய்வு வரிசையில் வலண்டைன் டேனியல் நீண்ட ஒரு கட்டுரையை எழுதி இருந்தார். சமூக விஞ்ஞானிகள் சங்கத்தினரால் பின்னர் அது சிறு நூலாக ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

1994 ஜூன் மாதம் 3ந் தேதி, கொழும்பு பண்டாரநாயக சர்வதேச மண்டபத்தில் புனிதம் திருச்செல்வம் ஞாபகார்த்த உரை ஒன்றை நிகழ்த்தினார். இலங்கையில் தோட்ட மக்களுக்கு எதிரான வன்முறைகளைப் பற்றிய உரையாக அது அமைந்திருந்தது. அது பின் நூலாக வந்தது.

இந்த இரண்டு நிகழ்வின் போதும், மலையக நாட்டார் பாடல்கள் குறித்து அவர் கனமான பங்களிப்பைச் செய்திருந்தார்.

அமெரிக்காவில் பணியாற்றும் ஒரு மலைநாட்டவர் ஆற்றும் பணியில் ஒரு சிறு துளியைத்தானும் நாம் செய்ய வேண்டாமா? ■

சிறுகதை

தோட்டத்தொழிலாளர்
கூட்டு ஒப்பந்தத்தைப்போல ஆபத்துக்கு ஒரே குழப்பமாக இருந்தது. இத்தோடு ஐந்து கடிதங்கள் வந்து விட்டன. போய் பார்த்துவிட்டு வரத்

ருக்கு கீழ் வேலை பார்க்கும் சக அலுவலர்கள் “என்ன நடந்திருச்சி. இந்த மனுஷனுக்கு” என்ற ஆச்சரியக் குறியுடன் “கேன்டி”னில் விவாதித்தார்கள். ஆபத்தின் தன் நண்பன் இமாயின் காரை ஒழுங்குசெய்து கொண்டு, அவரையும் ஓட்டுனராக வரச்சொல்லி சம்மதம் வாங்கிக் கொண்டார்.

அவருக்கு வந்த கடிதங்களை தன் சிறிய சூட்கேளில் திணித்துக்கொண்டார். மினரல் வாட்டர் போத்தல், ஒரு கிறீம் கிரேக்கர் பிஸ்கட் பெக்கட் வாங்கி வைத்துக்கொண்டார்.

இனி என்ன பயணம் போக வேண்டியதுதான்! மறுநாள் காலை யில் எட்டுமணிக்கு புறப்பட்டு சென்ற இருவரும் பதினொரு மணிக்கு மத்துகம் டவு

தான் நேரம் கிடைக்கவில்லை. அலுவலகத்தில் வேலைப்பளு. கொஞ்சமாவது வெளியில் போய் நடப்பவற்றை நேரில் கவனித்து வராலாம் என்று நினைத்தாலும் அவருக்கு நேரம் போதவில்லை.

எப்படியிருந்தாலும் நாளை அவர் வெளியில் போவதற்கான முன்னேற்பாடுகளை செய்தார். அவ

னுக்கு வந்தடைந்தனர். ஒரு முஸ்லீம் ஹோட்டலுக்கு போய் பரிசை ஆணை வாழைப்பழத்துடன் கடித்து சாப்பிட்டு விட்டு தேடி வந்த தோட்டம் எங்கே இருக்கிறது என்பதை கேட்டு அறிந்து குறிப்பெடுத்துக்கொண்டு குறித்த பாதை வழியாக கொஞ்சதூரம் போனதும் மிக மோசமான குண்டும் குழியுமான தார்ப்பாதையில் பயணம் செய்ய

நேரிட்டது. ஆப்தீன் மனதை தேற்றிக் கொண்டார். இமாம் தன் காரின் நிலை குறித்த கவலையுடன் அதனை செலுத்திக்கொண்டு வந்தார். பாதையில் இடைக்கிடையே தார்பூச்சி அகன்று அடிமண் எட்டிப் பார்த்தது. சில இடங்களில் காரின் சில்லுகள் விழுந்து எழும்பி ஆப்தீனுக்கு சொல்லொண்ணாத துன்பத்தை கொடுத்தது. இத்தனைக்கும் சென்ற வருடம் தான் ஆப்தீன் இடுப்பில் அறுவை சிகிச்சை செய்திருந்தார்.

அரை மணித்தியாலப் பயணத்திற்குப் பின்னர் வந்த பாதையைக் காணோம். இரண்டு மண்பாதைகள் தெற்குப்பக்கமாகவும் மேற்குப் பக்கமாகவும் மலை ஏறி இருந்தது. ஆப்தீன் காரை நிறுத்தச்சொல்லி இறங்கி சுற்று முற்றும் பார்த்து விட்டு பழைய செங்கல் ஓடுகளினால் வேயப்பட்ட ஒரு சின்னஞ்சிறிய கடையைக் கண்டு மெல்ல நடந்துப்போய் கடையில் யாராவது உதவிசெய்வார்களா என்கிற எண்ணத்தில் கடைக்குள் பார்வையை செலுத்தினார். அங்கே ஒருவரையும் காணவில்லை! “கடே கவுருத் நெத்த” அவர் சிறிய சத்தத்துடன் அளவாக அழைத்தார். அவரின் குரலுக்கு பதிலாக கடைக்குக் கீழ் படுத்துக்கிடந்த சொறிபிடித்த நாய் “வள் வள்” என்று குரைத்து உறுமியது. “மொனாத புத்தே கவுத எவிலா” என்று நாயை அன்பாக கேட்டுக்கொண்டு வயது முதிர்ந்த முதாட்டி ஒருவர் கடைக்கு முன்னால் வந்தார்.

ஆப்தீனுக்கு போன முச்சு திரும்பி வந்தது.

“மம கொழும்ப யிந்தலா

எனவா. ஆச்சிட்ட தன்னவாத கொத்தனாத நியுபோட் வத்த தியனவா கியலா” என்று கேட்டார் ஆப்தீன். நெற்றி புருவங்களுக்கு மேல் கை விரல்களை அழுத்தி வைத்து அந்த முதாட்டி தன் கண்களினால் ஆப்தீனை உன்னிப்பாக பார்த்தாள். பிறகு சொன்னாள் “அர தியென்னே பார.” ஆப்தீனுக்கு ஏதோ சந்தோஷம்.

“ஹுங்காக் தூரத்” ஆப்தீனின் இரண்டாவது கேள்வி அது.

“எழுத் ஹத்தாக்ம தெக்கக் எத்தி. ஹபய் வாகனேனங் ஹத்தாக்ம எக்காக் வித்தராய் யண்ட புளுவன். ஆய பயின்தமாய் யண்ட ஒனே” அவள் இப்படிக் கூறிவிட்டு ஆப்தீனை பரிதாபமாக பார்த்தாள். ஆப்தீனின் வயது ஐம்பதை கடந்திருக்கும் என்பதை முதாட்டி சரியாக கணிப்பிட்டிருந்தாள் போலும். சிற்றருவிகளில் மழைவெள்ளம் கலந்ததைப் போல ஆப்தீனின் மனம் கலங்கிப் போனது.

“ஓயாட்ட ஸ்தூத்தி” என்று கூறிக்கொண்டே காரை நோக்கி நடந்தார்.

அவர் காரில் ஏறிய போது மழைத்துளிகள் கார் கண்ணாடியில் பட்டுத் தெறித்தன.

இமாம் தனக்குத் தெரிந்த ரைவிங் வித்தைகளை எல்லாம் காண்பித்து அந்த மண்பாதையில் காரை ஊசியில் நூல் கோர்ப்பதைப் போல வெகுரிமமாக ஓட்டி வந்தார். குழிகளில் மழைநீர் நிரம்பி காரின் சில்லுகள் அதில் விழுந்து எழும்பிய ஆத்திரத்தில் உள்ளே இருந்த இருவரையும் தூக்கிபோட்டு பந்தாடியது.

“இமாம் தெரியாம டிசிஷன்

எடுத்தமாதி எனக்குபடுது” என்றார். உதவபோய் இப்படி பொல்லைக் கொடுத்து அடிவாங்கிக் கொண்டோமே என்று இமாமுக்கு முக்கெல்லாம் ஆத்திரம். மௌனமாக வந்தார் இமாம்.

“ஐசே...எனத்தியன் பேசா மிக்கியா” என்று கேட்டார் ஆப்தீன்.

“பேசிவேலில்ல ஆப்தீன். அந்தா பாருங்கொ, அந்த பார மேலுக்கு போனா கார பஞ்சிகாவத்தைக்கு அனுப்போனும். தெரிஞ்சுதா ஆப்தீன்” இமாம் இப்படிக் கூறிகாரை சர் என்று நிறுத்தினார்.

“இமாம். அங்க பாரு கட ஒன்னு இருக்கி. அங்கக்கி நிப்பாட்டி பேய்த்திட்டு வருவோம்” என்றார் ஆப்தீன். இமாம் ஒன்றும் கூறாமலே அவர் காட்டிய இடத்தில் காரை நிறுத்தினார்.

ஒரு கடை அல்ல முன்று கடைகள். பலசரக்கு கடை, தேத்தண்ணி கடை, வைன்கடை. தேத்தண்ணி கடையின் வாசலில் காரை நிறுத்தினார் இமாம்.

ஆப்தீன் சூட்கேஸ்சை திறந்து மடிக்கும் குடையை எடுத்து விரித்துக் கொண்டு கதவை திறந்து தேத்தண்ணி கடைக்கு ஓடினார்.

“காலம் பொன்னானது. கடமை கண்ணானது” ரேடியோவில் சினிமாபாட்டின் கதறல். கடையின் சுவரில் லக்ஸ்மி சுவாமியின் படம். சந்தேகம் இல்லை. தமிழகடை. தமிழ் பிரதேசம்! ஆப்தீனுக்கு நிம்மதி பெருமூச்சு. முகத்தில் பிரகாசம்.

வெற்றிலை கறைபடிந்த பற்களில் கேசியர் பற்றறையில் முதலாளி சிரித்தவண்ணம் “மொனவாத பலானே...

மோனாஹரி ஓனாத” என்றார் ஆப்தீனைப் பார்த்து.

“நியுபோட் வத்த எங்கெக்க இருக்கி” என்றார் ஆப்தீன் அவரைப் பார்த்து.

அவரின் முகத்தில் மின்னல் போல திபர் பிரகாசம்.

“ஓ... ஐயா அந்தா தெரியுதே சின்னபோடு. அதுதான் எஸ்டேட்டு. காருல போனா கஸ்டம். அந்தா அந்த பாதையில் போகனும். பெரிய பரவாகனமுனா எப்பிடியும் சமா ளித்துப் போகும். இல்லாட்டி ஜீப். ஆனாதும் ஐந்து மயில் சுத்தி அந்த மலைய கடக்கனும். இங்க கார நிப் பாட்டிட்டு போங்க. நாங்க கார பாத் துக்கிறோம். அரமணித்தியாலோம் அப்பிடியே நடக்க நீங்க எஸ்டேட்டு பங்களாவுக்கு போயிரலாம்.” என்றார் அவர்.

“நாங்க ஸ்கூலுக்கு போவோனும்.” ஆப்தீன் சொன்னார்.

“ஸ்கூலா! தமிழ் கலவன் பாடசாலை. பங்களாவுக்கு அடுத்ததா இருக்கும். அந்த ஸ்கூலுலதான் நானும் படிச்சேன். ஓரி...ஓரி...” அவர் என்னமாய் சிரிக்கின்றார்.

“நல்லம் மொதலாளி” ஆப்தீன் விடைபெற்றுக்கொண்டு இமாம் முடன் குறுக்குப்பாதையில் ஏறி நடந்தார். குறுக்குப்பாதை மலைக்குப் போகும் படிகளாக இருந்தது.

ஆப்தீன் சிரமத்துடன் நடந்தார். மழைநீர் பால்தேனீர் நிறத்தில் “குபுக்குபுக்”கென்று படிகளில் ஓடிவந்தது. ஆப்தீனின் சப்பாத்துக்களுக்குள் நீர் நுழைந்து சதக்... சவக்.” என்று சத்தம் வேறு போட்டது.

“இமாம்.. என்னா கருமமோ தெரியல்ல இங்கக்கி நாங்க வந்திருக்கி. ஸுக்குள்ள தண்ணியும் பெய்த்திட்டு.” என்றார் ஆப்தீன்.

“ஓ... லோக்கலா வேங்கினா இப்பிடிதான். இன்னும் கொஞ்சத்தால சேரும் உள்ளக்கி போவும்” எரிச்சலின் உச்சியில் இருந்த இமாம் மூச்சு வாங்கிக் கொண்டே சொன்னார்.

“கோவிக்கவாணாம் இமாம். ஓங்களோடு போர்ட்டி இயர்ஸ் கூட்டாளி. ஓங்கள மிச்சநாள் தெரியும். நீங்க குடுத்திட்டு போன ஸு. ஞாபக மிருக்காம்.

இமாம் பேசாமல் நடதார். கொஞ்ச நேரத்தில் இருவரும் மலை உச்சிக்கு வந்தபோது கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை சமாந்தரமாக செல்லும் தரை அமைப்பும் பச்சைப் பசேல் என்ற றப்பர் தோட்டமும் நாலு பக்கமும் விரிந்து கிடந்தது. மொன்டஸ் சூரியில் சின்னப் பிள்ளைகள் ரைம்ஸ் பாடலுக்கு தலையசைத்து ஆடுவதைப் போல மழையினாலும் காற்றினாலும் றப்பர் மரங்களின் உச்சி கிளைகள் ஆடி அசைந்து ரம்மியமாக ஆப்தீனுக்கு இருந்தது. “இமாம்... அங்கக்கி பாரு. சீன் நல்லா பசுந்தா இருக்கி” மூச்சு வாங்கிக் கொண்டே சொன்னார் ஆப்தீன்.

இமாம் எங்கே சீனரிஸ்சைப் பார்த்தார். வந்த பக்கத்தில் ஐநூறு அடி பள்ளத்தில் சின்ன உருவங்களாக தெரியும் கடைகளையும் தனது காரையும் கவனித்துவிட்டு உரக்கச் சத்தம் போட்டார்.

“அந்தா... ஆப்தீன் எங்கட கார்.”

“கார் ஓடிபோகல. கீ... ஓங்கட சாக்குக்குள்ள இருக்கி.”

“மாற ஜோக். ஓங்கட” இமாம் கூறிவிட்டு பேசாமல் இருந்தார்.

இருவரும் பங்களாவை நோக்கி நடந்தனர்.

இருபது நிமிட நடையில் கல்லெறியும் தூரத்தில் பங்களா தெரிந்தது.

“அந்தா பங்களா இருக்கி. இப்ப எங்கைக்கு ஸ்கூல்” என்றார் இமாம்.

“தாருக்கிட்ட சரி கேப்போம்” என்ற ஆப்தீன் சாரம், பத்திக் சட்டை அணிந்து, கையில் ஏதோ பையுடன் நடந்து வந்தவரைக் கண்ட இமாம் நிறுத்திக் கேட்டார்.

“ஐயா.....ஸ்கூல் எங்கெக்க இருக்கி”

“அந்தா தெரியுது பாத. அதுல போங்க” என்றார் அவர்.

“எவ்வளவு தூரம் போரே”

“கா கட்ட”

“இன்னம் போவ இருக்கி” என்றார் ஆப்தீன்

ஆப்தீனை அவர் ஆழமாக ஊடுருவிப் பார்த்தார். கொஞ்சம் மௌனமாக இருந்துவிட்டு பின்னர் அவரிடம் கேட்டார்.

“அதுசரி... இப்ப ஸ்கூலுக் கா போறீங்க?”

ஆப்தீன் விநோதமாக அவரைப் பார்த்தார். பின்னர் “என்ன சரி விஷயம் இருக்கிதா?”. என்றார் ஆப்தீன். சேட் அணிந்தவர் சிரித்தார். “ஐயா... சிரிக்கிறது” என்று வார்த்தைகளை இழுத்தார் ஆப்தீன்.

“இல்ல... இப்ப... ஸ்கூலுக்கு போயி யார பார்க்க போறீங்க. அங்க

ஒருத்தரும் இல்ல” என்றார் அவர். “ஓ... இஸ்கூல் க்ளோஸாகி இருக்கி” ஆப்தீன் கண்களை அகல விரித்து ஆச்சரியமா அவரைப்பார்த்து கேட்டார்.

“இப்ப மழகாலமில்ல.. இந்த ஏரியாவுல அட்ட நெறய வந்திருச்சாம். அதனால முன்னெச்சரிக்கையா ஸ்கூல் மூடிட்டாங்களாம்.” என்று கூறிய அவர் அதற்குப்பிறகு அங்கே நிற்கவில்லை. அவருடைய ஏதோ முக்கியமான வேலைக்கு விரைந்து போய்க்கொண்டிருந்தார்.

“இமாம்..... என்னா கத... ஸ்கூல் குளோஸ்சாச்சாம். அதுவும் வேர்க்கிங் டேயில தாருக்கிட்ட எப்புறு எடுத்திருக்கி பிரின்சிபல். வெரி பேட்...” ஆப்தீன் கூறிக்கொண்டே முன்னால் நடக்க இமாம் பின்னால் தொடர்ந்தார்.

பத்து நிமிட நடையில் வெளிய நிறத்தில் பாடசாலைக் கட்டிடம் தெரிந்தது. வெட்டிவிடப்படாத புற்கள் மண்டப வெளிப்புறங்களை ஆக்கிரமித்து இருந்தது. பாடசாலை முடப்பட்ட பாடசாலையாகக் காட்சியளித்தது.

ஆப்தீன் மௌனமாக பாடசாலையின் பெயரைப் பார்த்துக் கொண்டு நின்றார்.

“என்னா... ஸ்கூல் மூடி குளோஸாகி இருக்கி, இனி என்னா செய்யோனும்” இமாம் ஆப்தீனைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

“அங்கக்கி பள்ளத்துல இந்து டெம்பல் கண்ணுலபடுது. ஆள்கள் அங்கக்கி இருக்கி. பெய்த்திட்டு விஷயம் பாக்கோனும். முடிஞ்சு பொறவு ஸ்கூல் பிரின்சிபல் பாக்கோனும்.”

என்று கூறிக்கொண்டே படிகளில் இறங்கினார் ஆப்தீன். இமாம் மிகச் சோர்வுடன் அவருடன் இறங்கினார். மாரியம்மன் கோவில் வாசலில் கூட்டம் அதிகமில்லை.

சிறியகோவில். பெரிய முற்றம். கோவிலுக்கு பின்னால் ஏராளமான தென்னமரங்கள். அதற்கு பின்னால் பசும்பார்வையாக றப்பர் தோட்டங்கள்.

கோவில்படிகளில் பலர் குந்தி ஏதோ சுவாரசியமாக விவாதித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

நாலைந்து நாய்கள் அங்கும் இங்கும் ஓடித்திரிந்தன. தூரத்தில் இரண்டு மூன்று பெட்டிக்கடைகள். கொஞ்ச தூரத்தில் லயன் அறைகள். இடைக்கிடையே புதிதாக முளைத்த வீடுகள்.

கோவிலுக்கருகில் சென்ற ஆப்தீன் அங்கிருந்தவர்களில் ஒருவரைப் பார்த்து அழைத்தார்.

“ஐயா... ஸ்கூல் பிரின்சிபல் வுடு எங்கக்கி இருக்கி?”

அங்கிருந்தவர்களில் மீசை வைத்திருந்த ஒருவர் பதில் சொன்னார்.

“இங்க... பிரின்சிபல் ஸ்கூலுக்கு ஒழுங்கா போறதில்ல. அந்தா தெரியுதே ஒரு கட. அதுல வீடியோ, கெசட் எல்லாம் விக்கிறாரு. பகலுக்குப் பெறகு ஸ்கூல் பொடியன்கள வச்சிருப்பாரு. அங்க போயி பாருங்க”

என்றார் வேண்டா வெறுப்பாக.

“இன்டக்கி ஸ்கூல் மூடியா”

என்றார் தெரியாததைப் போல ஆப்தீன்

“இன்னைக்கு மட்டுமா லீவு அடிக்கடி லீவு. அவருக்குதா புளத சிங்கள மத்துகமனு தூர எடுத்துக்கு போவனுமுனா ஸ்கூல் மூடுவாரு.

என்னத்த சொல்ல. அவருக்கிட்ட வேல பார்க்கிறவங்க அவரு சொல்லு படி கேக்குறாங்க” என்றார் மீசை வைத்தவர்.

“ம்.. நீங்க இதபத்தி தாருக்கும் செல்லலயா” என்றார் ஆப்தீன்.

“அத ஏன் கேக்குறிங்க இத கேட்டு ஏன் எங்கவுட்டு வயித்தெறிச்சலை கொட்டிக்கிறீங்க. எத்தன தடவ கல்வி கந்தோருக்கு லெட்டர் போட்டோம். அரசியல் வாதிகிட்டயும் போனோம். ஒரு மண்ணாங்கட்டியும் நடக்கல் அங்கிருந்தவர் வெறுப்பான சொற்களை அவர்கள் மீது அள்ளி வீசினார். ஆப்தீன் அவரை விடவில்லை. “இன்டக்கி மிச்சம் அட்ட வந்த சுட்டி ஸ்கூல் முடியா?” என்று தெரியாததைப்போல கேட்டார் ஆப்தீன்.

“மழகாலத்துல அட்ட வாரது பெரிய விஷயமா? இல்லயே. அத காரணமா வச்சிக்கிட்டு நாங்க வேலக்கி போகாமயா இருக்கோம். நல்ல கத இது. அவரு ஸ்கூல பூட்டுறதுக்கு ஒவ்வொரு காரணமாம் வச்சிருக்காரு” மீசைகாரனுக்கு பக்கத்தில் இருந்தவர் தான் இப்படி சொன்னார்.

ஆப்தீன் ரொம்ப அதிர்ச்சியாகத்தான் இவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். மீசைக்காரன் தீடிடென்று உரக்க கத்தினான்.

“ஐயா... அந்தாபோராரு... ஸ்கூல் பிரின்சிபல்” அவன் காட்டிய திசையில் ஆப்தீன் அவசரமாக, ஆவலாகப் பார்த்தார்.

என்ன ஆச்சரியம்! முதலில் சந்தித்த பத்திக் சேட் போட்ட அதே ஆசாமி தான் இந்த ஸ்கூல் பிரின்சிபல்!

ஆப்தீன் அதிர்ச்சியில் பனிக் கட்டியாய் உறைந்து போனார்.

இத்தனை வருடம் இப்படியொரு அனுபவத்தை அவர் பெற்றிருக்கவில்லை. கொஞ்ச நேரம் அப்படியே இருந்தவர் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு இமாமுடன் திரும்பி வந்தார்.

வரும் வழியில் காலை செலுத்திக்கொண்டு இமாம் சொன்னார். “ஆப்தீன் இத உடப்படாது. கேக்கோண்டிய நேரத்தில கேக்கோணும். என்னா நா செல்லுறது சரியா.”

“வத்து புள்ளயள் படிக்கோணும். காயிதம் வந்தா எனத்தயானு பாக்கோணும். வந்த பொறவு இங்க சரியான புதினமாயிக்கி. மிச்சம் கல்டப்பட்டு ரோட்டு சேருச இங்கக்கி தாரும் வரமாட்டதுனு பிரின்சிபல் நெனச்சி இருக்கி. சீக்கிரம் முடிவு எடுக்கோணும்.” என்றார் திடமான மனத்துடன் ஆப்தீன்.

ஆப்தீனுக்கு இப்போது மனம் மிகத்தெளிவாக இருந்தது. இமாமுக்கு ஏதோ ஒரு தமிழ்ப்படத்தை நேரில் பார்த்ததுபோல பரவசப்பட்டார்.

ஒரு கிழமைக்குப் பிறகு பத்திக் சேட் போட்டவரின் விலாசத்துக்கு வேலையிலிருந்து தற்காலிகமாக இடைநிறுத்தும் கடிதம் பதிவுத் தபாலில் வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் மேல்மாகாண கல்வி அதிகாரி ஆப்தீன் என கையொப்பமிட்டு இருந்தது. பின்னர் விசாரணையின்போது பத்திக் சேட் அதிபர் பை நிறைய ரம்புட்டான் கொண்டு வந்து ஆப்தீனுக்கு இலவசமாக கொடுக்க முனைந்தமையும் அதன் காரணமாகவே இடைக்கால சேவை நிறுத்தம் பின்னர் நிரந்தர சேவை நிறுத்தமாக மாறிப்போனதும் எத்தனை பேருக்கு தெரிந்திருக்கும்? ■

இளையோர் பக்கம்

தீபகுதி இளையோருக்கானது. ஆக்கங்களை அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: இளையோர், மே/பா, 'செங்கதிர்' ஆசிரியர். இல.19, மேல்மாடி வீதி, மட்டக்களப்பு.

வே.நந்தகுமார்

புதுசுக அறிசுகம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக தமிழ் சிறப்புப் பட்டதாரியாகி தற்போது தற்காலிக இணைப்பில் தமிழாசிரியராக யா/தேவரையாளி இந்துக்கல்லூரியில் பணியாற்றுகிறேன். **எழுந்த முகவரி:** கல்லூரி வீடு வீதி, புலோலி மேற்கு, பருக்கிக்குறை. கவிதை, கட்டுரை, பாடலாக்கம், நாடகம் ஆகிய சூறைகளில் பல படைப்புக்களை படைத்துவரும் இளம் படைப்பாளி. ஞானம், ஜீவநதி, நீங்களும் எழுதலாம், புகியநீலா, கலைமுகம், தினக்குரல், சங்குநாதம், நடுகை போன்ற இதழ்களில் எனது கவிதை, கட்டுரை ஆக்கங்கள் வெளிவந்துள்ளன. புலோலியூர் வேல்நந்தன் என்ற புனைபெயரில் எழுதி வருகிறேன். புலோலியில் அகில இலங்கை இளங்கோ கழகத்தின் செயலாளராக விளங்கி பல கலை இலக்கியப் பணிகளை (சொற்பொழிவு, பட்டிமன்றம், நாடகம்) ஆற்றி வருகிறேன்.

நடிகித் தெரியவில்லை

என்னால் உன்னையோல் நடிகித் தெரியவில்லை வேளைக்கு ஒரு சீர்ப்பும் உள் ஒன்றுவைத்து உதட்டிலே வார்த்தைகளும் எல்லாமே நான்தான் என்ற அகங்காரமும் எப்படி உன்னால் மட்டும் இப்படி முடிந்தது வேசம் போடும் உன்னையோலு பாசம்ல்லாய் பரதேசகளை வெற்றிபெற வேதனையால் துடிக்கிறது மனம் தனக்குத்தானே முடிசூடல்கள் தனக்குத்தானே யாராட்டுக்கள் அருக்த் கண்குத்தல் பீணமாய்ச் சாம்பலாய் கரைந்தும் வாழ்விற்குள் தெற்காய் இந்த திருக்கூத்துகள் என்னால் உன்னையோல் நடிகித் தெரியவில்லை

-புலோலியூர் வேல்நந்தன்.

களர் - முதல் அளிக்கை

ஒவ்வொரு மனிதருடைய வாழ்விலும் பாடசாலைக் காலம் மிக முக்கித்துவமுடையதாக விளங்குகின்றது. ஒரு மனிதர் எதிர்காலத்தில் நற்பிரசையாக வாழ்வதற்கான வழிமுறைகளைப் பற்றிக் கற்று அறிந்துகொள்ளும் காலமாக பாடசாலை நாட்கள் அமைகின்றன. பாடசாலைக் காலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் ஒவ்வொன்றும் பசுமரத்து ஆணி போல் பதிந்திருப்பது யாவரும் அறிந்ததே.

பாடசாலையில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளும் அந்தப் பாடசாலையில் கற்கும் மாணவர்களுக்கு முக்கித்துவமான நிகழ்வுகளாகவே அமைந்திருக்கும். ஏனெனில் ஒவ்வொரு வருடமும் பாடசாலையின் நிகழ்வுகளுடன் சம்பந்தப்படும் மாணவர்கள் மாறிய வண்ணமாகவே இருப்பார்கள். எனவே அந்தந்த வருட ஞாபகங்கள் அந்தந்த வருடங்களில் கற்றவர்களுக்கு முக்கியமானதாக அமைந்திருக்கும்.

தரம் ஒன்றிலிருந்து பதின்மூன்று வரை பாடசாலையில் வலம்வரும் ஒவ்வொரு மாணவர்களுக்கும் தாம் பாடசாலையை விட்டு வெளியேறும் காலத்தில் தமக்கும் தமது பாடசாலைக்கும் இடையேயிருந்த உறவின் தன்மைகளை தான் பாடசாலைக்குச் செய்த பங்களிப்பை பாடசாலையால் தான் பெற்ற நன்மைகளை எல்லாம் தனியாளாக நின்று திரும்பிப்பார்த்து மனதிற்குள் மட்டும் மதிப்பிட்டுக்கொள்ளாமல் சமூகத்தின் சகல தரப்பினருடனும் நின்று திரும்பிப்பார்த்து மதிப்பிட்டுக்கொள்ளவும் அடுத்துவரும் மாணவர்களுக்கு முன்னோக்கி நகரச் செய்யும் உந்துதலை உண்டுபண்ணியும் விடைபெற வேண்டும்.

இவ்விதமான தன்மைகளுடன் ஒவ்வொரு தொகுதி மாணவர்களும் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறுவதற்கு ஒவ்வொரு தொகுதி மாணவர்களும் செயற்பாடுகள் சார்ந்த காத்திரமான பதிவுகள் வெளிச் சமூகத்தவரும் விளங்கிக்கொள்ளும் வகையில் வெளிவருவது அவசியமாகும்.

இந்த வகையில் பிரசுர வெளியீடுகள் பொருளாதார ரீதியில் சுமையாக இருந்துவரும் இன்றைய சூழலில் செலவைக் குறைத்து எளிமையான அதேநேரம் கனதியான தொடர்ச்சியான வெளியீடு பற்றிச் சிந்தித்தபோது உருவானதே இந்தக் 'களர்' எனும் செய்தி மடலாகும்.

பெயர்ங்கள் கடந்தொன்றாகி எழுந்து செங்குதிர்...

வடக்குக் கிழக்கு
 பேதங்கள் வேண்டாம்
 வளமான வாழ்வு காண
 ஒன்றாய்க் கைகோர்ப்போம்
 அடையட்ட பாதைகள்
 திறந்திட நாளும்
 நடைபெற்ற யுத்தம் முடிந்திட
 மீண்டும் நாம் இங்கு
 ஒன்றானோம்
 இலக்கிய உறவுப் பாலமாய்
 இதயங்கள் இணைந்து
 ஒன்றானோம்
 இதுவரை முடிய சிந்தனைக்
 கதவுகள் திறந்தினிப்
 புதுமை கொண்டு புதிய
 பூபாளம் இசைப்போம்
 புலர்ந்தது காலை
 எழுந்தது செங்குதிர்
 இனி எங்கள் வானில்/ வாழ்வில்
 வசந்தவிழா

-புலோலியூர் வேல்நந்தன்.

நமது மரபிலே களரி எனும் போது கூத்தாடும் இடமே ஞாபகத்திற்கு வரும். கூத்துக்களரியிலே நாம் நம்மவர் திறமைகளையும் நம்மவர் ஆற்றல்களையும் கண்டுக்கொள்கின்றோம். சிறந்தவற்றைப் பாராட்டுகின்றோம். சிறப்பாக வேண்டியவற்றை தட்டிக்கொடுக்கின்றோம். இவ்விதம் கூத்துக்களரிகளுடாக நாம் பெறும் சாதகங்கள் அநேகம்.

இந்த வரிகையில் இந்தக் 'களர்' ஊடாக கறுவாக்கேணி விக்கேண்டிவர வித்தியாலயத்தின் மாணவர்களது ஆசிரியர்களதும் ஆற்றுகைகள் வெளிவரவுள்ளன. இந்த ஆற்றுகைகளை அனைவரும் கண்டுகொள்ள முடியும். இந்தக் களரியின் ஆற்றுகைகளைப் பார்ப்பதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாமல் உங்கள் கருத்துக்களையும் கூறும்போது களரியின் ஆற்றுகைகள் மென்மேலும் சிறப்படையும்.

நன்றியுடன்
 இணையாசிரியர்கள்.

இணையாசிரியர்கள்
 திரு.எ.த.ஜெயராஞ்சித் + திரு.து.கெளரீஸ்வரன்

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்
 திரு.மா.தவராஜா (அதிர்)

தொடர்பு முகவர்
 களரி
 மட்டியலகரகேணி விக்கேண்டிவர வித்தியாலயம்.
 வாழாச்சேனை. தொ.பெ.சி : 065 2267654

செங்குதிரோன் எழுந்தும்

வீலைச்சல்
 21 குறாச்சாவிதம்

(கவிஞர் நீலாவணின் 'வேளாண்மை'க் காவியத்தின் தொடர்ச்சி...)

ஏப்ரல் 2010 (வீச்சு - 28) கிதழிலேயே தொடரும்.

மட்டுவில் ஞானக்குமாரரின் மூன்று கவிதைகள்

ஏதுமில்லை...!

கீதையே
உனது ஆசைதான் என்ன
இலங்கையைக் கொடுக்கவதா...?

அடக்கிய
பீடைகளைக் கொடுக்கலாம்
உயிர் ஆடைகளைக்
கொடுக்கலாமா...?

இராமனே நீ
ஐனகவின் வில்லை உடைக்கலாம்
ஐனங்கவின் விலாவை
உடைக்கலாமா...?

பரமனே நீ
ஆடைகளை
வெளுக்கும் பார்த்தலாம்
கொடுக்கிப்பார்த்தலாமா...?

ஓ... பாரியே
உனது அவையே அரங்கேற்றுவது
ஒப்பாரியா...?
கீனிகளே
நீங்கள் பறந்துகொண்டு
உட்கார்ந்து
விரந்துவிடலாமா

யாரது
குஞ்சுகளைக் கொள்
கழுதகளுக்கா
பொள்ளாடை போடுகிறீர்

நூறு
குழைகளின்
வருகைகளுக்கோ பஞ்சமில்லை
சூட்டுவதற்குத்தான்
புறாக்களிடம்
கண்ணீர் மாலைகளைத் தவிர
வேறில்லை...!

இடிவிழுந்த

வீட்டிலே

கள்ளிச்செடிகள்

பூக்காதா...?

விருத்தங்கள்
எழுதமுடியாத இளவுக்கு
வருத்தங்கள்

கவிதைகளுக்கே
சிறகு பொருத்த முடியவில்லை
சிப்படி இருக்கையிலே
ணிதனுக்கு எப்படிப் பொருத்தவேண்டும்...!

கண்ணீர் திண்ணா
உடலைக் கொண்டு வளரும்
மிகும்
யார் சொல்லையும்கேட்காதா...!

தோள்களிலே
சிறகு பூட்டி நினைத்தவனின்
கால்களிலே சிலுவைகள்

ஆனாலும்
மிகுவிழுந்த வீட்டிலிருந்தும் கூட
கள்ளிச்செடிகள்
பூக்க நினைக்கிறது.

காயம்...!

விச்சயம் இருக்கும்
ஒற்றைக் கால் கூட
அதிஸ்டம் என்றான நிலை
ஏன் எனில்
இரண்டு கால்களும்
பலருக்கு இங்கே தறிக்கப்பட்ட
இருக்கிறது...

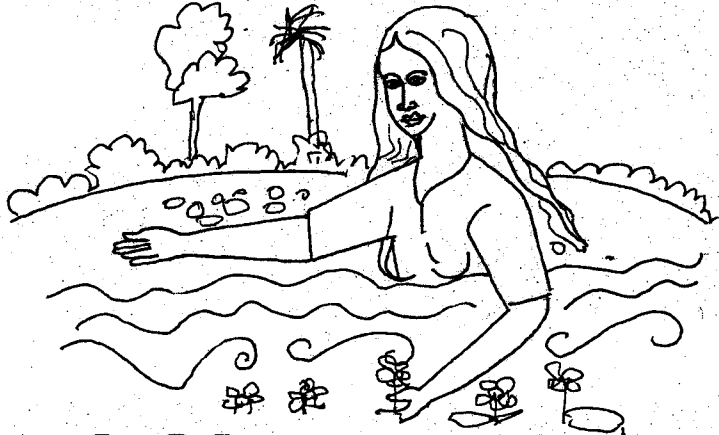
விச்சைக்காரரின் துணிபோல்
முகம் எங்கிலும்
ஒட்டுக்காயங்கள்.

முகங்கள்
தறிக்கப்பட்டவருக்கு முன்னால்
அங்கு அதிஸ்டமாகிறது...!

உலக வரையல் போல
உலவங்கும் தையல்கள்.
இதை
விகாரமாக யாரும் நினைப்பதேயில்லை
அனைவருக்கும் பொதுவான
அடையாளம் என்பதால்

மாடுகளுக்கு குறியெழுத்துபோல
உலவங்கும்
சன்னம் கிறித்த கோடுகள்

அங்கவீனர்களுக்காக
மட்டும்தான் இட ஒதுக்கீடு எனில்
இங்கே
அனைவருக்கும்
இடம் ஒதுக்கியே ஆகவேண்டும்...!

நும்பிக்கை

- இதயராசன் -

அந்தக் குளத்தினில் தாமரை இலைகளும் பூக்களும் இடையிடையே அல்லித்தாமரைப் பூக்களும் நீல வர்ணமயமாய் எழில் காட்டுகின்றன. இலேசான காற்றின் அசைவினில் நீரலைகள் இலைகளிலிருக்கும் வாத்துக் குஞ்சுகளைத் தாலாட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. துள்ளி விளையாடும் பனைத் தொத்தி மீன் குஞ்சுகள் அவற்றினைத் தூக்கத்தால் எழுப்புகின்றன. சில வண்டினங்களின் மென்மையான இன்னிசைக்கு, இடையிடையே தவளைகள் மத்தளம் கொட்டுகின்றன. பூரண சந்திரன் தனது கள்ளமில்லா முகத்தினைக் காட்டிச் சிரிக்கின்றான். தனது தங்கைகளுடன் குளிகரையில் நீரைக் குடைந்து குடைந்து குளித்துக் கொண்டிருக்கின்றாள் பானுமதி.

மாங்குளம் துணுக்காய் வீதியில் மல்லாவிச் சந்தியால் வடக்குப்

பக்கம் திரும்பி கிரவல் வீதியில் ஆறு கிலோமீற்றர் சென்றால் தென்படுவதுதான் பாண்டியன்குளம். அக்குளத்திற்குக் கீழ்க்கரையில் வயல்வெளிகளைத் தாண்டியுள்ள காடுகளுக்குள் நுழைந்து மூன்று கிலோமீற்றர் வரை நடந்தால் அழகிய ஒரு தாமரைக்குளம் தெரியும். அதுதான் சின்னப்பாண்டியன்குளம். அந்தக் குளத்தினைச் சுற்றிவர உள்ள பிரதேசமே சின்னப்பாண்டியன் குளம் எனும் சிறிய விவசாயக் கிராமம். சுற்றிவரக் காடுகள் சூழ்ந்த முன்னூறு ஏக்கருக்கு மேற்படாத நிலப் பரப்பு, அதில்தான் குடியிருப்புக்களும் வயலும் உள்ளன.

மாரிகாலத்து மழையை நம்பியே நெல்விதைப்பார்கள். கோடைகாலத்து குளத்துநீரை நம்பி தோட்டம் செய்வார்கள். வெங்காயம், மரக்கறிப்பயிர்கள், மிளகாய், பயறு, உழுந்து, குரக்கன், சாமை, மொட்டைக் கறுப்பன் எனப்

பயிரிடுவார்கள். குளத்திற்கு எட்ட உள்ளவர்கள் கிணற்றின்மூலம் ஏற்று நீர்ப்பாசனம் செய்வார்கள். அந்தக்கிராமத்தில் இருபது குடும்பங்கள் வரையிலேயே வாழ்கின்றார்கள். எல்லோரும் ஏதோ ஒரு வகையில் உறவுமுறையினர். ஆனால் இரண்டு குலங்கள் திருமண பந்தத்தினால் இப்போது உறவினராகிவிட்டனர். இன்னொரு சிறப்பு இக்கிராமத்திற்கு உண்டு, இக்கிராமத்தில் எந்தவிதமான நவீனவசதிகளும் இல்லை. பாரம்பரிய முறையிலேயே விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களது தேவைகளுக்குப் போதுமானதாகவே உள்ளது. விவசாயத்தினைவிட தமது தேவைகளுக்காக மீன்பிடித்தல், வேட்டையாடுதல், தேன் எடுத்தல் என்பன நடைபெறுகின்றன. எனவேதான் இக்கிராமத்தில் பாலும், தேனும், மீனும், இறைச்சியும் மலிந்து கிடக்கின்றன.

சின்னப்பாண்டியன் கிராமத்தின் சிறப்புக்கு முக்கிய காரணம் இங்குள்ள மக்கள் கடினமான உழைப்பாளிகள். உழைக்காது ஒருவரும் இருக்கமுடியாது, அப்படி இருக்கவும் மாட்டார்கள். காரணம் அவர்களது வாழ்க்கையே உழைத்தல்தான். அவர்களிடம் மேலதிகமாக இருப்பவற்றினை விற்பதற்கு பாண்டியன்குளம், மல்லாவிச் சந்தைக்கே செல்லவேண்டும். பள்ளிக்கூடத்திற்கும் பாண்டியன்குளமே போகவேண்டும். குளத்துக்குப்பணிய காட்டுக்கரையில் கிடுகினால் வேயப்பட்ட நாற்சார வீடுதான் கிராமத்துக்கே தலையாறி வீடு. அது

வேறு யாருடையதும் அல்ல பரியாரியார் கணபதியருடையதுதான். விஷகடியிலிருந்து அனைத்து நோய்களும் நீக்கும் சர்வ வல்லமையுள்ள கைராசிக் காரர் என்று பெயரெடுத்தவர். விஷேடமாக விஷகடிக்கு அந்த வட்டாரத்திலேயே அவருக்கு நிகர் அவரேதான். அவரது மூத்தமகன்தான் பானுமதி.

இருபதாம் நூற்றாண்டும் கடந்து இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் அடியெடுத்து, வாயு வேகத்தில் விஞ்ஞானமும் தொழில்நுட்பமும் வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதுவும் உலகமயமாதலில் எங்குமே நுகர்வுக்கலாசாரமாகிப் பொலித்தீன், பிளாஸ்டிக் என சுற்றாடல் அசுத்தமாகி மூக்கைப் பிடிக்க நாற்றமடிக்கும் வேளையில் சுற்றிவர காடுகள் அரண்செய்து, காற்றினை வடிகட்ட மின்சாரம், இயந்திரங்கள் இல்லாமல் மாட்டுவண்டியும், உழவு மாடுகளும் கொண்டு, இயற்கைப் பசளைகளைப் பாவித்து, ஊழைச்சதை வைக்காமல்கள்ளமில்லாமல் உழைத்து, தேவைக்கு மட்டுமே பொருட்களை வாங்கி அளவுக்கு அதிகமாக ஆசைப்படாமல் இயற்கையோடு இயற்கையாக வாழுகின்ற இம்மக்களைப் பார்ப்போர் உண்மையில் பொறாமைப்படவே செய்வார்கள்.

மன்னன் ஆண்டானோ, அந்நியராண்டாரோ இல்லைச் சுதந்திரம் அடைந்ததோ என்பது பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது. தெரிந்தவர்களுக்கும் அது பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதாக இல்லை. இனம், மொழிச் சுரண்

டல் பற்றியும் அவர்களுக்குத் தெரியாது. இனத்தின் பேரால் மொழியின் பேரால் ஆட்சிமன்றம் போனவர்களோ, அதிகாரிகளோ யாரும் இந்தக் கிராமம் இருப்பதே தெரியாமல் இருக்கின்றார்கள். ஆனால் யுத்தம் எனும் கருமேகம் சூழத்தொடங்கியதும் சின்னப்பாண்டியன் குளம் அசுத்தக் காற்றினைச் சுவாசிக்கத் தொடங்கி விட்டது. மாட்டு வண்டிமட்டும் உருண்ட மண்வீதியில் பஜ்ஜோ புழுதியைக் கிளப்பிக்கொண்டு கண்மண் தெரியாமல் பறக்கின்றது.

கிராமம் பற்றியோ மக்கள் பற்றியோ அக்கறைப்படாதவர்கள் தமது தேவைக்காக இப்பாமர மக்களையும் உரமாக்கிக் கொள்கின்றனர். கடந்த முப்பது வருடமாக உள்நாட்டு யுத்தம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்தாலும் சின்னப்பாண்டியன் குளம் அவ்வளவாகப் பாதிக்கப்படவில்லை. நவீன உபகரணங்கள் மின்சாரம் என்பவற்றின் பாவனை ஒரு சில வீடுகளில் பாவனைக்கு வந்து விட்டன. பரியாரியார் கணபதியார் வீட்டில் யாரும் கைவைக்கவில்லை. ஆனால் அவரால் தானும் தன்பாடும் என்று இருக்கமுடியாமையால் பல பிரச்சினைகளுக்கு முகம்கொடுத்துக் கொண்டே வாழ்கின்றார்.

பரியாரி கணபதியருக்கு ஆண் வாரிசு இல்லாதபடியால் மூத்தமகள் பானுமதிக்கே தமது பரம்பரை வைத்தியத்தினைக் கற்றுக்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றார். அவளும் மிகுந்த விருப்புடனும் திறமையுடனும் கற்றுக்கொள்கிறாள். கணபதியாருக்கு அறுபதைத்

தாண்டிவிட்டதாலும் மகளுக்கும் வயது வந்தமையால் முறை மாப்பிள்ளைக்கே திருமணம் முடித்து வீட்டோடு வைத்துக் கொண்டார். ஆனால் காலச்சக்கரம் யுத்தம் என்னும் முள்ச்சில்லாய்ச் சின்னப்பாண்டியன் குளத்தையும் நசிக்கத் தொடங்கிவிட்டது. கோழிக்குஞ்சை இறாஞ்ச வட்டமிடும் பிராந்தாட்டம் உளவு விமானம் ஒன்று சுற்றிவந்ததை பரியாரியார் கணபதியாரும் அவதானிக்கத்தான் செய்தார். ஆனால் அதன் ஆய்ந்து அவருக்குப் புரியவில்லை. அன்று மாலை நேரம், மூன்று நான்கு கிபீர் விமானங்கள் வந்து, இரும்பு முட்டைகள் இட்டன. அதன் விளைவு கிராமமே அழிந்தது.

சுத்தமான காற்றே வீசிய சின்னப்பாண்டியன்குளம் சின்னாபின்னமாகியது. ஆனால் அதிர்ஷ்டவசமாக பரியாரியாரின் வீட்டுக்கு ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. சதைப் பிண்டங்களாக இருந்த உடலங்களைச் சேகரித்து, பெரிய குழியில் மூடிவிட்டனர். காயப்பட்டவர்களை சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் அம்புலன்ஸ் வண்டிகள் மல்லாவி வைத்தியசாலைக்கு ஏற்றிச் சென்றன.

இனிமேலும் அங்கிருக்க முடியாது என்ற உண்மையினைப் புரிந்து கொண்ட சின்னப்பாண்டியன்குள மக்கள் முச்சை அறுந்த பட்டம்போல் தள்ளாடிப் போயினர். அவர்களுக்கு நம்பிக்கையும் ஆறுதலும் அளித்தவள் பானுமதி தான். சிறு சிறு காயங்களுக்கு மூலிகை மருந்துகளைக்கட்டி, குடிநீரும் அவித்துக் கொடுத்து, எல்லாவற்றுக்கும்

மேலாக மீண்டும் வாழ்வேன் என்ற நம்பிக்கை விதைகளை விதைத்தாள் பானுமதியும் அவளது சகோதரிகளும். வயதானபோதிலும் கணபதியார் உற்சாகத்தோடு இருந்து, தனது மருத்துவ ஆலோசனைகளை மகளுக்கு வழங்கிக் கொண்டே இருந்தார். ஊர்கூடி எடுத்த முடிவின்படி வண்டிகட்டி தமது சாமான் சட்டுக்களை ஏற்றிக்கொண்டு அக்கரையான் குளத்தினை நோக்கி இடம்பெயர்ந்தனர்.

அக்கரையான் குளம் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பத்தில் தங்கிய மக்கள் படிப்படியாக சிறுகுடிசைகள் போட்டு, அப்பிரதேசத்தில் குடியமர்த்தப்பட்டனர். அரசு அதிபரும் சிறிதளவு உதவிகளைச் செய்து வந்தார். ஆனால் யுத்தமுழக்கம் அப்பகுதியினையும் நெருங்கவே செய்தது. பானுமதியால் முன்புபோல் ஓடியாடி வேலைசெய்ய முடியவில்லை. அவள் ஆறுமாதக் கருவை வயிற்றிலே சுமந்து கொண்டிருக்கின்றாள்.

அக்கரையான் குளத்திற்கும் அதிர்வேட்டுக்கள் கேட்கத்தொடங்கிய போது, அங்கிருந்து வன்னேரிக்குளம், கரியால நாகபடுவான், பூநகரி என இடம்பெயர்ந்து கொண்டனர். பானுமதிக்கு அவள் அன்புடன் வளர்த்த செங்காரி வெள்ளையனின் ஒற்றைத்திருக்கல் வண்டி உதவியாக இருந்தது. பூநகரியிலும் வெடிச்சத்தம் கேட்கத்தொடங்கிய போது, பரந்தன், விஸ்வமடு, புதுக்குடியிருப்பு, தேவிபுரம் என்று இடம்பெயர்வே வாழக்கையாகிவிட்டது. ஒருவாரம்கூட ஓரிடத்தில் தங்கமுடியாது. தங்குமிடத்

திலும் பங்கரில் ஒரு மூலையில் மூச்சும் விடமுடியாமல் விடியவிடியக் குந்தியிருக்க வேண்டியதுதான். அதுவும் ஆறுமாதக் கருவினை வயிற்றில் சுமந்து கொண்டு, சத்தான இல்லை பசிக்கே உண்ணமுடியாமல் எப்படி வாழமுடியும். பாலும் தேனும் ஓடிய ஊரில் வாழ்ந்தவர்கள் பாண்துண்டும் இல்லாமல், புழுத்துச் சக்குப்பிடித்த வெள்ளை அரிசியைத் தண்ணியில் கழுவி வேகவைத்து அதன் கஞ்சியை அமுதமெனப் பருகினர். சிலர் அதுவும் கிடைக்காமல் காட்டில் உள்ள காய்களைப் பறித்துத் தின்று, சருகு ஊறிய சாய நிறமான அழுக்குத் தண்ணீரைக் குடித்தனர். இப்படியான உணவுமுறையால் பலபேர் தொற்றுநோய்க்கும் உள்ளாகினர். யுத்தத்தின் தாக்கம் உள்ளும் புறமும் இருந்து மக்களைப் பல ரூபங்களிலும் வதைத்துக்கொண்டே இருந்தன. ஆனால் அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் தமது உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக எதனையும் தாங்கும் வலிமை பெற்றுவிட்டனர். நம்பிக்கையோடு சளைக்காமல் நகர்ந்துகொண்டே இருந்தனர். பானுமதியும் அவள்குடும்பமும் என்ன அதற்கு விதிவிலக்கா.

தேவிபுரத்திலும் இருக்கமுடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. பானுமதியின் பயணத்துச் செங்காரி வெள்ளையனும், ஒற்றைத்திருக்கலும் இப்போது இல்லை. உடையார்கட்டில் தங்கியிருந்த போது ஷெல்லடியில் அதுவும் இறந்து விட்டது. தனது நாயை இழந்தபோது கூட கதறியழாத பானுமதி அதன் மர

ணத்திற்காக ஒவ்வொன்று கதறி அழுது புரண்டாள். அங்கே குழுமியிருந்த யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து இடம்பெயர்ந்தோர் அவளை விநோதமாகப் பார்த்தனர். விவசாயிகளின் வாழ்முறையும் வளர்ப்பு மிருகங்களின் மீது அவர்களின் உண்மையான நேசத்தினையும் இயந்திர வாழ்க்கை வாழ்பவர்களுக்கு எப்படிப் புரியும். அவர்கள் பார்வையில் பானுமதி விநோதப் பிறவியாக இருப்பதில் வியப்பில்லைத் தானே.

பானுமதியும் குடும்பத்தவரையும்விட அனேகமாக எல்லோரும் இடம்பெயர்ந்துவிட்டனர். மேற்கொண்டும் தங்கமுடியாது எறிகணை வீச்சுக்கள் இலக்கின்றி நடந்துகொண்டிருந்தன. இதன் அர்த்தம் மக்களுக்குப் புரியும். மிக விரைவாக இடத்தினைக் காலி பண்ணுங்கள் என்பதே அதன் அர்த்தமாகும். அதனைப் புரிந்த மக்கள் நகர்ந்து விட்டனர். பானுமதி முதல் நாளிலிருந்து பலவீனப்பட்டுவிட்டாள். ஒற்றைத் திருக்கலும் இல்லாமல் வாயும் வயிறுமாக நடப்பது என்ன இலேசுபட்ட காரியமா?

வானம் இருண்டு மின்னல் மின்னின, குறைக்காற்று தென்னை மரங்களை சிப்பிலியாட்டின. காற்றின் அகோரத்தில் பெரிய மரங்கள் முறிந்து விழுந்தன. மழை இலேசாகத் தூறிக் கொண்டிருந்தது. இப்போது புயல் ஓய்ந்துவிட்டது. பானுமதியைத்தவிர அனைவரும் வெளியே வந்துவிட்டனர். இனியும் தாமதிக்கமுடியாதென, அடுத்த கட்ட நகர்வுக்காக எல்லோரும் தயார் நிலையில், எங்கிருந்தோ விண்கூவிக்

கொண்டு வந்த ஷெல் ஒன்று அந்த மணல்வெளியில் வெடித்துச் சிதறியது. எல்லோரும் மணலில் விழுந்து புரண்டனர். அதனைத் தொடர்ந்து கிரீர் ஒன்று மேலே வட்டமிட்டது. சிறிது நேரத்தில் அவ்விடத்தில் ஒரு தென்னை மரங்களும் இல்லை. அதனை அடுத்து துப்பாக்கி வேட்டுக்கள் சடசடத்தன. வங்கருக்குள் இருந்த பானுமதிக்கு நிலமை விளங்கியது ஆனாலும் என்ன? அடுத்துவந்த எறிகணை சரியாக வங்கருக்குமேல் விழுந்து வெடித்தது. பானுமதி தன் நிலை கெட்டாள்.

தென்னஞ்சோலையை நெருங்கிய அரசபடையினர் ஒவ்வொரு அங்குலமாக சோதனை செய்துகொண்டே முன்னேறினர். அவர்களில் ஒரு இளைஞன் கண்களில் சேதமான வங்கர் பட்டு விட்டது. ஒரு வங்கரைப் பார்த்தபோதே அது மக்கள் புதுங்குவதற்காக அமைக்கப்பட்டதா? அல்லது தாக்குதலுக்குப் பயன்படுத்தப்பட்டதா என்பதை கண்டு கொள்ள முடியும். தூரத்தில் வைத்தே மக்களின் உடலங்கள் சிதறிக்கிடப்பதை வைத்து, அந்தச் சிப்பாய் இளைஞன் நிலைமையினை அனுமானித்துவிட்டான். அவனுக்கும் இதயம் இருக்கத்தானே செய்கிறது. ஆனால் யுத்தம் என்று வந்து விட்டால் சுடவேண்டும். சுடாவிட்டால் அவன் சுடப்படுவான். அதனால் அவன் சுட்டுக்கொண்டே வந்தான்.

எறிகணை வங்கருக்குப் பக்கத்தில் விழுந்ததால் வங்கரின்கூட உள்ள மரங்களும் மண்மூடைகளும் தூக்கி வீசப்பட்டிருந்தன. கிடங்கில் முனகிக்

கொண்டிருந்த பானுமதி அவனின் கண்களில். அடுத்து வந்த படையினரின் உதவியுடன் பானுமதி வங்கரிலிருந்து மீட்கப்பட்டு, அரசபடையினரின் மீட்புப் பிரிவினரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டாள்.

வானத்திலிருந்தும் தரையிலிருந்தும் கருக்கொண்ட சூறாவளிகள் ஓய்ந்துவிட்டன. குண்டுவிச்சு விமானங்கள் பறப்பதை நிறுத்திவிட்டன. எறிகணைகள் வீசப்படுவதில்லை. துப்பாக்கிகளும் மௌனித்துவிட்டன. நிலக்கண்களும் மட்டுமே இரையினை எதிர்பார்த்துக் காத்துக் கிடக்கின்றன. இப்பொழுது புதைபொருள் ஆய்வுகள் நடக்கின்றன. தொலைந்துவிட்ட மனிதங்கள் கிடைத்தாலும் கிடைக்கலாம்.

கொழும்பு போதனா வைத்தியா சாலையில் விபத்துப்பிரிவில் அனுமதிக்கப்பட்ட பானுமதியின் இரண்டு கரங்களும் அகற்றப்பட்டு விட்டன. தொடையில் ஒரு ஷெல்துண்டு இருப்பதாகவும் அதனை அகற்றுவதுபற்றி வைத்தியர் குழு ஆலோசனை நாடாத்திக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஏனென்றால் இப்பொழுது எட்டுமாதச் சிசு பானுமதியின் வயிற்றில், அத்தோடு மிகவும் போஷாக்கில்லாமல் பலவீனப்பட்டுப் போய் இருக்கின்றாள். இந்த நிலையில் அம்முயற்சி ஆபத்தாக முடியலாம் அல்லவா?

பானுமதிக்கு இப்பொழுது நினைவு திரும்பி விட்டது. ஏற்றப்பட்ட சேலைன் மருந்துகள் மூலம் தெம்பினைப் பெற்றுவிட்டாள். வன்னியில் மயங்கிய பானுமதி, இப்பொழுதுதான் முழுமையான சுயநினைவிற்கு வந்துள்ளாள்.

கண்களைத் திறந்து பார்க்கின்றாள். வெள்ளைக்கோட் போட்ட வைத்தியரின் கனிவான பார்வை அவளுக்கு ஒத்தடம் கொடுக்கின்றது. கால்களை அசைக்கின்றாள். முழங்கைக்கு மேல் அசையவில்லை. அங்கே கரம் இருந்தால்தானே அசையமுடியும். நிலமையினைப் புரிந்து கொண்ட பானுமதியின் கண்களிலிருந்து ஆறெனக் கண்ணீர் பெருக்கெடுக்கின்றது. அவளுக்கு எப்படித்தான் ஆறுதல் சொல்லமுடியும். பனித்த கண்களைக் கண்ணாடிக்குள்ளால் துடைத்துக்கொள்கின்றார் அந்த வைத்தியர். அவன் அழுது அழுதே ஆறுதல் பெறும், அவ்விடத்தைவிட்டு நகர்கின்றார் வைத்தியர்.

பானுமதிக்கு நினைவு திரும்பி இரண்டு வாரங்களாகிவிட்டன. யாராயாரோ? எல்லாம் வந்து பார்த்து ஆறுதல் சொல்லிச் செல்கின்றார்கள். அதைக் கேட்டுக் கேட்டே அவளுக்கு அலுத்து விட்டது.

“டொக்டர்...”
முதன்முறையாக பானுமதி வாயைத்திறந்து பேசுகின்றாள்.

எங்கோ வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் தம்மை அழைப்பது டொக்டருக்கு ஆச்சரியத்தினை ஏற்படுத்துகின்றது. பானுமதிக்கு அருகில் செல்கின்றார். அவன் அவரைக் கனிவுடன் பார்க்கின்றார். இத்தனை நாளும் டொக்டர் அந்தக்கனிவான பார்வையினைத்தானே அவளுக்கு ஆறுதலாக வழங்கிக் கொண்டிருந்தார். அதன் பலன் இன்று பானுமதிமூலம் திரும்பிக் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

மிஸ் என்னெண்டாலும் தயங்
காமல் சொல்லுங்கோ

அவளது தயக்கத்தினைப் போக்கி
தேரரியமளிக்கின்றார்..

டொக்டர்... என்னை யாரும்
அனுதாபத்தோட ஒருமாதிரிப் பார்ப்பதை
யும், கதைப்பதையும் நான் வெறுக்கின்
றேன். அப்படியானவர்களை என்னைப்
பார்க்க அனுமதிக்கவேண்டாம் டொக்டர்...

பானுமதி டொக்டரிடம் மிகுந்த
நிதானத்துடன், ஆழமான நம்பிக்கை
யுடன் சொல்கின்றாள். டொக்டர் ஆச்ச
ரியத்துடன் அவளைப் பார்க்கின்றார்.
அவரது வைத்திய அனுபவத்தில் இப்
படியான சூழ்நிலையிலும் தன்னம்பிக்கை
இழக்காத தேரரியசாலிப் பெண்ணைக்
கண்டதே இல்லை. இவ்வளவு நாளும்
இந்தப்பெண் எப்படித்தான் வாழப்போகின்
றாள். நான் உடலுக்கு வைத்தியம் பார்த்
துவிட்டேன். உள்ளத்தை வெல்வது
எப்படி என்றே சிந்தித்துக்கொண்டிருந்
தார். அவளது வார்த்தைகள் அவரது
கவலையை கடரில் மறைந்த இருள்
போலாக்கியது.

பானுமதி இரண்டு கைகளை
இழந்துவிட்ட போதிலும் தனது நம்பிக்
கையினை இழக்கவில்லை. அவளுக்
கென்று இருந்த கணவன், அப்பா,
சகோதரிகள் யாவரையும் இழந்துவிட்
டாள். ஆனால் தனது கிராமத்து மக்
களை இழக்கவில்லைத்தானே. சின்னப்
பாண்டியன் குளத்திலிருந்து தேவிபுரம்
வரை இடம்பெயரும்போதெல்லாம் பரி
யாரி அம்மா பரியாரி அம்மா என்று
தமக்கில்லாவிட்டாலும் அவளுக்கும்
குடும்பத்திற்கும் செய்த உதவிகள்

ஒன்றா இரண்டா? திருக்கல்வண்டில்
பயணம் இல்லாமல் போனபோதெல்லாம்
கதிரையில் உட்காரவைத்து அம்மக்கள்
தூக்கி வந்தது எல்லாம் பானுமதியின்
மணக்கண்களில் நிழலாக ஓடிக்கொண்டே
யிருந்தன.

பானுமதிக்கென்று இரத்த
உறவு வயிற்றிலுள்ள குழந்தைமட்டுமே.
அதனைப் பெற்றெடுக்க வேண்டும்.
அதனை அணைக்கப் பாலூட்ட எப்படி
அவளால் முடியும்? ஆனால் எப்படியோ
அவள் அதனைச் செய்யத்தான் போகின்
றாள். பரியாரி கணபதியரின் பேரனோ,
பேத்தியோ மீண்டும் அந்த மண்ணில்
துள்ளிவிளையாடத்தான் போகின்றது.
அக்குழந்தையின் துள்ளலில்தான் அவ
ளது வாழ்க்கையே அமையப்போகின்
றது. நகரத்தில் உள்ளவர்கள் வேண்டு
மானால் பொருளாதாரக் கணக்குப்போட்டு
அவளது எதிர்காலத்திற்கு யார் உதவ
முடியும் என்று கேட்கலாம். அம்மக்களை
சின்னப்பாண்டியன்குளத்தில் வசிப்பதற்கு
விட்டால் மட்டும்தான் போதும். அவர்கள்
உழைப்பை நம்புவார்கள். தமது அடிப்
படைத் தேவைக்கு மேலதிகமாக எத
னையும் ஆசைப்படாதவர்கள். அடுத்த
வர்க்கு உதவும் கூட்டு உழைப்பினை
நம்புவார்கள் அல்லவா. அந்த மண்ணின்
முளைதானே பானுமதியும். அவள் மற்ற
வர்களைப்போல் ஏன் பேதலிக்கவேண்
டும். பானுமதி தனது கருவிலிருக்கும்
குழந்தையின் வருகைக்காக காத்திருக்
கின்றாள். இரண்டு கரங்கள்தானே இல்லை.
சின்னப்பாண்டியன்குள மக்களின் கரங்கள்
ஒன்றா இரண்டா? ■

சை.பீர்முகம்மது மலேசியாவின் மூத்த எழுத்தாளர்.
52 ஆண்டுகளாக எழுதவருபவர். ஈழத்து எழுத்தாளர்
பலரை அவர் அருந்திருக்கின்றார். ஈழத்து எழுத்தாளர்
ஆ.மு.சீ.வேலழகனின் ஆக்கங்கள் பற்றி
அவரது மதப்பீடு இது.

மண்சார்ந்த படைப்புகள்

- சை.பீர்முகம்மது - (மலேசியா)

நான் அறிந்த வகையில் பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்து எழுதிவரும்
மட்டக்களப்பு பகுதி எழுத்தாளர்களில் ஆ.மு.சீ.வேலழகன் முக்கியமானவ
ராகத் திகழ்கிறார். இந்த வயதிலும் தொடர்ந்து எழுதுவது ஒருபுறமும்
விடாது அதை நூலாக்கி வருவதும் எனக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

1996ம் ஆண்டு சென்னையில் இவரின் மகன் பார்க்கர் கருணாநிதியின்
அலுவலகத்தில் அவர் என்னிடம் தந்த கவிதைத் தொகுப்புத்தான் எனக்கு
இவரின் முகவரியைத் தந்தது. பிறகு எப்படியோ எனது இரண்டு நூல்கள்
இவரை வந்தடைந்து என்னோடு பல ஆண்டுகள் தொடர்புடன் உள்ளார்.
இவரின் இரண்டொரு நாவல்களைப் படித்துள்ளேன். இதுவரை 13 நூல்களை
எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் என்பதை அறிகையில் இவருக்கு எழுத்தும் இலக்கி
யமும் இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்டது என்ற நினைக்கத் தோன்றுகிறது.
அனைவராலும் இப்படி தொடர்ந்து இயங்குவது சாத்தியமாதில்லை. எனது
52 ஆண்டுகால இலக்கியப் பயணத்தில் எத்தனையோபேர் ஆவேசமாக
எழுதி வந்து பிறகு முகவரியின்றி காணாமல் போய்விட்டார்கள். அந்தப்பட்டியல்
மிக நீண்டது.

எனக்கு இவர்தந்த தகவலின்படி இந்த நூலோடு மேலும் 'காடும்
கழனிபும்' என்ற நாவலும் 'செங்காந்தள்' என்ற கவிதைத் தொகுப்பையும்
சேர்த்தே வெளியிடுகிறார். இன்று இலக்கியத்தின் போக்கு உலக அளவிலும்
தமிழ்மொழியிலும் வெகுவாக மாறியுள்ளது. நவீனம் பின் நவீனத்துவம் என்று
மாறிவிட்டாலும் வேலழகன் தான் பார்த்தவை தன் மண்சார்ந்தே எழுதி
வருகிறார்.

இலங்கை மட்டக்களப்பு பேச்சு வழக்கை எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வின்
கதைகளில் படித்துள்ளேன். 2500 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் இருந்தும்

என்னால் அந்த மண்வாசனையை நுகரமுடிகிறது. இதுதான் இவரின் எழுத்தின் வெற்றியும் தனித்துவமும்.

தமிழ் நிலம் சார்ந்த பழைய மரமான சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்பட்டு வந்த ஐந்திணைகளுக்கு உட்பால் இன்றைய நவீன யுகத்தில் பல்வேறு நிலப் பரப்புக்களை உள்ளடக்கிய இலக்கியமாக தமிழ் இலக்கியம் தன்னைத் தானே நவீனப்படுத்திக்கொண்டு விட்டது.

மலேசியா போன்ற எனது மண்ணின் வாசமும் புலம்பெயர்ந்த நாடுகளின் மணமும் வெவ்வேறு வகையானது. அந்த ஐந்திணைகள் கட்டுடைக்கப்பட்டு புதிய வெளிகளையும் பேச்சு வழக்குகளையும் நமக்கு நவீன இலக்கியம் தந்துள்ளது.

இலங்கை இலக்கியத்தில் கூட யாழ்ப்பாணத் தமிழ், கிழக்கிலங்கைத் தமிழ், ஏன் நீர்கொழும்புத் தமிழ் என்று பல்வேறு வகைகளில் அது வளர்ந்துள்ளது. 'தேரான் தெளிவு' என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பில் வாழ்க்கையின் பல்வேறு மனிதர்களை அவர்களின் வாழ்க்கையைச் சொல்கிறது. முதல் கதையில் வரும் சட்டிபானை வீற்கும் ஒரு ஏழைப் பெண்ணை இங்கே மலேசியாவில் காணமுடியாது. ஆனால் வாழ்க்கையின் துன்பங்கள் உலக முழுதும் ஒரேவிதமாக இருக்கின்றன.

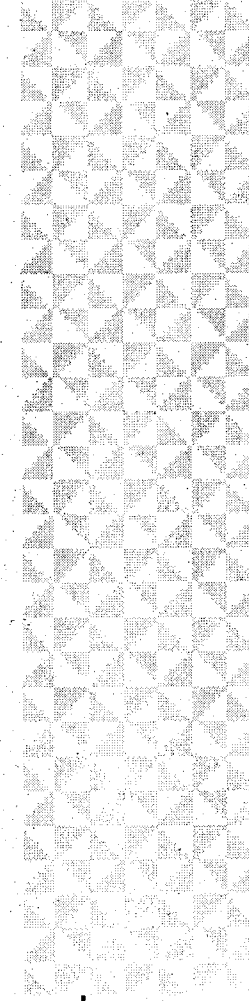
எழுத்தாளன் மனித நேயமுடையவனாகவும் மானுட விடுதலை வேட்கை கொண்டவனாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று பல காலமும் கூறப்பட்டு வந்துள்ளது. இதிலுள்ள எல்லா கதைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் மானுட நேயத்தையே பேசுகின்றன.

'வகையென்ப வாய்மைக்குடக்கு' என்ற கதை ஒரு வகையில் சாதியம் பற்றி பேசுகிறது. புலம் பெயர்ந்து நவீனமடைந்துவிட்ட வாழ்க்கையில் ஆஸ்திரேலியாவில் வாழும் இலங்கைத் தமிழனைக்கூட இந்த சாதியம் விட்டுவைக்கவில்லை என்பதை அங்கே நேரில் பார்த்துள்ளேன். ஜெர்மனியில் கூட ஒருநாள் முழுதும் இந்த சாதிய சண்டைகளை இலங்கைத் தமிழன் தெருச்சண்டையாக்கி கேவலப்படுத்தியுள்ளான். பனி நிறைந்த நாடுகளில் பல்வேறு சமூகங்களோடு வாழ்ந்தாலும் இவன் ரத்தத்தில் ஊறிய சாதியம் மறையவில்லை. தமிழனாகப் பிறந்ததில் பல நேரங்களில் நம் தலைக்குளவை இந்த சாதியம் ஏற்படுத்திவிடுகிறது.

இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கதைத்தலைப்புகள் இலக்கியத் தரத்தோடு திகழ்கின்றன. இவரின் கதைகளைப் படித்தபின் எனக்கு ஒரு கருத்து

தோன்றியது. இவர் தொடர்ந்து தமிழக சிற்றிதழ்களை வாசித்தால் இவரால் மிகச்சிறந்த கதைகளைப் படைக்கமுடியும். ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல் சிறுகதை மிக நவீனமடைந்து விட்டது. சற்றே இவரின் கவனம் அப்பக்கம் திரும்பினால் இவரால் மிகச்சிறந்த கதைகளை, உலகம் இவர் பக்கம் திரும்பிப்பார்க்க வைக்கும் கதைகளை தர இயலும். வாழ்த்துகள்! ■

தீயின் மலுபக்கம்

கர்ணனின் கவச குண்டலத்தைக் கேட்டப் பெற்றான் இந்திரன்.

நாகாஸ்திரத்தை ஒருமுறை காண்நீ பாலிக்க வேண்டாமென்றான் குந்தி.

குந்தியும் கூட இந்த கண்ணாறும் குழி பறித்தார்கள் அர்ச்சுனன் வெற்றிக்காய். குருவேளத்திர போரிலே தர்மனும் கூச்சமின்றிப் பொய் சொன்னான்.

லீமனின் கதாயுத்தையும் அர்ச்சுனனின் அம்பு வில்லையும் எல்லோருமே விட்டு வைத்தார்கள். அவை மட்டுமென்ற புல்லாங்குழலா?

இதயம் நொருங்கிய இவர்கள் இன்று கேட்கிறார்கள் உள்ளங்குழறி. ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒருநீதி அடிமைப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு நீதியா?

- ச.முருகானந்தன்.

துணியும்

கனியும் (வினைத்திட்டம்)

சேலம், தமிழ்நாட்டின் வளம்கொழிக்கும் பூமி. மாங்கனிக்கும் வலிமைமிக்க இரும்புக்கனிக்கும் பிறப்பிடமான பிரதேசம். இராஜாஜி என்ற சக்கரவர்த்தி இராசகோபாலாச் சாரியார் அந்தக் கனிவளத்தின் பிரதிபலிப்பு. மாங்கனியின் இனிமையும் வன் கனியான இரும்பின் இறுக்கமும் கொண்ட மனிதர். மனிதத்துவமான அரசியல் நிர்வாகி. சலுகையை புறந்தள்ளி கடமையை ஆற்றிய கர்மவீரர். 'மகாத்மா'வால் கூட குற்றம் கண்டுபிடிக்க முடியாதவர். எடுத்ததை முடிப்பதற்கு எத்தகைய எல்லையையும் தாண்டும் தைரியம் மிக்கவர். அதனால் ஏற்படும் ஏற்புகளையும் இழப்புகளையும் சமமாகப் பார்க்கிறவர். இப்படியான தற்றுணிவுடன் இந்திய தேசிய காங்கிரஸில் இடம்பெற்றிருந்தவர்கள் இருவர். ஒருவர் இவர், மற்றையவர் சர்தார் வல்லபாய் பட்டேல். இவர்கள் இருவராலுமே எப்போதும் காங்கிரசினுள் கருத்துமோதல்கள் இடம்பெறும் என்கிறார்கள். இராஜாஜி தன் காரியங்கட்கு என்றும் வன்முறையை ஏற்றுக் கொள்ளாதவர். ஆயினும் பிடிவாதக்காரர். வல்லவாய் பட்டேல் தன் காரியத்தை முடிக்க வன்முறையானாலும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மனோபாவம் கொண்டவர். எனினும் இந்த இருவரும் இணைபிரியாத நண்பர்கள். நேர்மையும் துணியும் இந்த இருவரையும் இணைபிரியாமல் வைத்திருந்தது.

இராஜாஜியின் நேரிய பார்வையும், வினைத்திறனும் மதிநூட்பமும் இந்தியத் தலைவர்கள் பலரை மனம் சலிக்கப்பண்ணியதுண்டு. அதுவே தமிழர்களுக்கு எதிரான வட இந்திய நிலைப்பாடாக பின்பு மாற்றமடைந்தது என்றும் ஒரு ஆய்வு உண்டு. அதற்குப் பண்டித நேருவும் விதிவிலக்கல்ல. சுதந்திரத்தின் பின்னான பண்டித நேருவின் அமைச்சரவையில் 'துணைப்பிரதமர்' என்ற பதவியும் அப்பதவியே பாதுகாப்புக்குப் பொறுப்பானதாக இருந்தமைக்கும் இவரே காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள். பண்டிதரின் பிரத்தியேக செயலாளராக இருந்த

எஸ்.ஓ.மத் தாய் என்பவர் எழுதிய 'நேரு காலத்து நனைவுகள்' நூலில் இராஜாஜியை 'Fox from South India' என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவரின் மதிநூட்பத்துக்கு இதுவும் ஒரு உதாரணம் என்றுதான் கொள்ள வேண்டும்.

இந்தியாவுக்குரிய சுதந்திர அறிவிப்பு வந்தபோது ஜின்னா பாகிஸ்தானைக்கேட்டார். காந்திஜியும் ஏனைய தலைவர்களும் பதைத்துப் போனார்கள். "என் இதயத்தைப் பிளப்பதைப் போல இருக்கிறது" என்றார் மகாத்மா. "இது துரோகம். என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாது" என்று சத்தமிட்டார் நேரு. இராஜாஜி அமைதியாகச் சொன்னார்; "கொடுத்து விடுங்கள் அல்லது இந்தியா குரூரமான கொலைக்களமாகி விடும்" என்று. பட்டேலைத் தவிர ஏனையவர்கள் எல்லோரும் இராஜாஜியை வசைபாடினார்கள். மகாத்மாவின் காதுகளில் அமைதியாக எதையோ கூறிவிட்டுச் சென்னைக்கு வந்துவிட்டார் இவர். எதையும் பற்றி அலட்டிக்கொள்ளாது தன் பேனையைத் திறந்து 'கதைக்கதைகளை' எழுதத் தொடங்கினார்.

சுதந்திர இந்தியா தொடங்கியது. மகாத்மா - பட்டேலின் வற்புறுத்தல்களினால் அதன் மகா தேசாதிபதியாய் (கவர்னர் ஜெனரலாகப்) பணியாற்றினார் சிலகாலம். வைசிராய் மாளிகையென்ற தற்போதைய ராஷ்டிரபதி பவனம் இவர் வாசஸ்தலமாக இருந்தது. ஒரு வெளிநாட்டவர் இந்த மாளிகைக்கு இவரைப் பார்க்க வந்தார். இவரது வாழ்க்கையை ஆராய்வேத அவர் நோக்கம். அந்த மாளிகையில் முன் கூடமும், கூட்ட மண்டபமும், இவரது தனிப்பட்ட படுக்கை அறையும் மாத்திரமே பாவிப்பில் இருந்தன. படுக்கையறையில் ஒரு அலுவலர். அதில் இரண்டு வேட்டிகள், இரண்டு நஷனல்கள், இரண்டு சால்வைகள் என்பன அழகாக மடிக்கப்பட்டிருந்தன. "இவ்வளவுதான் உங்கள் உடைகளா?" என அவர் கேட்டார். இவரோ "இல்லை இன்னும் உள்ளது" எனச் சொல்லி குளியலறையைக் காட்டினார். அங்கே இரண்டு வேட்டி, நஷனல்கள் உலரப்போட்டிருந்தன. "ஒரு மனிதனுக்குத் தேவைக்கு மிஞ்சிய எதுவும் இருப்பின் அது அவனைப் பாழாக்கிவிடும்" என்றார் இவர். ஆய்வுக்கு வந்தவர் அதிசயப்பட்டுப் போனார், இப்படியும் ஒரு மனிதரா என்று. குடியரசாக இந்தியா பரிணமித்தபோது, மீண்டும் 'காழ்ப்புகள்' எழுந்தன. இவர் தானாகவே பதவியைத் துறந்துவிட்டுச் சென்னை திரும்பினார். பத்திரிகைகளுக்குப் பேட்டி கொடுக்காத அரசியல்வாதியாகவே முடிந்தவரை இருந்திருக்கிறார். இந்தியத் தலைவர்களில் அரசியல் கேலிச் சித்திரங்களில் அதிகம் இடம்பெற்றவர் இவர்தான் என ஒரு குறிப்பு கூறுகிறது. அத்தகைய காட்டுக்களில் ஒரு கறுப்புக்கண்ணாடியுடனான கூரிய மூக்குத் தெரியும். அதுதான் இவர் அடையாளம்.

சுதந்திரக் குடியரசான இந்தியாவில் பஞ்சாப் பயங்கரம் முடிந்த கையோடு வங்கக் கலவரம் ஆரம்பமானது. வீதிகளில் இரத்தக்கறைகள். வீடுகளில் மரண ஓலம், தலைமறைவான ஆயுதப்போராட்டம் வன்முறையாகி இயல்பு வாழ்க்கையை அழித்தது. மகாத்மா மனம் நொந்து போனார். உண்ணா நோன்பை மேற்கொண்டார். மத்திய இராணுவம், ரிசர்ப்படைகள் சென்றும் கலவரத்தைக் கட்டுப்பாட்டினுள் கொண்டுவரமுடியவில்லை. மகாத்மாவின் உடல்நிலை மோசமானது. அவர் பக்கமிருந்து மருத்துவ உதவிசெய்யும் டாக்டர் சசீலா நய்யார் அவசரமாகப்

பட்டேலை அழைத்துப் பேசினார். பட்டேல் அன்றிரவே சென்னை வந்தார். மறுநாள் மகாத்மா நோன்பிருக்கும் பிரவா மாளிகைக்குள் நுழைகிறார் இராஜாஜி. அறையைப் பூட்டிக்கொண்டு அந்தச் 'சம்பந்திகள்' ஏதோ ஒரு ஆலோசனை நடத்தினர். நாற்பது நிமிடங்களின் பின் வெளியே வந்த இராஜாஜி கையை உயர்த்திக் காட்டி வெளியே திரண்டிருந்த மக்களிடம் சைகை மூலம் மகாத்மாவின் உண்ணா நோன்பு முடிவுற்ற கதையை செய்தியைச் சொன்னார். அப்பறம் அன்றே சென்னைக்குத் திரும்பினார். இன்றுவரை அந்த கலந்துரையாடல் பற்றிய விபரம் எவர் காதுக்கும் கிட்டவே இல்லை.

ஆறு மாதங்கள் கடந்தும் அடங்கவில்லை வங்கக் கலவரம். மகாத்மா! நேருவை அழைத்து "சென்னையில் இருக்கும் இராஜாஜியை வரச்சொல்! அவரை மேற்கு வங்கக் கவர்னராகப் போகுமாறு கேட்கவேண்டும்" என்கிறார். நேரு சொன்னார்; "இந்த நாட்டின் கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த ஒருவரை ஒரு மாநிலத்தின் கவர்னராகப் போகுமாறு எப்படிக்கேட்பது? அத்துடன் என்னுடன் முரண்பட்ட கருத்துடைய ஒருவரை எப்படிச் சமாளிக்க முடியும்? சாத்தியமில்லை" என்றார். மகாத்மா நேருவைப் பார்த்து "நாட்டுக்காக இராஜாஜி எதையும் செய்வார். அவருக்கு இந்தியாவின் கவர்னர் ஜெனரல் பதவியும் சேலத்தின் நகரசபைத் தலைவர் பதவியும் - எல்லாமே ஒன்றுதான்" என்கிறார். வல்லபாய் பட்டேலை அழைத்துப் பேசினார் மகாத்மா. சென்னைக்குச் செல்லுமாறும் இவரை அழைத்துவருமாறும் தூண்டினார்.

வங்கக்கவர்னராகப் பொறுப்பேற்க இராஜாஜி கேட்ட மூன்று நிபந்தனைகள் வித்தியாசமானவை - அதிசயமானவை. ஒன்று மத்திய படைகளை மாநிலத்திலிருந்து வாய்ப்பெற்ற பின்பே அங்கு நுழைவேன் என்பது. அடுத்தது எக்காரணம் கொண்டும் இந்தியப் பிரதமரிடமிருந்து அறிவுறுத்தல்கள் வரக்கூடாது. ஜனாதிபதி இராஜேந்திர பிரசாத்திடமிருந்தே அனுப்பப்பட வேண்டும் என்பது. மற்றையது, தமிழ்நாட்டிலிருந்து எனது அன்புக்குரிய ம.பொ.சி யை என்னுடன் அழைத்துச் செல்ல அனுமதிக்கவேண்டும். இவைகளை மகாத்மா மனமு வந்து ஏற்றுக்கொண்டார். எனினும் "வன்முறை தலைவிரித்தாடும் வங்கத்திலிருந்து படை களை அகற்றிவிட்டு இவர் என்ன சாதிக்கப்போகிறார்?" என்ற நேருவின் கிண்டலுக்கிடையேயும் கூட நிபந்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன.

வங்கத்துள் நுழைந்த ஆறுமாத காலத்துள் அமைதியைக் கொண்டு வந்தார் இராஜாஜி. அப்பறம் மாநிலத்தேர்தலில் காங்கிரஸ் கட்சியை வெற்றிபெற வைத்து அக்கட்சியின் முதல் அமைச்சரிடம் அமைதியாக்கப்பட்ட வங்கத்தை ஒப்படைத்துவிட்டு அடுத்த நாளே தன் பதவி விலகலை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பிவிட்டு சென்னைக்குத் திரும்பிவிட்டார் இவர். அதன்பின் ஆட்சியை பொதுவுடமைக்கட்சியிடம் இன்றுவரை கோட்டை விட்டு நிற்கிறது காங்கிரஸ் என்பதுதான் வரலாறாகிப் போனது.

காங்கிரசுக்குச் சோதனைக்காலம் தமிழ் நாட்டிலும் ஏற்படத் தொடங்கியது. பலருடைய எதிர்ப்புக்கிடையே - முக்கியமாக காமராஜரின் எதிர்பார்ப்புக்கு மாறாகவே தமிழகத்தின்

சட்டசபையை வழிநடத்த முதலமைச்சர் ஆனார் இவர். ஒருபக்கம் பொதுவுடமைக்கட்சியின் விவசாயிகள் போராட்டம். மறுபக்கம் திராவிட இயக்கத்தின் எழுச்சியும், பெரியார் - அண்ணா போன்றோரின் செயற்பாடுகளும் இவரால் முடியுமா? எனக் கேட்டவர்கள் முகம்கவிழ ஆட்சியை வெற்றிகரமாக வழிநடத்தினார். திறமைமிக்க சி.சுப்பிரமணியம், கக்கன் என்பார் இவரது கண்டுபிடிப்புக்கள். அண்ணாவின் 'சந்திரமோகன்' நாடகத்தில் இவரது பாத்திரமொன்றுண்டு. அதன் பெயர் 'சேலத்துக் குல்லாகப்பட்டர்' என்பது. இவரது பாத்திரத்தை அண்ணாவே ஏற்று நடத்திருந்தார் எனினும் பெரியாருடன் இவரது நட்பு தொடர்ந்தது. இவரது இறுதிக்கிரியையின் போது சிதை எரிந்து முடியும்வரை அழுதுகொண்டிருந்த பெரியாரின் செயற்பாட்டைக் கண்டு வியந்தவர்கள் பலர்.

தமிழ்நாட்டிலும் டெல்லியிலும் புகழ்பெற்ற ஐ.ஜீ.யாக இருந்தவர் அருள் என்பவர். ஆரம்பத்தில் இந்த அருளுக்கு தமிழ் நாட்டுக்காவல் துறையில் இடம்கிடைக்கவில்லை. நேர்முகப்பரீட்சைகளில் இவர் கோட்டைவிட்டவர். இவரது உடல்வாகு போதாது என்பதே காரணம். ஆயினும் இவர் சேர்ந்துவிடவில்லை. தனிப்பட்ட விண்ணப்பம் ஒன்றை முறையிடாக முதல்வரிடம் முன்வைத்தார். அருள் - அந்த ஒல்லியான 22 வயது இளைஞனை நேரில் பார்த்தபோது இராஜாஜி எதையோ கணக்கிட்டுக்கொண்டார். வழமைக்குப் புறம்பாக அருள் நியமனம் பெற்றார். "உன்னை ஆறு மாதங்களின் பின் பார்ப்பேன்! அப்போது உன் உடம்பைக் கவனிப்பேன், என் ஆசீர்வாதங்கள்! என்றார் முதல்வர். அருள் என்ற தலைசிறந்த காவல்துறைத் தலைவனை இராஜாஜி எப்படி இணங்கிட்டுக்கொண்டார் என்பது இதுவரை புரியாத புதிராகவே உள்ளது. இவரது ஆட்சியிலேயே முதல் முதலாக இந்திய மாநிலங்களில் தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு அமுலானது.

சொன்னதை மாற்றாதவர். எடுத்ததை முடிப்பவர் என்று இவரது செயற்பாடுகள் மிகப் பிரபலமானவை. ஒருமுறை எதிராஜ் பெண்கள் கல்லூரியில் ஒரு நிகழ்வுக்குப் போனார். அங்குள்ள மாணவிகள் 'ஒட்டோகிராப்' பில் ஒப்பம் கேட்டனர். இவர் மறுத்துவிட்டார். ஒரு மாணவி இவர் வெளியில் வரும்போது குறுக்கிட்டு ஒப்பம் கேட்டார். இவர் சொன்னார்; "நான் சொன்னதை மாற்றமாட்டேன். ஏற்கனவே சொன்னதை நீ கேட்டிருப்பாய். என் வழியை விடு இன்றேல் தண்டனைக்குள்ளாவாய்" என்று. அவள் அழுதுவிட்டாள். எனினும் அவர் ஒப்பம் இட ஒப்புதல் தரவில்லை. போய்விட்டார். இவரது இளையமகன் இலட்சுமி மகாத்மாவின் புதல்வர் தேவதாஸைக் காத்தித்தார். தன் மகனை அழைத்து இவர் சொன்னது; "உன் படிப்பு முடிவடையவேண்டும். அதற்காகவே நீ ஏழு ஆண்டுகள் காத்திருக்கவேண்டும். இந்த ஏழு ஆண்டுகள் எக்காரணம் கொண்டும் ஒருவரை ஒருவர் நேரில் சந்தித்துக்கொள்ளக்கூடாது. முடிந்தால் ஏற்றுக்கொள்கிறேன்" என்றார். இச்செய்தியை மகாத்மாவுக்கு தேவதாஸ் முறையிட்டபோது அவர் சொன்னாராம்; "இராஜாஜி சொன்னால் அதில் ஒரு நோக்கம் - நியாயம் இருக்கும். ஆகவே நீ காத்திருப்பதுதான் ஒரே வழி" என. 1967ல் காமராஜ் தோற்கடிக்கப்பட்ட வேண்டும் என இவர் விரும்பினார். காரணம் காமராஜரின் பேச்சு. "எவர் நினைத்தாலும் என்னைத் தோற்கடிக்க முடியாது திண்ணையில் படுத்துக்கொண்டே நான் ஜெயித்துக்காட்டு

வேன்” எனப் பேசினார். காமராஜரைத் தோற்கடிக்க அண்ணா விரும்பவில்லை. விருது நகர் தொகுதியில் நடந்த எந்தப் பிரசாரக்கூட்டத்திற்கும் அண்ணா செல்ல மறுத்துவிட்டார். இராஜாஜியும் கலைஞரும் மாத்திரமே பங்கு பற்றினர். அங்கு இவர் பேசினார்; “காமராஜ் படுத்துக்கொள்ளலாம் ஆனால் ஜெயித்துக்கொள்ள முடியாது” என்று. ஒரு பல்கலைக்கழக மாணவனான சீனிவாசனிடம் பெருந்தலைவர் காமராஜர் தோற்றுப்போனார்.

அண்ணாவின் மறைவின் பின் கலைஞர் முதலமைச்சரானார். மருத்துவமனையில் இருந்த அவரிடம் ஆசி பெறப்போனார். “நீ செயலகம் போகும்போது இதயத்தை வீட்டில் வைத்துவிட்டுப் போகவேண்டும்” என்றாராம் இவர். இவர் மகன் சி.ஆர்.நரசிம்மனை அரசியலுக்குக் கொண்டுவர பலர் எடுத்த முயற்சிகள் இவரால் கடைசிவரை நிராகரிக்கப்பட்டன. நரசிம்மன் அரசியலுக்கு வரவேயில்லை.

இவரை இறுதிவரை பின்பற்றியவர்கள் ‘கல்கி’ குடும்பத்தினர். அதிபர் சதாசிவம் அவர் துணைவியார் இசைப்பேரரசி சுப்புலட்சுமி, பேராசிரியர் கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி என்போர் அதில் முக்கியமானவர்கள். சுப்புலட்சுமி அம்மையாருக்காக இவர் எழுதிக்கொடுத்த பாடல் “குறையொன்றுமில்லை மலைமூர்த்திக்கண்ணா - குறையொன்றுமில்லை கண்ணா...” என்பது. பேராசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி எழுதிய பாடல் “காற்றினிலே வரும் கீதம்...” என்பது. 1968ல் ஐ.நா. சபையில் எம்.எஸ்.பாட ஒரு ஆங்கிலப் பாடலை கர்நாடக இசையில் வர எழுதிக்கொடுத்தார் இராஜாஜி. இவரது கீதைக்கதைகள் எளிய நடையில் பிரசித்தமானவை. ‘சக்கர வர்த்தி திருமகன்’ இவரது தமிழ் ஆளுமைக்கு ஒரு உதாரணம். இவர் அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடியை பார்த்துப்பேசியதும் அந்தப் பேச்சில் வலித்த கென்னடி. “உலகின் உயர்ந்த பெரியாரைச் சந்தித்தது என் பாக்கியம்” என்றதும் பதிவாகிப்போன உண்மைகள். அமெரிக்க ஜனாதிபதியைச் சந்திக்கப்போனபோதும் அதே தேசிய உடையில்லாதான் இவர் இருந்தார். மாற்றிக்கொள்ளவில்லை.

அறிவு, ஆற்றல், ஒழுக்கம், திறமை, ஆட்சித்திறன், விட்டுக்கொடாத குறிக்கோள், விரைவான வினைத்திறன், எளிமையான வாழ்வு என்று இவர் இறுதிவரை எடுத்துக்காட்டாக இருந்திருக்கிறார். எந்தத் தேர்தல்களிலும் எவரையும் நம்பி நின்றதில்லை இவர். அதுதான் இவரது வினைத்திறன் எனலாம். வினை என்பது ஆட்சிசெய்தல், நிருவகித்தல், காரியமாற்றுவதல் என்பதில் தூய்மைகாட்டுதல். மன உறுதியுடன் செப்பனிடத்தக்க செயலாற்றுவதல் - அதில் காய்தல் உவத்தல் - சாதி சமய - உயர்வு தாழ்வு என எதுவுமில்லை என்கிறது வள்ளுவம்.

“உறுதியும் செயலும் கூடியதாய் ஒருவனது மனதான் உண்டாகும் திட்டமே அவனது செயல்திட்டமாக வெளிப்படும்” எனக்குறள் ராஜாஜியை இணை காட்டுகிறது.

இதோ:

“வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய வெல்லாம் பிற” - (குறள் 661)

குறுங்கதை

“அம்மா நீங்க கேட்ட மாதிரி CIMA எக்கவுண்டன் வந்திருக்கு. வந்து File லைப் பார்க்கிறீங்களா?” - நான் அறிவித்தேன்.

“ஒருக்கா விபரத்தைச் சொல்லுங்கோ அங்கிள்”, மாது விபரம் கேட்டாள். விபரம் கொடுத்தேன். Proposal மாதுவைக் கவரவில்லை.

“மாது” என்பது அவளின் முழுப் பெயரல்ல. மாதங்கி என்பதே முழுப்பெயர். பூர்வீகம் மானிட்பாய். தாய் தவறிவிட்டாள். தந்தை மகாதேவன் செல்லம் கொடுத்து அவளை வளர்த்தெடுப்பதற்கு இன்னொரு காரணம் அவள் மகாதேவனுக்கு ஒரே ஒரு பிள்ளை என்பது. சில மாதங்களுக்கு முன் ஒருநாள் தந்தையும் மகளுமாக எமது திருமண ஆலோசனையகத்திற்கு வந்து, விபரக்கோவையைத் திறந்துள்ளனர். அதே

இப்படியும் ஒரு சீனர்

-வேல் சமுதன்-

நேரம் பொருந்தக்கூடிய Qualified Accountant ன் சாதகக் குறிப்பு வந்தால், தனக்கோ மகளுக்கோ அறியத்தரும்படியும் கேட்டிருந்தனர்.

இன்னொரு நாள் CIMA, B.Sc எக்கவுண்டன் பதிவானபோது, கேட்டுப் பார்த்தேன். எடுபடவில்லை. வேறொருநாள் CIMA, CA, B.Sc படித்த மாப்பிள்ளை எனச்சொல்லிப்பார்த்தேன். அதுவும் எடுபடவில்லை.

இன்றும் எக்கவுண்டன்தான்; ஆனால், CIMA Final என்றேன். மாது விபரம் கேட்டாள். சொன்னேன். பெயர் கேட்டாள் கோபிநாத் என்றேன். வாரேன் என்றவள் உடனே தனது சொந்தக் காரிலேயே வந்தும் விட்டாள்.

மாது File ஐப் பார்த்தாள்; புகைப்படத்தையும் பார்த்தாள். மாப்பிள்ளையைப் பிடித்திருக்கு என்றாள். சாதகக்குறிப்பை வாங்கினாள்.

வேறு ஆட்களில்லாத நேரமிது. எனக்கொரு பாரிய சந்தேகம்! தரமான எக்கவுண்டன்மாரை நிராகரித்துப்போட்டு, அவர்களைவிடத் தரம் குறைந்த ஒருத்தரின் சாதகக் குறிப்பை ஏன் ஏற்றுக்கொண்டாள் என்பது புரியாத புதிராக இருந்தது. கேட்டேன்: “மாது! ஏன் இந்தச் சாதகக் குறிப்பைத் தெரிவு செய்தீங்க?”

பதில் எனக்குச் சிரிப்பதோ, அழுவதோ எனத் தெரியாத ஒன்றாக இருந்தது.

அவள் கூச்சமோ, தயக்கமோ இல்லாமற் சொன்னாள்: “அங்கிள்! நீங்க முந்திக் கேட்ட மூன்றும் தகுதி கூடிய எக்கவுண்டன்மார்தான். ஆனால், பேர்தான் பிரச்சினை. ஒன்று கந்தசாமி. மற்றது மாரிமுத்து. மூன்றாவது வயிரவநாதன். அதுகள் கன்றாவிப் பேர்கள். இப்ப தந்தது சேர்க்கான பேராக இருக்கு. கோபிநாத் நாங்க Style லாக ‘கோபி’ எனக் கூப்பிடலாமல்லே”

■ யாவும் கற்பனையல்ல.

■ கதிர்முகம்

இயற்கை வாழ்விலும், வழிபாட்டு வாழ்விலும் தமிழ் மக்களும் ஹீபறு (யூத) மக்களும்

- அருட்சகோதரர்.எஸ்.ஏ.ஜ. மக்தீயூ

தமிழர்கள் இயற்கையோடு வாழ்ந்தார்கள், இயற்கையை வழிபட்டார்கள். தைமாதத்தில் அறுவடை செய்தார்கள். தை 14,15ம் நாட்கள் முக்கியமான நாட்களில் இரண்டும். இவ்விழாவைப் பண்டைய ஹீபறு மக்கள் இதே நாட்களில் கொண்டாடினார்கள். இரு சாராருக்கும் வரலாற்று ரீதியான கலாசார தொடர்பு இருந்திருக்க முடியும்.

ஆடி, ஆவணி மாதங்களில் பழங்கள் செழிக்கும். அக்காலத்தில் இலங்கையர்கள் கால்நடையாக கதிர்காமம் செல்கின்றனர். பழங்கள் அவர்களது தாகம் போக்கும் உணவு. பண்டைய ஹீபறு மக்கள் பழ அறுவடைக் காலத்தில் பெந்தக்கோஸ்து என்ற பழ அறுவடைத் திருநாளைக் கொண்டாடினார்கள்.

‘இதனால் ஒன்றே குலம், ஒருவனே தேவன்’ என்று தம் ஆய்வில் கண்ட முடிவினை வறையறை செய்தார் ‘தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார்’.

கிறிஸ்தவர்கள் இறைமகனை நத்தார்ப் பண்டிகையின் போது குழந்தையாகக் காண்கின்றனர். இந்துக்கள் குழந்தையாக முருகனைக் காண்கின்றனர். முருகன் என்றால் அழகன். முருகியல் என்பது அழகியல் எனப் பொருள்படும் குழந்தைகள் அழகானவர்கள். இறைவன் அழகுடையவன்.

முற்காலந்தொட்டு தமிழர்கள் எப்போதும் கடின உழைப்புள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டனர். சங்ககாலத்தில் நிலத்தின் செழுமை அதிகம் இருந்தது. எனினும் உழவர்கள் அக்காலத்தில் கடின உழைப்பையே மேற்கொண்டனர்.

தமிழக மலைநாடுகள் ஏலம், கறுவா, மிளகு ஏனைய வாசனைத் திரவியங்களையும் அள்ளிச் சொரிந்தன. தமிழ் நாட்டின் கடற்கரைகள் விலையுயர்ந்த முத்துக்களையும், முருங்கைக் கற்களையும் அபரிமிதமாகச் சொரிந்தன.

தமிழ்நாட்டின் காடுகள் உலோகங்களையும், விலையுயர்ந்த கற்களையும் தந்தன. ஆகவே வரலாற்று ஆதாரங்களின் படி தமிழ்மக்கள் தம்மை வர்த்தகர்களாகவும் நிலைநாட்டிக் கொண்டார்கள். தமிழக விவாபாரிகள் கழக்கிலே சீனாவுடனும், மேற்கிலே மொசுப்பத்தேரியா, எகிப்து, கிரேக்க, ரோம சாம்ராச்சியங்களோடும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டனர்.

இயற்கை தந்த செல்வங்களை வாரியெடுத்தார்கள். அவர் வாழ்ந்த நாடு செல்வத்தால் செழிப்புற்றது. அந்தச் செல்வச் செழிப்பிலும் அறநெறி தவறாது போர் புரிந்தனர். நேர்மை, வீரம், மரியாதை போன்றன அவர்களது வாழ்க்கையில் மிகுந்தன.

சங்கம் தரும் இலக்கியங்களில் தனிப்பாடற் தொகுதிகள் பலவும் அறத்தையே வெளிப்படுத்தி வலியுறுத்துகின்றன. மக்கள் இயற்கையைப் பெரிதும் ஆதரித்தார்கள். மிருகங்களிலிருந்தும், இயற்கையிலிருந்தும் பலதையும் கற்றுக்கொண்டார்கள்.

சங்கப் புலவர்கள் தாமரைப் பூக்களைப் பார்த்து இரசித்தனர். தேனும் வண்டும் அவர்களது கற்பனைக்கு மெருகூட்டின. ‘அரிவை கூந்தலின் நறியவும் உளவோ நயறியும் யுவே...’ என இறைவனே வந்து பாடியதாகக் கூறுகிறான் புலவன். இயற்கையிலே இறைவனைக் காண்கின்றனர்.

இதனால் இயற்கையை மதித்த பண்டையத் தமிழர்கள் எடுத்த பல விழாக்களில் பொங்கல் திருநாள் - உழவர் திருநாள் மட்டுமல்ல. அது உழைப்பாளிகளின் திருநாள். இதனைப் பிற்காலப் பாரதி ‘உழவிற்கும் தொழிலுக்கும் வந்தனை செய்வோம்’ எனப் பாடினார்.

யேசுவின் மிகப் பெரும் சீடனான கர்மயோகி பவுல் ‘உழைக்கா தவன் சாப்பிடாமல் இருக்கட்டும்’ எனக் கட்டளையிட்டார்.

திரு விவிலியம் நமக்குக் கூறும் செய்தி :

லேவியர் ஆகமம் அதி : 23 சமயப் பெருவிழாக்கள் பால்காவும் புளிப்பற்ற அப்பழம்

வசனம் 5 :- முதல் மாதம் 14ம் நாள் மாலையில் ஆண்டவருக்கான பால்கா

வசனம் 6 :- அந்த மாதம் 15ம் நாள் ஆண்டவருக்கான புளிப்பற்ற அப்பப் பண்டிகை

குறிப்பு : நாம் இன்று தைப்பொங்கல் நாளில் புளிப்பற்ற புதிய பொங்கல் படைக்கின்றோம்.

அறுவடைப் பெருநாள்

15ம், 16ம் வசனம்

ஆரத்திப் பலியாக, கதிர்க்கட்டினைக் கொண்டு வந்த, ஓய்வு நாளின் மறுநாளிலிருந்து ஏழு வாரங்களைக் கணக்கிடவும் ஏழாம் ஓய்வு நாளுக்கு மறுநாளான ஐம்பதாம் நாளில் ஆண்டவருக்குப் புது உணவுப்படையலைச் செலுத்துங்கள். மேலும் காண்க, திருவிவிலியம் எண்ணாகமம் 28:16-31 இன்னும் உள விவிலியத்தில்.....

உழைப்புத் திருவிழா

ஈங்ககாலம் முதலே, தமிழர்கள் ஓங்கிய சிந்தனையுடையவர்களாகவும், உலகளாவிய நோக்கமுடையவர்களாகவும், பகுத்தறிந்த ஏற்றுக் கொள்ளும் இயல்புடையவர்களாகவும் விளங்கி வந்துள்ளனர். கணியன் பூங்குன்றன்தான் உலகிலேயே முதல்முதல் “இந்த உலகமே எனக்குச் சொந்த ஊர்; இவ்வலக மக்கள் அனைவரும் எனக்கு உறவினர்” என்னும் கருத்தை உலகிற்கே உரத்த குரலில், “யாகும் ஊரே யாவரும் கேளீர்” எனச் சொன்னவன். இவ்வரிகளைத் திருமதி இந்திரா காந்தியம்மையார், சோவியத்து நாட்டிற்குச் சென்றபோது, “உங்கள் பொதுவுடமைக்கொள்கை தோன்றுவதற்கு பராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே, எங்கள் இந்திய நாட்டின் தென்கோடியிலுள்ள தமிழகத்தைச் சேர்ந்த புலவன் ஒருவன் “யாகும் ஊரே யாவரும் கேளீர்” (Every place is my native place; every man is my kinsman) எனச் சொல்லியிருக்கிறான் எனக்கூறியபோது சோவியத்து மக்கள் கைதட்டி ஆரவாரம் செய்து பாராட்டினர்! பொதுவுடமைப் பூங்காவாகிய சோவியத்து மண்ணிலேயே காலைபூன்றிக்கொண்டு, தலை நிமிர்த்தி சொல்லிக்கொள்ளும் உயர்ந்த கருத்தைத் தந்த தமிழ் மண்ணில், உலகின் முதல் உழைப்பாளியாகிய உழவன், தன் உழைப்பை போற்றவும், தனக்கு உறுதுணையாக இருக்கும் மாட்டைப் பாராட்டி விழா எடுக்கவும் ‘பொங்கல்’ என்னும் சமயச் சார்பற்ற உழைப்புத் திருநாளை உருவாக்கிக் கொண்டாடி வருகிறோம்.

ஆயினும் இவ்விழா, சங்க காலத்தில் கொண்டாடப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. எப்பொழுது இவ்விழா தொடக்கப்பட்டது என்றும் உறுதியாகத் தெரியவில்லை. நாட்டுப்புற மக்களிடையே - அதிலும் உழவர் பெருமக்களிடையே மட்டும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்ட இவ்விழா எல்லா வகைத் தொழில் செய்வாரிடமும் பரவியதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்கள் திராவிட இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களே! சமயச் சார்புடைய விழாக்களை வெறுக்கும் பகுத்தறிவுக் கொள்கையுடைய இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நகரங்களிலும் இவ்விழாவை முன்னின்று நடத்தினர். செய்தி ஏடுகள் அதுவரை, தீபாவளி மலர்களையே வெளியிட்டு வந்தன. இவ்வியக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் நடத்திய ஏடுகள் பொங்கல் மலர் வெளியிட்டு இவ்விழாவைப் பரப்பின, பகுத்தறிவுப் பகலவணம் தந்த பெரியாரும், பேரறிஞர் அண்ணாவும் இப்பொங்கல் திருநாளைத் ‘தமிழர் திருநாள்’ எனப்பெயரிட்டு அழைத்து எல்லா மக்களையும் கொண்டாடச் செய்தனர்.

தமிழகத்தில் ‘பொங்கல் திருநாள்’ எனக் கொண்டாடப்படும் இவ்விழா, மேலை நாடுகளில் “அறுவடை விழா” (Harvest Festival) என்னும் பெயரில் கொண்டாடப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. தமிழ் மொழிக்கும் சப்பானிய மொழிக்கும் - தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் சப்பானியப் பண்பாட்டிற்குமுள்ள நெருங்கிய தொடர்பை ஆய்ந்து உலகுக்கு அளித்து வரும் சப்பானியப் பேராசிரியர், ஓனோ, பொங்கல் திருநாளைச் சப்பானில் உழவர் பெருமக்கள், கிராமங்களில் சர்க்கரையை உணவுடன் சேர்த்துப் பொங்கும் பழக்கம் நடைமுறையில் உள்ளது” எனக் கூறியிருப்பதைக் காணும் பொழுது நம் தலை சுற்று நினைகிறது!

■ பாவலர் மணிமேகலை (தமிழ்நாடு) நன்றி : ‘குமில்’

“சிரி” கதை

நள்ளிரவில் ஒருவன் நல்ல ‘தண்ணி’யில் மின்சார விளக்குக் கம்பத்தின் கீழ் எதையோ தேடிக்கொண்டிருந்தான். அந்த வழியே போன பெரியவர் ஒருவர், “என்னப்பா தேடிக்கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அவன், “எனது வீட்டுச் சாவியைத் தொலைத்துவிட்டேன். அதைத்தான் தேடிக்கொண்டிருக்கிறேன்” என்றான். “எங்கே தொலைத்தாய்?” இது பெரியவர். சற்றுத் தொலைதூரத்தில் இருட்டாக இடத்தைக் காட்டி “அங்கேதான் தொலைத்தேன்” என்றான். “அப்போ அங்கே தேடாமல் ஏன் இங்கே தேடுகிறாய்?” என்று கேட்டார் பெரியவர். “என்ன பெரிய, விளங்காமல் பேசறியே! அங்கே இருட்டா இருக்கே. அங்கே எப்படித் தேடுவது” என்று கேட்டானே பார்க்கலாம். பெரியவர் இருந்த இடம் தெரியாமல் ஓட்டம் பிடித்தார்.

—‘இனுவை இரகு’

ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கம் நடத்தும் சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதை, கவிதைப் போட்டி

ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் பத்தாவது எழுத்தாளர் விழா 2010 மே மாதம் 22 ஆம் திகதி மெல்பேரில் நடைபெறவுள்ளது. இந்த விழாவை முன்னிட்டு சர்வதேச தமிழ்ச் சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகள் நடைபெறவுள்ளன.

சிறுகதை, கவிதைப் போட்டிகளுக்கான பொது விதிகள்:

1. போட்டியில் ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் தவிர்த்த அனைவரும் பங்கு பெறலாம்.
2. ஒருவர் எத்தனை போட்டிகளிலும் பங்கு பெறலாம், அத்துடன் எத்தனை ஆக்கங்களையும் அனுப்பலாம்.
3. ஆக்கங்கள் போட்டியாளரின் சொந்தப் படைப்புகளாக இருத்தல் வேண்டும். போட்டிகளை அனுப்பப்படும் சிறுகதை, கவிதை பொழிவுப்பாக்களோ தழுவலாகவோ இருப்பின் போட்டிக்கு ஏற்றுக் கொள்ளப்பட மாட்டாது.
4. ஆக்கங்கள் கையெழுத்தாகவோ அல்லது தபட்சாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் தாளின் ஒரு பக்கத்தை மீறாமல் உட்போடப்படுத்துதல் வேண்டும்.
5. போட்டிக்கு அனுப்பப்படும் ஆக்கம் அமைந்துள்ள தாளிலின்றிப் பிறிதொரு தாளில் போட்டியாளர் தனது பெயர், முகவரி, மின்னஞ்சல் முகவரி, தொலைபேசி இலக்கம் ஆகிய விவரங்களை எழுதி இணைத்து அனுப்பதல் வேண்டும். சிறுகதை அல்லது கவிதை இடம் பெறும் எந்தத் தாளிலும் பெரும்படி விவரங்கள் இருத்தல் கூடாது.
6. ஆக்கங்கள் ஏற்கனவே வெறு போட்டிகளுக்கு அனுப்பப்பட்டனவாகவோ அல்லது வெளியிடப்பட்டனவாகவோ (கலைத்தளங்கள் உட்பட) இருத்தல் கூடாது. போட்டி முடிவுகள் வெளியிடப்படும் வரை - படைப்பை வேறெந்தப் போட்டிகளுக்கோ, பிரசுரத்திற்கோ அனுப்புவதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும்.
7. போட்டியில் தேர்வு பெறும் ஆக்கமொன்றையும் சஞ்சிகையிலும் பிரசுரிக்கவும், நூலாக வெளியிடவும் ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்திற்கு உரிமையுண்டு.
8. கவிதைகளின் பாடுபொருள் பின்வரும் துறைகளை விடாமல் ஒன்றையோ அல்லது பலவற்றையோ உள்ளடக்கினவாக இருத்தல் வேண்டும். குறித்த கவிதைக்கான பொருத்தமான தலைப்பைப் போட்டியாளரே கொடுத்தல் வேண்டும்.
 - உலகம் வாய்ப்படைதல்
 - உலகமயமாத்தல்
 - புலம்பெயர்ந்த தமிழர்களின் சமூக, பொருளாதார, வாழ்க்கை முறைகள்
 - ஈழத்தமிழர் எதிர்காலம்
 - தமிழ்மொழி
 - பன்மொழி
 - தமிழ் இலக்கியம்
9. தீர்மானங்களுக்கான முடிவுத்திகதி 30-03-2010. ஆக்கங்களை ஆஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் மின்னஞ்சல் மூலமாகவோ அல்லது தபட்ச மூலமாகவோ அனுப்பலாம். அனுப்பவேண்டிய முகவரி: ATLAS, P.O. BOX 620, PRESTON, VICTORIA - 3072, AUSTRALIA. மின்னஞ்சல் : atlas2001@live.com
10. போட்டி முடிவுகள் 2010 மே மாதம் இரண்டாவது வாரம் வெளியிடப்படும் நடுவர்களின் தீர்மானம் இறுதியானது.

சிறுகதைப்போட்டி - முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம், பரிசுகளாக முறையே \$300 \$200 \$100 ஆஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள். தேர்வு பெறும் ஒன்பது சிறுகதைகளுக்கு ஆறுதல் பரிசாக \$50 ஆஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள்

கவிதைப்போட்டி - முதலாம், இரண்டாம், மூன்றாம் பரிசுகளாக முறையே \$200, \$150 \$100 ஆஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள். தேர்வு பெறும் ஒன்பது கவிதைகளுக்கு ஆறுதல் பரிசாக \$50 ஆஸ்திரேலியன் வெள்ளிகள்.

பகீர்வு

எழுத்தாளர்களே! / கலைஞர்களே! / ஊடகவியலாளர்களே! / இலக்கிய ஆர்வலர்களே! நங்கள் படித்ததை - பாடித்ததை - கேட்டதை - அறிந்ததை இங்கே பகீர்ந்து கொள்ளுங்கள்.

19.01.2003ம் திகதிய தினகரன் வாரமஞ்சரியில் பிரசுரிக்கப்பட்ட ஒரு நிகழ்வு பற்றிய நறுக்கு கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதனை அன்று வாசித்தபோது என் நெஞ்சம் கனத்தது. அதனை கத்தரித்து புகைப்படப் பிரதி எடுத்து கியலுமான அளவு பலரிடம் ஒப்படைத்தேன். முலப்பிரதியை எனது கோவையில் வைத்து அடிக்கடி எடுத்துப் படிப்பேன். கிவ்வாறான சாரதி களில் ஒருவனாவது திருந்தட்டும் என்ற ஆதங்கத்தல் மீண்டும் மீண்டும் சந்தர்ப்பம் கிடைக்கும் போதெல்லாம் பிரதி எடுத்து விநயோகிப்பேன்.

நெஞ்சு பொறுக்காத கிந்த நிகழ்வை எழுதியவரின் பேனாவை 'சொங்கதீர்' வாசகர்களுடன் பகீர்ந்துகொள்வதன் முலம் அவர்களும் ஓர் உயிரையே னும் காப்பாற்ற முயல வேண்டும் என்பது எனது வேண்டி. ஜீவனுக்கு செய்யும் சேவை கிறைவனுக்குச் செய்யும் சேவை. எனவே நாமும் நமது உழைப்பில் ஒரு சிறுகுளியையாவது கிச்சிறுவன் போன்ற பரிதாபத்துக் குரியவருக்கு செலவிடுவோம்.

திரு.வி.பாக்கியராஜா.

நெஞ்சு பொறுக்காத ஒரு நிகழ்வு

இன்னும் சில நத்தார்ப் பரிசுகளை வாங்கும் நோக்கில் நத்தார்ப் பண்டிகைக்கு முந்திய நாள் சுப்பர் மார்க்கட்டுக்குச் சென்றேன். அங்கு சனநெருக்கடியைக் கண்டு பிரமித்தேன். பரிசுகள் வாங்க நீண்டநேரம் எடுக்குமோ, மேலும் பல இடங்களுக்குச் செல்ல நேரிடுமோ எனும் அச்சமும் ஏற்படாமலில்லை.

ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரவர நத்தார்ப் தினம் பெரும் சுமையாக இருக்கிறதே! நத்தார்ப் முடிந்து நிம்மதியாக இருந்து நிம்மதியாக உறங்கி விழித்திடும் நாள் உதிப்பதைக் காண மனம் ஏங்கியது. சுப்பர் மார்க்கட்டில் விளையாட்டுப் பொருட்கள் விற்பனை செய்யப்படும் பகுதிக்குச் சென்று விலைகளை அவதானித்தேன். குழந்தைகள் கூட இப்படியான விலைகூடிய விளையாட்டுப் பொருட்களை நாடுவதை நினைத்து மனதால் சபித்தேன்.

ஐந்து வயது மதிக்கத்தக்க சிறுவன் ஒருவன் அங்கு விற்பனைக்கு வைக்கப்பட்டிருந்த பொம்மையொன்றை அரவணைத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்ணுற்றேன். அவனது மனமோ வாட்டத்துடன் காணப்பட்டது. தன்னருகே நின்றிருந்த பாட்டியை அண்ணாரந்து பார்த்த அவன் "பாட்டி,

இதை வாங்க என்னிடமுள்ள காசு உண்மையிலேயே போதாதா” எனக் கேட்டான். “ஆமாம் குழந்தாய். அது போதாது” எனக் கூறிய பாட்டி ஏதோ நினைவுக்கு வந்ததைப் போல், “சரி நான் திரும்பி வரும்வரை இப்படியே நில் குழந்தாய்” எனக் கூறிவிட்டு அங்கிருந்து நகர்ந்துவிட்டான். பையன் பொம்மையை அரவணைத்தபடியே காணப்பட்டான். நான் மெதுவாக அவனை நெருங்கினேன். “பொம்மை யாருக்குத் தம்பி” என அன்பாகக் கேட்டேன். “எனது தங்கச்சிக்கு. அவள் மிகவும் விரும்பிய பொம்மை இது. இதை வாங்க வேண்டுமென்ற ஆசையில் இருந்தான். நத்தார் தாத்தா இதைக் கொண்டு வந்து வருவாரென்று நம்பியிருந்தான்” எனப் பதிலளித்தான். ஒருசில வினாடிகளின் பின்னர் மீண்டும் பேசினான். “நான் இதை எனது அம்மாவிடம் கொடுக்க வேண்டும். அம்மா தங்கச்சியிடம் போகும் போது கொண்டு செல்வாள். ஆமாம். தங்கச்சி கடவுளிடம் சென்றுவிட்டாள். அம்மாவும் விரைவில் கடவுளிடம் செல்வாள் என அப்பா கூறினார்.

எனது இருதயம் நின்றுவிடும் போலிருந்தது. சிறுவன் அண்ணார்ந்து என்னைப் பார்த்துவிட்டு மீண்டும் பேசினான். “நான் சுப்பர் மார்க்கட்டிலிருந்து திரும்பி வரும்வரை காத்திருக்கும்படி அப்பாவிடம் கூறிவிட்டுத்தான் வந்தேன்” எனக் கூறியபடி அமைதியாக பொம்மை மீது பார்வையைச் செலுத்தினான்.

காற்சட்டைப் பையில் கையை விட்டேன். சில பண நோட்டுக்களை எடுத்து, எண்ணி, அவனிடம் நீட்டினேன். அதனை நன்றிப் பெருக்குடன் வாங்கிக் கொண்டான்.

“நன்றி” எனக் கூறியபடி “நேற்றிரவு படுக்கைக்குச் செல்ல முன் கடவுளைப் பிரார்த்தித்தேன். இந்தப் பொம்மையையும் அம்மா அதிகமாக விரும்பும் ரோசாப் பூக்களையும் வாங்கப் பணம் பெற்றுத் தரும்படி வேண்டினேன். அவர் செவிசாய்த்துள்ளார். இந்தப் பணத்தால் பொம்மையையும் ரோசாப் பூக்களையும் வாங்க முடியும்” எனப் பெரிய மனிதனைப் போல் கூறினான்.

சில நிமிடங்களில் பாட்டி திரும்பி வந்தாள். அவ்விடத்திலிருந்து மெதுவாக நகர்ந்தேன். உண்மையில் சுப்பர் மார்க்கட்டுக்கு நுழையுமபோது இருந்ததை விட வெளியேறும்போது வித்தியாசமான மன நிலையுடனேயே வெளியேறினேன்.

இரு நாட்களுக்கு முன்னர் உள்ளூர்ப் பத்திரிகை ஒன்றில் வெளிவந்த செய்தி ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வந்தது. குடிபோதையுடன் சாரதி டிரக் வண்டியை ஓடிவந்தபோது காரொன்றுடன் மோதியதில் அதில் பயணம் செய்த இளம் தாயும் மகனும் விபத்துக்குள்ளான செய்தியே அது.

சிறுமி ஸ்தலத்திலேயே இறந்துவிட்டாள். இளம் தாய் ஆபத்துக்கிடமான நிலையில் ஆஸ்பத்திரியில் அனுமதிக்கப்பட்டாள்.

அது இச்சிறுவனின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கக்கூடுமோ!

நான் பையனைச் சந்தித்து இது நாட்களுக்குப் பின்னர் ஆஸ்பத்திரியில் இருந்த இளம் தாய் இறந்துவிட்ட செய்தியையும் படித்தேன். என்னை அறியாத ஒரு வேகத்தில் பூக்கடைக்கு விரைந்தேன். வெள்ளை ரோசாப் பூக்களை வாங்கினேன். பின்னர் சவச்சாலையை நோக்கி விரைந்தேன். அவ்விளம் தாய் சவப்பெட்டியில் மல்லாந்த நிலையில் வைக்கப்பட்டிருந்தாள். கைகளில் வெள்ளை ரோசாக்களும் இருந்தன. ஒரு பொம்மையும் வைக்கப்பட்டிருந்தது. என் நெஞ்சம் விம்மியது.

குடிசாரதி ஒருவன் சின்னஞ்சிறுவனின் தாயையும் தங்கையையும் பலி எடுத்துவிட்டானே எனக் குமுறினேன்.

மேற்படி சம்பவம் உங்கள் மனதைத் தொட்டிருந்தால் குடிபோதையுடன் வாகன மோட்டும் சாரதி ஒருவனிடமிருந்து ஒரு உயிரையேனும் காப்பாற்றுவதில் அக்கறை காட்ட முற்படுவீர்கள் அல்லவா?

(நன்றி : சண்டே ஓப்சவர்)

தமிழில் : எஸ். எம். நெளபர்

ச.முருகானந்தன்

வாழ்த்து!

14.01.2010 அன்று
அகவை அறுபதை
நிறைவுசெய்து
மணிவிழாக் காணும்
எழுத்தாளரும்,
கவிஞருமான வைத்திய
அதிகாரி
ச.முருகானந்தன்
அவர்களைச் ‘செங்கதிர்’
வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

நினைவிடை தோய்தல்

தனது பதினேழுாவது வயதிலிருந்து எழுதிவரும்
சா. சக்திதாசன் - கல்கூர் அக்கரைச்சக்தி
சிவர்கள் மகரமல மிலங்கை தேசிய கல்வி
நிறுவகத்தில் தொழில்நுட்பக் கல்விக்கற்றை
(தமிழ்நாடு மூலம்) செயற்கிட்டி அதிகாரியாகப்
பணிபுரிகின்றார்.

புலவர்மணியிடம் யாபங்கேட்ட வொறியியல்பீட மாணவன்

- அக்கரைச்சக்தி

“வெண்பாவீருகாலிற் கல்லாணை வெள்ளோலை
கண்பார்க்கக் கையால் எழுதாணைப் - பெண்பாவீ
பெற்றாளே பெற்றாள் பிறநகைக்க வே பெற்றாள்
எற்றோமற் றெற்றோமற் றெற்று”

என்றும் வெண்பாப்பாடல் தமிழ் மூதாட்டி ஒளவைப்பிராட்டியாரால் பாடப்பெற்றது. நடந்து களைத்துவந்த ஒளவையாருக்கு அன்றிரவு உறங்குவதற்குக் கிடைத்த பாழடைந்த கட்டிடத்தில் இரவு மூன்றாம் சாமத்தில் தன்னை அடிக்கவந்த பேயை நோக்கி ஒளவையார் இப்பாடலைப் பாடியதாகவும் அது கேட்டு பேய் அமைதியுடன் திரும்பிச் சென்றதாகவும் இலக்கிய வரலாறு செப்புகிறது. (பேய் முற்பிறப்பில் அரசகுமாரியாக இருந்ததாம்).

வெண்பாவை விரைந்து கற்க இயலாதவனைப் பெற்றவள், பிறர் எள்ளிநகையாடவே பெற்றாள் என்பது இப்பாடலில் அமைந்துள்ள விசேடமான கருத்தாகும். இப்பாடலை யான் பண்டிதர் இராசையா எழுதிய “ஒளவையார்” என்னும் நூலில் “பேய்க்கு நல்வரம் அருளியது” எனும் அத்தியாயத்தில் கற்ற முதலாக வெண்பா இலக்கணத்தைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், என்னைப் பெற்ற தாய்க்கு பிறர் நகைக்கவே பெற்றாள் என்ற இழிபெயர் வரக்கூடாது என்னும் எண்ணமும் வந்து அதை யாரிடம் கற்கலாம் என்று மனத்தில் உரியவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். இது போழ்து “வெண்பாவில் புகழேந்தி” என இருந்த கூற்றை, “வெண்பாவீர் பெரிய

தம்பி” என மாற்றிய பெருமைக்குரிய மட்டக்களப்பு மகாவித்துவான் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்கள் ஞாபகம் வந்தது. புலவர்மணி எழுதிய பகவத்கதை வெண்பா நூல்தான் அவருக்கு அத்தகைய புகழை ஈட்டித்தந்திருந்தது. புலவர்மணியின் உரைகளை யான் சிவானந்த வித்தியாலயத்தில் கற்கும்போதும் வெளிமேடைகளிலும் பலமுறை கேட்டு ரசித்துள்ளேன். அவரது கவிதைகளையும் படித்திருந்தேன். பத்திரிகைகளில் அவர் எழுதிய பல கட்டுரைத் தொடர்களை வாசித்திருந்தேன். வானொலியில் அவரது பேருரைகளைக் காது குளிரக்கேட்டு ஆனந்தித்துள்ளேன். இருந்தாலும் புலவரை நேரில் கண்டு உரையாடும் சந்தர்ப்பம் கிட்டவில்லை. மனத்தில் புலவர்மணியை எப்படியாவது சந்திக்கவேண்டும் என்ற பேராவல் உந்திக்கொண்டிருக்கவே, யான் பொறியியல் பீட மூன்றாம்வருட மாணவனாயிருந்த 1978ம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் அப்பெருமகனை நேரில் கண்டு உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

புலவர்மணி ஐயா அவர்கள் வசித்திருந்த குருக்களமட இல்லத்திற்குப் புறப்பட்டு வந்து விட்டேன். புலவர் அவர்களின் உடல்நிலை தளர்வுற்றிருந்த காலம் அது. அதுவே எனக்கு வாய்ப்பாகவும் போய்விட்டது. இல்லையென்றால் ஐயா அவர்களுக்கு நாளுக்கொரு நிகழ்ச்சி இருந்திருக்கும். வீட்டில் அவரைச் சந்தித்துக் கதைக்க வாய்ப்பு இருந்திருக்காது. யான் சென்றபோது சாய்கட்டிலில் புலவர் ஓய்வு எடுத்துக்கொண்டிருந்தார். என்னைக் கண்டதும் எழுந்து வந்து வாருங்கள் என இன்முகத்துடன் அழைத்து ஆசனத்தில் அமரச்செய்தார். என்னைப் பற்றியும் யான் பொறியியல் பீடத்து மாணவன் என்பதனையும் கூறி, கவிதை எழுதுவதில் எனக்குள்ள ஆர்வத்தையும் எடுத்துக்கூறி, அவரைச் சந்திக்கவே வந்ததாகக் கூறினேன். அவரிடம் யான் இயற்றிய “காளியம்மன் கல் வெண்பா” எனும் பாடலையைக் காட்டினேன். அதை வாசிக்கும்போது அவரது முகத்தில் ஒரு மலர்ச்சி தென்பட்டது. பாடலில் சில இலக்கணப் பிழைகள் உள்ளபோதும் நன்றாக எழுதியிருக்கிறீர்கள் என்று பாராட்டினார். தமிழை ஒரு பாடமாகக் கற்றவர்கள் கூட இவ்வளவு ஆர்வத்துடன் தன்னை சந்தித்து உரையாட வரவில்லை. பொறியியல் மாணவனாகிய நீர் தேடி வந்திருக்கிறீர்! எனக் கூறிவிட்டு உமக்கு வெண்பா இலக்கணத்தைப் பத்தே நிமிடத்தில் கற்றுத் தருகின்றேன் என்று கூறினார். பழம் நழுவிப் பாலில் விழுந்தது போல் எனக்கிருந்தது. சரியான ஒரு குருவிடம் பாடங்கேட்கும் சிஷ்யனானேன். வெண்பா இலக்கணத்தின் அடிப்படைகளை மிக எளிய முறையில் பத்தே நிமிடங்களில் போதித்துவிட்டார். யான் கண்ட கனவு நனவாகியது. புலவர்மணி அதன்பின் தன் அலுமாரியைத் திறந்து தனது கவிதைகள், கட்டுரைகள் வெளிவந்த பத்திரிகை நறுக்குகளைக் கொண்டு வந்து எனக்குக் காட்டினார். சிலவற்றை வாசித்தும் காட்டினார். புலவரும் நானும் மாத்திரமே இருந்த அந்தச் சில நிமிடங்கள், ஏதோ ஒரு புலவர் அவையில் யான் இருப்பது போன்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தியது. தங்கள் கையால் தாங்கள் எழுதிய நூலொன்றைத் தாருங்கள் எனக்கேட்க, பகவத்கதை வெண்பாவில் ஞானயோகம் எனும் நூலைத்தந்தார். அதற்குரிய பெறுமதியை நான் புலவரிடம் வழங்கினேன். அவரது திருப்பாதங்களில் விழுந்து ஆசியும் பெற்றுக்கொண்டேன்.

(55ம் பக்கம் பார்க்க....)

ஒரு படைப்பாளனின் மனப் பதிவுகள்-10

■ கவிவலை

எங்களவர் எல்லோரிடமும் ஒரு பழக்கமிருக்கிறது.

எந்தக் குப்பை எங்கிருந்து வந்தாலும், அந்தக் குப்பைகளை 'புதிய வரவுகள்' என்று அப்படியே பற்றிக்கொள்வது, பற்றிக்கொள்வதோடு நில்லாமல் அந்த வரவுகளை நம்முடைய அயலெல்லாம் சுற்றுப்புறமெல்லாம், விநியோகம் செய்வது. அப்படி விநியோகம் செய்யப்பட்ட அந்த 'விழல்களுக்காக' விழா நடாத்தி, அமர்வுகள் நடாத்தி அவற்றை உயிர்ப்புள்ளதாக்கி 'இருப்புத்' தேடிக்கொடுப்பது.

இந்த வரவுகளால், எங்களது உரிமம், காலாதிகாலமாக எங்களது மூதாதையர்கள் கட்டிக்காத்து, வளர்த்துக்கொடுத்த நமது மொழியின் கனதி, உயிர்ப்பு, தன்னுடைய இருப்பைத் தொலைக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ளாமல், கருமமாற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் 'சில கற்றவர்கள்'.

இறக்குமதிப் பண்டத்திற்குச் சந்தை வாய்ப்புக்கள் தேடிக்கொடுத்து அவற்றை நிரந்தமாக்கிவிட்டு, மிக உயர்ந்த தரத்தில் மதிக்கப்படுகின்ற எமது தேட்டங்களை இல்லாமலடிக்க, நாமே நெருப்பேந்தி பொசுக்கியழிக்க முயற்சிப்பது எவ்வளவு முட்டாள்தனமென்பது இன்னும் இவர்கள் சிலருக்காவது உறைக்கமாட்டேன்கிறதே என நினைக்கும் போது வேதனையாகவிருக்கின்றது.

'புதிய வரவு' என்கிற இந்த இழவுகளைத்தான், புதினம், நவீனமென்று மிச்சம் உயர்வுபடுத்தி, அவற்றின்மேல் புழுதிபடாமல், கக்கத்திலேந்தி, தூக்கிச் சுமந்துகொண்டு திரிகிறோம். இதுபற்றி யாராவது சொன்னால் குறைகளைக் குறிப்பிட்டால், அவர்களைப் 'பழகுகளென்றும், புதுகுகளைப் புரிந்துகொள்ளத் தெரியாத 'கிழடுகளென்றும்' நெருப்புக் கக்குகிறோம், எரித்துச் சாம்பலாக்க நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்துகொண்டே திரிகிறோம்.

இது ஒரு கனவுப் பயணமென்பதையோ, நீண்ட நெடுங்காலம் சுட்டுக் கோப்போடு வாழ்ந்த ஒரு சமூகத்தின் ஆரோக்கியமான தேடல்களை, தேட்டங்களை, சித்தாந்தக் கோட்பாடுகளைச் சிதைத்துச் சீரழித்து சங்காரம் செய்யப் பறப்பட்ட அழிவுப் பயணம் என்பதையோ புரிந்துகொள்ள ஏன் நாம் மறுக்கிறோம்.

உண்மையாக, இந்தப் பயண யாத்திரிகள் அநேகம்பேருக்கு, அவர்கள் ஈர்ப்போடும், ஆர்வத்தோடும் செய்துகொண்டிருக்கின்ற இந்த 'இயல்' பற்றிய தெளிவோ, அல்லது ஆரம்ப அறிவோ மருந்துக்கும் கிடையாது. அதுபற்றித் தெரிந்து, அறிந்துகொள்ளுகிற அல்லது படித்துத் தெளிவுபெறுகின்ற, தம்மைத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்ளுகின்ற ஆர்வமோ, அதற்கான பிறமொழி அறிவோ, அல்லது தம்மொழி பற்றிய, தமிழ்மொழி பற்றிய அறிதலோ, அறிவோ எதுவும் கிடையாது. எல்லாம் கேள்வி ஞானம். சொன்னவரிடமிருந்து வாங்கி, தங்களது நினைவில் சொருகிக்கொண்ட ஞானம். அதை வைத்துக்கொண்டே பெரிய, பெரிய ஆட்களாகக் காட்டிக்கொள்கிறார்கள்.

இது 'காளான்' வளர்ச்சி,

களையப்பட வேண்டிய முயற்சி.

ஆகவே, இந்த இக்கட்டிலிருந்து பிழையான, நசிவான போக்குகளிலிருந்து எங்களது சகோதரர்களைக் காப்பதற்கு வேண்டும். ஏனெனில் இவர்கள் எங்கள் சகோதரர்கள். எங்களது இரத்த உருத்துகள், இவர்களை நையப் புடைத்து, எம்மை நாமே, நோகடிப்பதற்கொப்பாகும். முள்ளிலே விழுந்த 'மஜ்லின்' துணியை கிழிபடாமல், கீறுப்படாமல், சிதைவுபடாமல் எடுப்பது போன்ற பக்குவத்தோடுதான் இந்த விடயத்தில் செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

சுய்மை கத்தித்திரிகின்ற, கவிதைகளாக எதையெதையோ கடைந்து தருகின்ற இவர்களுக்கு, அவர்களால் சமைக்கப்படுகின்றவை கவிதையாக ஒரு மாயத் தோற்றத்தைத் தரலாம். ஆனால் அவை முழுமைபெறாத தேடல்களே.

இவர்களுக்கு மாக்களைப் பற்றியோ, அவரது கோட்பாடு பற்றியோ, அல்லது பின்நவீனத்துவம் சொன்ன மாக்கல்கான், மிசேவ், யூக்கோ, டானியல்பெல், விப்சிற், டெலூயல் சரூர், வியோதர் ஆகிய இவர்களைப் பற்றியோ, அல்லது இவர்களது சிந்தனைத் தெறிவீச்சுகள் பற்றியோ, சித்தாந்தங்கள் பற்றியோ எதுவும் தெரியாது. கட்டவிழ்த்தல், கண்டறிதல் என்பவை பற்றிய 'குறிகள்' எதுவும் பற்றி இவர்களுக்குப் புரியாது.

தமிழ்நாட்டிலிருந்து இறக்குமதியாக்கப்பட்ட பின் நவீனத்துவ மொப்பங்களின் விளைவு சிலபேரின் போக்குகளை மாற்றி 'சாமியாட' வைத்திருக்கிறது. அந்த 'மாடசாமி' ஆட்டத்தின் தெளிப்புகளே இவர்களது படைப்பியல் வெளிப்பாடுகளாகவிருக்கிறது. ஆனால் இது நமது பண்பாட்டு உணர்வுகளைச் சிதைப்பதுபோலவும் பிறந்து வருகின்ற காரணத்தால், சேதங்களும், சிதைவுகளும் ஏற்படுவது தவிர்க்க முடியாததே. இந்தத் தவறை, நசிவை உணர்ந்து

கொள்ளுகிறோம். இந்த அருடல்களால் ஏற்படப்போகிற விளைவுகள், இது
னுடைய தாக்கத்தால் நிகழப்போகிற தீமைகள் பற்றியெல்லாம் தெரிந்து
கொள்ளுகிற பக்குவம் இவர்கள் ஒருவரிடமும் இல்லை. இவர்களுக்கு
படைப்பும் தெரியாது. படைப்பியல் பற்றிய பக்குவமும் தெரியாது. கிடையாது.

இலக்கியவியலில் சமூகம் முக்கியமானது. சமூக அசைவும் அந்தச் சமூகத்தில்
ஏற்படுகிற நகர்வுகளுமே படைப்பியலை நாடாதுகிற உந்துவிசைகளாகும்.
ஒரு சமூகத்தினுடைய இருப்பும், உயிர்ப்புமே அந்தச் சமூகத்தினுடைய
கனதியை, பெறுமானத்தைச் சுட்டிக்காட்டுகிற திசையறிகருவி. ஆனால்
அந்தக் கட்டுமானம் வந்திருக்கும் வரவுகளோடு. இறக்குமதிகளோடு,
ஒப்பீட்டளவில் போசாக்கானதாக இல்லையென்று மட்டிடும் இவர்களே.
நம்மை நமது வாழ்வியலை நமது தேட்டங்களைக் கொச்சைப்படுத்து
கிறார்கள். இறக்குமதிக் குப்பைகளை அரியாசனமேற்றி, அவற்றிற்கு அங்கி
காரம் பெற்றுக்கொடுக்க முயற்சிக்கும் இவர்களது, 'தெரிதலற்ற' முட்டாள
தனத்தை என்னவென்று சொல்லுவது?

எங்களது என்று சொல்ல, எங்களிடம் எல்லாமிருக்கிறது, மொழியிருக்கிறது,
பண்பாடிருக்கிறது, கலாசாரம், கட்டுப்பாடு, உறவு, உடன்பாடு, வீரியம்
எல்லாமிருக்கிறது. இப்படி எல்லாமிருக்கிற நாங்கள், எங்களுடைய
எல்லாவற்றையும் சிதைத்து, சின்னாபின்னப்படுத்திவிட்டு, இறக்குமதிக்
குப்பைகளை எல்லோரும் சொல்கிறார்களென்பதற்காக ஏற்றுக்கொள்ள
முடியாது. ஏனெனில், இது ஒரு கனவுலக யாத்திரை, இந்த 'சீஷன்'
(Season) யாத்திரை, அந்தச் சீஷன் முடிந்ததும், காப்புக்கடை, சீப்புக்
கடை, சோப்புக்கடை எல்லாவற்றையும் சுருட்டிக்கொண்டு திரும்பிப் போய்
விடும். அப்படி. திரும்பிப் போகக்கூடியது. அப்படி திரும்பிப் போகும்
சிங்காரங்களுக்காக, எமது 'முதுசொம்களை' சிதைத்தழிக்க முடியாது. சின்னா
பின்னப்படுத்த முடியாது.

அண்மையில், செங்கதிரில் வெளியான 'விளைச்சல்' குறுங்காவியத்தில்
வந்திருந்த சிலவரிகள், சூடியிருந்த 'மக்களின் யதார்த்த' வியலைப் பாருங்கள்.

**“சூள்ளவே உயிரோ டாற்றில்
கூண்டிலிற் பிடித்து வந்த
'சள்ளம்மீன்' கோர்வை வாங்கி,
சரக்கெலாம் அரைத்துப் போட்டு
'சுள்'ளென உறைக்கு மாப்போல்**

**சுவைபடக் குழம்பு வைத்து
அள்ளியே கனகம் கிட்டாள்,
ஆசையோ டன்னம் உண்டாள்”.**

அற்புதமான சொற்கள், நடைமுறையில் பாவிக்கின்ற வார்த்தைகள், அன்றா
டம் நம்முடைய வீட்டில், அல்லது அயலில் நிகழுகின்ற சம்பவம். இதற்கு
படிமம் தேடி ஆக்கப்போனால் கவிதையே கறையாகிவிடாதா?.. இந்தக்
கவிதையை, கட்டவிழ்க்க வேண்டிய அவசியமோ, மொழிப்புரை சொல்ல
வேண்டிய கட்டாயமோ தேவையில்லை. இதுதான் கவிதையின் வீரியம்.
“அடிடா அடிடா அடி” யென்றால்... அடிபட்டவன் சிதறியிருப்பான். அடித்த
வன் நொறுங்கியிருப்பான். இதைத்தான் மொழியின் உயிர்ப்பென்பது.

புதிதுபற்றி எழுதியும், பேசியும் வருவதால் மட்டும், புதிது பழக்கத்திற்கு
வந்து வேர்பிடித்து, விசாலித்து விருட்சமாகிவிடாது. இந்த விதைநடும்
வேலைக்காகச் செலவிடும் எங்களது ஆற்றலை, அறிவை, வளங்களை
எமது மொழியின் மீளுயிர்ப்புப் பணிக்காகச் செவழித்தால் அது பயனுள்ள
தாகாதா?!

பிறத்தியாருடைய தேடல்கள், அவர்களது சூழலுக்கு, கலாசாரத்திற்கு
ஏற்றவாறு, அவர்களது தேவைக்காக அகழப்பட்டவை, ஆக்கப்பட்டவை,
அல்லது வலிந்து புனையப்பட்டவை. அந்த, அவர்களது தேவை கருதியே
முந்த தேடல்கள் எமது கலாசாரத்தோடு, பண்பாட்டோடு ஒத்தியந்து
போகமா? போகாது என்பதற்கு, பல்லடைந்துபோன தமிழ்நாட்டுப் படைப்
பாளர் சிலருடைய படைப்புக்களை எடுத்துக்காட்டலாம். எந்த விடயத்தைப்
பற்றியும் தெரிந்துகொள்வது, அறிந்துகொள்வது முக்கியம். தெரிதலும்,
அறிதலும் எல்லாமல் எதையும் பிழைமின்றிச் சரியாகச் செய்ய முடியாது.
செய்தவை பற்றிச் சொல்லமுடியாது. ஆகவே, முன்வைக்கப்படுகின்ற
முறைபற்றிய தெளிவு அவசியமாகும். தமிழிலுள்ள இலக்கிய முதுசொம்கள்
பற்றித் தெரியாமல், பிறத்தியாருடைய புதிய வரவுகளின் அடிப்படைகள்
என்னவென்று புரிந்துகொள்ளாமல், அவர்சரி, இவர் பிழையென்றும், இவர்
சரி, அவர் பிழையென்றும் எப்படி புழுக்கமுடியும்? புறக்கணிக்க முடியும்.
இதற்கெல்லாம் இலக்கியம் பற்றிய தெளிவு, இலக்கியம் பற்றிய 'ஞானம்'
அவசியம்.

இலக்கியமென்றால் என்ன?....

இலக்கிய உலகில் படைப்பாளனுடைய வகிபாகம் என்ன?....

படைப்பியலில் எந்தப் படைப்பும், எழுத்தும் படைப்பாளன் பாதிக்கப்படாமல் தாக்கம் பெறாமல், உணர்வுரசல் ஏற்படாமல் சிரசதயம் காண்பதில்லை. பிறப்பதில்லை. அப்படியல்லாது படைப்புப்போல வருவதெல்லாம் ஆக்கங்கள் போலவிருக்கலாம். ஆனால் அவை வெறும் வார்த்தைக் 'கிடுகுகளே'. அகழ்வு, ஆக்கம் என்ற இரண்டு சொற்களுக்குள்ளும் நிரம்ப அர்த்தங்கள் மறைந்திருக்கின்றன. செய்வது, செய்யப்படுவது என்பதன் குறுக்கமே அதுவாகும்.

இப்போது செய்யப்படுவையெல்லாமே சோடனைக்களோடும், ஜாடைகளோடும் தரிசனம் தருகின்றன. அப்படி தரிசனம் தருவையெல்லாம் தகுதியான, வீரியமுள்ள ஆக்கங்களென்று சொல்ல முடியவில்லை. பத்திரிகைகளின் இடம் நிரப்பிகளாகவே, அனேகமானவை இருக்கின்றன. பத்திரிகாசிரியர்கள், தங்களை நாடி வருபவற்றை, கிடைப்பவற்றைச் சங்கையாகப் பிரகரித்து படைப்பாளர்களுக்கு ஆதரவு தருகிறார்கள். அப்படிப் பிரசுரம் பெறும் படைப்புகளெல்லாம் உயர்தரமானவையென்று கொள்ளமுடியாது. ஆனால் இந்த கைய புற்றீசல்களுக்குள் ஒன்றிரண்டு 'உயர் சமர்த்துக்கள்' முகங்காட்டலாம்.

ஒரு படைப்பினுடைய தரத்தையும், வளத்தையும் எண்பிப்பவை அந்தப் படைப்பின் உள்ளடக்கமேயன்றி உருவமல்ல. உருவமென்பது ஆடை, சோடனை. ஆனால் உள்ளடக்கமே ஒரு படைப்பின் உயிர்ப்பை விலாசிக்கும்.

படைப்பிலக்கிய உலகில் படைப்பாளனுடைய செல்நெறி அடையாளப்படுத்துதல். மனிதனை அடையாளப்படுத்துதல், அந்த மனிதனுடைய இயலை, செயலை, எண்ணத்தை, நடைமுறையை, கோபத்தை, குதூகலத்தை, கிளுகிளுப்பை, குளுகுளுப்பை இப்படி எல்லாவற்றையுமே அடையாளப்படுத்துவதே படைப்பாளன் பணி. அதுதான் அவனுடைய வகிபாகம்.

அடையாளப்படுத்துதல் என்பதை அம்பலப்படுத்துதல் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். நான் உணர்ந்ததை, அந்த உணர்வு தனக்குள் எற்படுத்திய அதிர்வை, தாக்கத்தை, தருக்கத்தை மொழித்தூரிகைகொண்டு வரைகிற, செதுக்குகிற சிற்பமே படைப்பு. இந்தப் படைப்பியலில் நிபணத்துவம் மிக்கவன் முதன்மை பெறுகிறான். வார்த்தைகளோடு மட்டும் வருபவன் தோற்றுப்போகிறான்.

ஒரு படைப்பினுடைய நோக்கம், உள்ளடக்கம், சிதறிப்போகும்போது படைப்பு ஊனப்படுகிறது. அப்படி ஊனப்பட்ட, உருவழிந்து அரைகுறையாக

வருகின்றவற்றைத்தான். சில "எல்லாம் தெரிந்த மேதைகள்" புதினம், நவீனம் என்று களரி வரவு விருத்தம் பாடி, கதிரைதேடிக்கொடுக்கிறார்கள், கொடுக்க முயற்சிக்கிறார்கள்.

உருவ, உள்ளடக்கம் பற்றிய தெளிவுதான் இலக்கியவியலாளனைச் செம்மைப்படுத்தும்.

எதிர்காலக் கலை, இலக்கிய பற்றிய சிந்தனை எமக்குள் அரும்பவேண்டும். நாம் இன்னும் கூர்மைப்படவேண்டும். இதுபற்றி அடுத்தமுறை விரிவாகப் பார்ப்போம்.

(மீண்டும் சந்திப்போம்).

புலவர்மணியிடம் பாடம்கேட்ட..... (48ம் பக்கத் தொடர்ச்சி..)

விடைபெற்றுக்கொண்டு வீடு திரும்பினேன். இதுவே முதலும் கடைசியுமான சந்திப்பு என்பதை நான் அறியவில்லை. இரண்டு மாதங்களில் புலவர்மணியின் மறைவுச் செய்தி காதுகளுக்கு எட்டியது. அவர் அமரரானது குறித்த அஞ்சலிப்பாடல் ஒன்றை எழுதினேன். புலவர் ஊட்டிய போதனை என் மனதில் ஆழப்பதிந்து அதன் பேறாக எனக்கு வெண்பா பாடும் ஆற்றல் கைகூடியது.

“பாழுக்குள்ளாகி இவ் வையம் பரிதவிக்கும்
வேளைக்குள்ளும் தீவிய வெண்பாவில் -நாளுக்கோர்
கவி செய்யவேன் வாணி கருணையினால் நெஞ்சில்
கவறிடும் உணர்ச்சிகளைத் தொடர்ந்து!”

எனத் தொடங்கும் பாயிர்பாடலுடன் “ஒருவருட வெண்பா மாலை” எனும் நூல் உருவானது. நான்தோறும் காலையில் ஒரு வெண்பா எனும் அடிப்படையில் தவறாது 365 வெண்பாக்களை இயற்றினேன்.

கவிஞர் நாற்குழியூர் நடராஜன் தமிழ்ச்சேவைப் பணிப்பாளராக இருந்த வேளை “வேனிலான் தந்த விருது” எனும் தலைப்பில் இலங்கை வானொலியில் சித்திரைப் பத்தாண்டு தினத்தில் கவிபாடிய வேளை,

“கொஞ்சதமிழ் மொழிதனிலே கூறு கவித்தமிழ் வளர்த்து
நெஞ்சகங்களெல்லாமே நிறைந்து - மிஞ்ச புகழ்
ஆரமணிந்தே புலவர் அவைக்கு மணியாய் வாழ்ந்தோன்
சீரடிக்கு இக்கவிதைத்தேன்” எனப்பாடி,

புலவர்மணிக்கே அப்பாடலைச் சமர்ப்பித்தேன். புலவர்மணியின் இறுதி மாணவன் யான் என்று பெருமைப்படுகின்றேன். ■

சொல்வளம் பெருக்குவோம் (10)

- பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம் -

நமது எண்ணங்களையும், கருத்துக்களையும் உணர்ச்சியனுபவங்களையும் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல முயல்கின்றோம். இவ்வாறு சொல்வதற்குப் போதிய சொற்களஞ்சியம் ஒரு மொழியில் இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு இருக்கும் மொழியே வளமுள்ள மொழி. ஒரு மொழியின் சொல்வளம் அதனை வழங்கும் மக்களின் நாகரிக வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுகின்றது.

உலகின் வளமிகுந்த மொழிகளுள் ஒன்றாகிய ஆங்கிலத்தில் இன்று ஏறத்தாழ 5,00,000 சொற்கள் உண்டு. தமிழ் மொழியில் எத்தனை சொற்கள் உள்ளன என்பதைத் திட்டவாட்டமாகக் கூறுதல் கடினம். இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் முற்றுப்பெற்ற சென்னைத் தமிழ் அகராதியில் ஏறத்தாழ 1,20,000 சொற்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கடந்த ஐம்பது ஆண்டுக் காலத் திலே பல ஆயிரக்கணக்கான கலைச்சொற்களும், புதுச்சொற்களும் தமிழிலே ஆக்கிக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. பல அயன்மொழிச் சொற்களும் கலந்துள்ளன. அண்மையில் வெளிவந்த க்ரியாவின் அகராதியில் 15,875 கலைச் சொற்கள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இச்சொற்கள் எல்லாவற்றையும் எல்லாரும் அறிந்திருப்பதில்லை. பயன்படுத்துவதும் இல்லை. பொதுவான தேவைகளுக்கு ஏறத்தாழ 10,000 சொற்களே போதுமானவை. தமிழிலுள்ள சொற்களுட் பெருந்தொகையானவை பெயர்ச்சொற்களும் வினைச்சொற்களுமாகும். இவை தனித்து நின்று பொருளுணர்த்தும் தனிப்பதங்கள். மொழியியலாளர் இவற்றைச் சொற்களஞ்சியச் சொற்கள் என்பர். பெயர்ச்சொற்களும், வினைச் சொற்களும் பிறப்பதற்கு அடியாக அமைபவற்றை உரிச்சொற்கள் என்பர். மொழியியலாளர் இவற்றை அமைப்புச் சொற்கள் அல்லது இலக்கணச்சொற்கள் என்பர்.

சமய கலாசாரத் தொடர்பு, அரசியலாதிக்கம், வணிகத்தொடர்பு, குடியேற்றம் முதலிய காரணங்களால் மொழிக்கலப்பு ஏற்படுகிறது.

வாழும் மொழிகளில் பிற மொழிக்கலப்பு நிகழ்வது இயல்பே. இக் கலப்பை வரையறையின்றி நிகழவிடாது வரம்பு படுத்திக்காப்பதே இலக்கண காரரின் கடமை. தமிழுடன் கலந்த பல பிறமொழிச் சொற்கள் பேச்சு வழக்கிலும் பயில்கின்றன. வேறு பல சொற்கள் அன்றாடப்பேச்சு வழக்கிலும், பத்திரிகை வழக்கிலும் நின்று நிலவுகின்றன.

கிரேக்கமொழி, அரபுமொழி, பாரசீகமொழி, உருதுமொழி, தெலுங்கு மொழி, கன்னடமொழி, மலையாளமொழி, மராத்திமொழி, போர்த்துகேயமொழி, ஒல்லாந்தமொழி, பிரஞ்சுமொழி, ஆங்கிலமொழிச்சொற்கள் தமிழ் வழக்கிலிருக்கின்றன. சென்னைத் தமிழ் அகராதி இவற்றில் எத்தனை எத்தனை சொற்கள் தமிழுடன் வழங்குகின்றன என்பதை விளக்கியுள்ளது.

அரபுமொழியில் இலாகா, தகவல், வசூல் போன்ற 891 சொற்கள் தமிழில் உண்டு.

கிரேக்க சொற்களாகிய சுருங்கை, ஓரை, யவனர் போன்ற சொற்கள் சங்க இலக்கியங்களில் இடம்பெற்றுள்ளன.

சுமார், துப்பாக்கி, சால்வை போன்ற பாரசீகச் சொற்கள் 65வரை தமிழில் உண்டு.

உருதுமொழிச் சொற்களில் (இந்துஸ்தானி உட்பட) 961 சொற்கள் தமிழிற் புகுந்துள்ளன. அசல், அமுல், ஆசாமி, ராஜினாமா, கச்சேரி, சந்தா, சாமான் போன்றவை உருது மொழிச் சொற்கள்.

தெலுங்கு மொழிச் சொற்களில் டாப்பு, ரவீக்கை, ராணுவம், லஞ்சம், சலவை போன்ற சொற் 335 சொற்கள் தமிழிற் புகுந்துள்ளன. கன்னடமொழியிலிருந்து அட்டிகை, சமாளித்தல், சொத்து போன்ற 38 சொற்கள் தமிழிற் காணப்படுகின்றன.

மலையாளச் சொற்களில் கச்சவடம், (வியாபாரம்) கொச்சி, தளபாடம் போன்ற 60 சொற்கள் தமிழிற் புகுந்துள்ளன.

மராத்தி மொழியிலிருந்து அட்டவணை, சாம்பார், சாவடி போன்ற 60 சொற்கள் தமிழிற் புகுந்துள்ளன.

மேலும், அலமாரி, அலவாங்கு, அன்னாசி, கதிரை, கோப்பை, பீங்கான், வாங்கு, ஜன்னல் என்பன போர்த்துகேயச் சொற்கள்.

உலாந்தா, கக்கூசு, சாக்கு, தோம்பு என்பன டச்சு மொழிச் சொற்கள். ஆங்கிலத்திலிருந்து அந்தர், அம்பியர், கிரேடார், இலத்திரன், கோப்பி, சீமெந்து, சைக்கிள், வங்கி, பென்சில், மனேச்சர் போன்ற பல சொற்கள் புகுந்துள்ளன.

அரசியல், ஆட்சியியல், பொருளியல், வணிகவியல், வீஞ்ஞான வியல், மருத்துவவியல், பொறியியல், தொழினுட்பவியல் போன்ற புதுப் புதுத் துறைகளில் புதுப் புதுச் சொற்கள் புகுந்து வருகின்றன. ■

செங்கமலம் - 12

L. Narasimhan
- 2010 -

நடுநிசியும் தாண்டிக் கொண் டிருந்தது. நாய்கள் குரைக்கும் சத்த மும், ஊளையிடும் சத்தமும் அந்த அந்தகார இரவுக்கு மேலும் கோரத் தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது. இடையிடையே வெடிச் சத்தங்களும் விண்ணைப் பிளந்துகொண்டிருந்தது. செங்கமலம் இவை எதையும் காதில் வாங்கிக்கொண்டதாகத் தெரிய வில்லை. காரணம், அந்தக் கிராம மக் களின் வாழ்க்கையில் இவ்வெயல்லாம் கேட்டுக் கேட்டு சாதாரணமாக ஆகி விட்டிருந்தன. அவள் ஆழ்ந்த தூக்கத் தில் வீழ்ந்து கிடப்பதை அங்கு வந்த தாய் அவதானிக்கத் தவறவில்லை. மகளின் தூக்கத்தைக் கலைக்க விரும்பாத அத்தாய் அறைக் கதவை

முடிவிட்டு முற்புறத்தில் இருந்த மண்ட பத்திற்கு விரைந்தாள். தனது படுக்கைப் பாயை விரித்துக் கொண்டாள். வீட்டின் முன் கதவை இறுக்கமாகப் பூட்டிக் குறுக் குச் சட்டத்தை இட்டபின் ஏனைய வீட் டின் வெளிப்புறம் செல்லும் மற்றைய கதவையும் இறுக்கமாகப் பூட்டினாள். மீண்டும் வந்து தன்னைப் படுக்கையில் சாய்த்துக்கொண்டாள். மகளுக்கு விரைவாக ஒரு அரசாங்க வேலையாவது கிடைக்க மாட்டாதா என்ற ஏக்கம் அவள் மன தில் தலைதூக்கியது. அதற்காக இறை வனை வேண்டினாள். எவ்வளவோ

திறமை இருந்தபோதிலும் அவள் பல்கலைக்கழகம் சென்று படிக்கப் பணம் தடையாக இருப்பதை எண் ணிக் கவலையடைந்தாள்.

செங்கமலத்தின் தந்தையின் உழைப்பில் ஒரு மாதிரி வீடொன்றை மாத்திரம் கட்டிமுடிக்க முடிந்தது. அவ ரும் சுகவீனமாகி காலமாகிவிட்டார். அவரது சேமிப்பில் வைத்து விட்டுச் சென்ற ஒரு சிறுதொகைப் பணத்தில் செங்கமலத்தின் கல்வி நடவடிக்கை களை அவளால் மேற்கொள்ள முடிந் தது. தானும் வயலுக்குச் சென்று கூலி வேலை செய்து கிடைக்கும் பணத் தின் மூலம் வாழ்க்கையை நடத்திக்கொண் டிருந்தனர். இந்த எண்ணத்தை மீட்டிய வாறு தூக்கத்தில் சென்றுவிட்டாள் செங்கமலத்தின் தாய்.

யாரோ முன் கதவைப் பட படவெனத் தட்டும் சத்தம் அவள் தூக் கத்தைக் கலைத்துவிட திடுக்கிட்டு அத்தாயும் எழுந்துகொண்டாள்.

புரிந்தும் புரியாத பாஷையில் யாரோ கதவைத் தட்டி, திறக்கும்படி சத்தமிடுவதை விளங்கிக்கொண்டாள். ஒருபுறம் பயம் கௌவத் துணிந்து சென்று முன் கதவைத் திறந்தாள்.

அங்கு சீருடை தரித்த இரு வரும், தரியாத இருவருமாக நான்கு பேர் நின்றுகொண்டிருப்பதைக் கண் துப் போனாள்.

“யார் உள்ளே இருக்கிறது? பெடியள் யாராவது இருக்கிறாங்க ளா?” கொச்சைத் தமிழில் கேட்டபடி அவர்கள் நால்வரும் விறுவிற்றென்று வீட்டினுள் நுழைகின்றனர்.

உள்ளே வந்தவர்கள் திடு திடுவென்று வீட்டினுள்ளே சென்று மூலை முடுக்குகள் எல்லாம் எதையோ தேடுகின்றனர்.

செங்கமலம் படுத்திருந்த அறைக் கதவை ஒருவன் திறந்துகொள்ள தாய் அங்கு விரைந்துசென்று விடுகிறாள். கதவைத் திறந்த சத்தத்தில் செங்கமலமும் எழுந்துவிடுகிறாள். உள்ளே நுழைந்தவன் “யார் இது? பயங்கரவாதப் பெட்டையா?” வினவி னான்.

“இல்லை ஐயா! என்னுடைய மகள். இவ படித்துக்கொண்டிருக்கிறா” தாய் பயந்து பயந்து பதிலளித்தாள். “அப்படித் தெரியவில்லையே!” சொல்லிக்கொண்டு செங்கமலத்தின் அருகே சென்றான். தாயும் அருகே நெருங்கிச் சென்றாள்.

சீருடை தரித்தவனுக்கு இள மையின் பூரிப்பில் நின்றுருந்த செங்க மலம் தேவதைபோலத் தோன்றினாள். அவள் அழகும் பூரிப்பும் அவனுக்கு உடலில் மின்சாரம் பாய்ச்சியது போல் இருந்தது. மது அருந்தியிருந்ததால் மேலும் ஓர் கிறக்கத்தை உண்டுபண் ணியது. அவன் அவளது கையைப் பிடித்தான். செங்கமலம் சட்டென இழுத் துக்கொண்டாள்.

“உன் கையில் துவக்குப் பயிற்சி பெற்றதற்கான அடையாளங்கள் உள் ளதா என நான் பார்க்க வேண்டும். கைகளை நீட்டு” என்று அவன் தனக் குத் தெரிந்த தமிழில் இறுக்கமாகச் சொன்னான். தனக்கும் இயக்கங்களுக் கும் எவ்விதத் தொடர்புமில்லை என வும், உயர்தர வகுப்புப் பரீட்சை எழுதி விட்டுப் பெறுபேற்றுக்காகக் காத்திருப்

பதாகவும் ஆங்கிலத்தில் செங்கமலம் கூறினான்.

சீருடை தரித்தவனுக்கு ஆங்கிலம் விளங்காதபோதிலும் அதைக் காட்டிக்கொள்ளாதவனாக இருந்தான். அவன் அழகமீது இவனுக்கு மேலும் ஆசை வளர்ந்துகொண்டிருந்தது. எப்படியாவது அவளை அனுபவித்துவிட வேண்டுமென்ற கெட்ட எண்ணம் அவன் மனதில் இப்போது முனைப்பாகி நின்றது. அவன் அருந்தியிருந்த மதுவும் அம்முனைப்புக்குத் தூபமிட்டது. “எப்படியென்றாலும் நீங்கள் எங்களுடன் முகாமுக்கு வரவேண்டும். எந்தநேரமும் பயங்கரவாதிகளுடன் சண்டை நடக்கலாம். அதிலிருந்து உங்களை நாங்கள் பாதுகாப்போம்”. திக்குமுக்காடி அவனுக்குத் தெரிந்த அரைகுறைத் தமிழில் பிரலாபித்தான்.

“இல்லை ஐயா! நாங்கள் அருகிலுள்ள தேவாலயத்திற்குப் போகிறோம். அங்கு எங்களைப் போல் பலர் வீடுகளை விட்டுவிட்டு வெளியேறி வந்து தஞ்சமடைந்திருக்கின்றனர். நாங்கள் அவர்களோட தங்குகிறோம்” செங்கமலத்தின் தாய் பயத்துடன் கெஞ்சினான்.

எப்படியாவது அவர்களை வீட்டினின்று வெளியேற்றி அழைத்துச் சென்றால் போதுமென எண்ணிய அவன், “சரி வாருங்கள். நாங்கள் தேவாலயத்தில் உங்களைக் கொண்டு போய் விடுகின்றோம்” சீருடை தரித்தவன் கூறினான்.

அவர்களிடமிருந்து தப்பமுடியாது என எண்ணிய தாயும் மகனும் வீட்டைப் பூட்டிவிட்டு வெளியேறினர். வெளியே இருள் கெளவிக் கொண்டிருந்தது.

வானத்தில் பூத்திருந்த வெள்ளிகளைத் தவிர ஒளிதர வேறொதுவும் அங்கு இருக்கவில்லை. நாய்கள் குரைக்கும் ஒலியும், ஊளைச் சத்தமும் விட்டுவிட்டு ஒலித்து இருளுக்கு மேலும் திகிலை ஊட்டிக்கொண்டிருந்தது. அந்த நால்வரும் அவர்களது மொழியில் சொல்லிச் சிரிப்பதைச் செங்கமலம் புரிந்துகொண்டான். அவன் ஏதோ ஆபத்தில் சிக்கியிருப்பதாக அவன் உள்ளூணர்வு உறுத்திக்கொண்டிருந்தது. இறைவனை நினைப்பதைத் தவிர அவர்களால் வேறொதுவும் செய்ய முடியாதிருந்தது.

தாயும் அவளும் அவர்களுடன் நடந்துகொண்டிருந்தனர். தங்கள் கைகளில் இருந்த மிள்குளை ஒளிர்ச்செய்தபடி அந்த நால்வரும் இவர்களைக் கூட்டிச் சென்றனர்.

செங்கமலத்துக்கு அருகாய் வந்தவன் அடிக்கடி செங்கமலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டும் புரியாத மொழியில் தன்னவர்களுடன் அளவளாவியபடியும் வந்துகொண்டிருந்தனர். அவன் அடிக்கடி செங்கமலத்தின் மீது ஒளியைப் பாய்ச்சி அவளைப் பார்ப்பது அவளுக்கு அருவருப்பாய் இருந்தது.

எங்கு போகிறோம்? எங்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகிறோம் என்பது அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. ஐந்து நிமிடங்கள் கழிந்ததும், “நாங்கள் தேவாலயத்தை நோக்கித்தானே செல்கிறோம்?” என்று ஆங்கிலத்தில் செங்கமலம் கேட்டான்.

“யெஸ்! யெஸ்!!” பதிலளித்தான் ஒருவன்.

திடீரென அவர்களில் ஒருவன், “பயங்கரவாதிகள் பதுங்கியிருக்கி

றார்கள் போல இருக்கிறது” கூறி ஆரவாரம் செய்தவனாக மற்றவர்களை ஒழித்துக்கொள்ளும்படி சைகை காட்டினான்.

திடீரென அங்கிருந்த பற்றைக்குள் அவர்கள் ஓடிச்செல்ல ஒருவன் செங்கமலத்தின் கையை இறுக்கமாகப் பற்றித் தரதரவென இழுத்தான். அவனுடன் செங்கமலம் மல்லுக்கட்டினான். கையை அவன் பிடயிலிருந்து விடுவிக்க முயன்றான். இதைப்பார்த்த செங்கமலத்தின் தாய் திடீரெனப் பாய்ந்து மகளின்கையைப் பற்றி அவன் கையிலிருந்து அவளை விடுவிக்க முயன்றான்.

“என் மகளை விட்டிருக்க ஐயா! அவளை ஒன்றும் செய்யாதீங்க” கத்தினான் செங்கமலத்தின் தாய்.

அவனது பிடி மேலும் இறுகியதே அன்றி செங்கமலத்தை விடுவிப்பதாக இல்லை.

பொறுக்கமுடியாத அத்தாய் அவன் கையைக் கடித்தான்.

வலியைப் பொறுக்கமாட்டாத வனாகிய அவன் அத்தாயின் நெற்றியில் தன் கைகளால் அடித்தான். அவன் அப்படியே மயங்கிச் சுருண்டு விழுந்தான். இதைப்பார்த்த செங்கமலமும் கதறத் தொடங்கினான். அவனும் அவளை விட்டபாடில்லை. அப்படியே அவளைக் கட்டிப்பிடித்து அலக்காகத் தூக்கிக் கொண்டு அங்கு கிடந்த புதர்மண்டிய பிரதேசத்தினுள் அவளைக் கொண்டு சென்றான். செங்கமலத்தின் கதறல்

உச்சநிலையை அடைந்து பின் குறைந்து குறைந்து தளர்வாகி இறுதியில் இருளில் கரைந்துகொண்டது.

அந்தக் கோர இரவு மெல்ல நீங்கத் தொடங்கியது. விழிப்பு வந்த போது செங்கமலத்தின் தாய் விடிந்து போயிருப்பதை உணர்ந்தான். நெற்றிப் பொட்டில் வலிப்பதை உணர்ந்தான். மெதுவாகத் தன்னை சுதாகரித்துக் கொண்டு எழுந்தான். சற்றுமுற்றும் செங்கமலம் இருக்கிறானா எனக் கண்களால் துளாவினான். காணாதபோது மனம் வலித்தது. சற்றுத்தாரம் நடந்து அங்கும் இங்கும் தேடினான். ஆள் அரவமின்றிக் கிடந்த அவ்விடத்தில் எங்கு போய்த் தேடுவான் அத்தாய். சற்றுத்தாரத்திலிருந்த புதர்ப் பகுதியில் ஏதோ தெரிவதை உணர்ந்து அங்கு ஓடிச் சென்றான்.

புதரின் ஒருபுறத்தே செங்கமலம் வீழ்ந்துகிடப்பதைக் கண்டான். செங்கமலம் மயக்கத்தில் கிடந்தான். அவளை மெதுவாகத் தூக்கித் தன்னுடலுடன் அணைத்தவனாய் அத்தாய், “செங்கமலம்! மகளே!” அழைத்ததும், உடனடியாக அவள் கண் திறந்து பார்க்கவில்லை. ஆனால் சுவாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டான். மேலும் அவளின் உடலைக் குலுக்கினான். அப்போது செங்கமலம் சிறிது சிறிதாகக் கண்திறந்து பார்த்தான். ஆனால் அவள் கண்களில் எந்தவித உணர்வும் தென்படவில்லை. எதையும் புரிந்துகொண்டவளாகத் தெரியவில்லை.

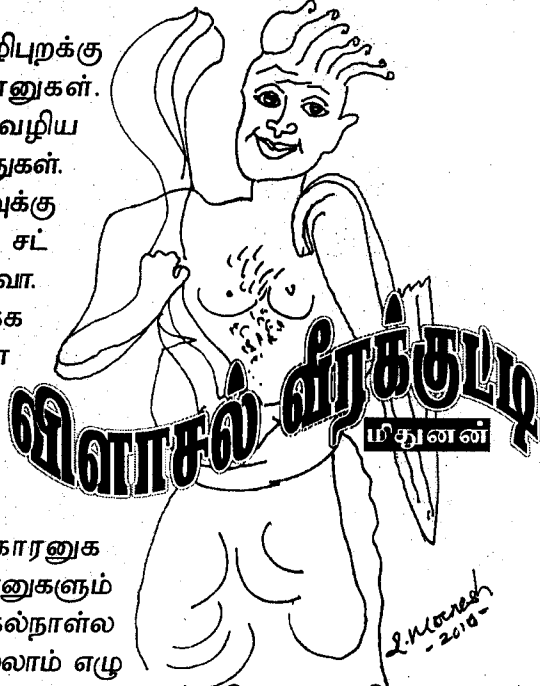
(தொடரும்...)

சுழலியர்,
உங்களால் கீயன்ற சின்பிப்பிழ்த் தொகையை வழங்கி
'செங்கதர்' கீன் வரவுக்கும் வளர்ச்சிக்கும் உதவுங்கள். நன்றி.
- ஆசிரியர் : செங்கதிரோன் த. கோபாலகிருஷ்ணன்.

என்ன சின்னவா, புதுவருசம் புறந்த கையோட தலதெறிக்க ஓடி வாறா? என்ன உன்ட பொஞ்சாதிக்கு வயிறு நோகுதாமா? புதுவருசம் புறக்க மறந்தாலும் வருசம் தவறாம ஆளுக்கு ஒவ்வொண்டப் பெத்துப்போட மட்டும் மறக்க மாட்டங்க. ஓடு ஓடு. பரிசாரியார் பொன்னர்ர பொண்டிலுக்கும் வயித்துக்க நொந்து, கருமாரி வேலயெல்லாம் நடக்குது! இப்ப நான் வாற வழியில்தான் பாத்துப்போட்டு வாறன். கெதிபண்ணிப் போ. பரிசாரியார் ஊட்டதான் நிப்பார்.

தை புறந்தா வழிபுறக்கு மெண்டு சொல்லுறானுகள். ஆனா, நம்மட ஊர்வழிய புள்ளயள்தான் புறக்கிதுகள். சனம் பெருகின அளவுக்கு நம்மட ஊரில சாமான் சட்டுக்கள் பெருகல்ல சின்னவா. இப்படி நில இருக்கக்க தைபுறந்தா எப்படிரா வழி புறக்கும்? நம்மட சனங்களுக்கு ஒரு இழவும் தெரியிதில் லையே!

இந்தப் பேப்பர்காரனுகளும், ரெலிவிசன் காரனுகளும் தைப்புறந்தா பொங்கல்நாள்ல என்னென்னவோ எல்லாம் எழுதுறானுகள். பாட்டுக்கூத்து, நாடகம், படமெல்லாம் போட்டுக் கூத்துக் காட்டுறானுகள். அவனுகளுக்குக் கூட நாட்டுநிலம் விளங்குதில் லையே. இந்தச் சீக்கேடு எத்தின தை புறந்தாலும் மாறப்போறதில்லடா. முதல்ல நாமெல்லாம் ஒண்டுபட்டு நல்லா உழைக்கவேணும். உழைச்சாத்தான் நம்மட கையிலயும் அஞ்சப்பத்தச் சேரும். அதுக்குப்புறகு தான் நமக்கு வழியும் பிறக்கும். நம்மட முடுமையும் துலஞ்சி வருங்காலம் சிறப்பாகச் செழிக்கும். இந்தப் பொங்கல் நாளோடயாவது இத மனசில வச்சி உழைக்கப்பாரு சின்னவா. சரி, பொயித்து வா.

ஆவணி 2009 வீச்சு 20 இதழ் கிடைக்கப் பெற்றேன். அன்று இரவே அனைத்தும் படித்து மகிழ்ந்துவிட்டேன். தி.காயத்திரியின் 'மனங்கள்' சிறுகதை வாசிப்போர் மனங்களில் அப்பி நிற்கும். எழுத்தாளரும் வெளியீட்டாளருமான கலாபூஷணம் புன்னியாமின் அவர்கள் பற்றிய அன்புமணியின் கட்டுரை மெய்சீவிரக்க வைத்துள்ளன. 44 வயதில் ஒரு கலாபூஷணம் உன்மையில் மகா சாதனை இது. 'விளைச்சல்' குறுங்காவியம் இன்னுமொரு வேளாண்மை. மரபுக் கவிதைகள் இப்படியும் எளியையாய்... புருவங்கள் உயர்கின்றன. 'செங்கதிர்' அழகாய் குலங்கி மனதை நிறைத்துச் செல்கின்றது.

சமரபாகு சீ. உதயகுமார்
வல்வெட்டித்துறை

'செங்கதிர்' செப்டம்பர் 2009 இதழ் கிடைத்தது. நன்றி. மகிழ்ச்சி. கையடக்கமான, அழகான, கனதியான விடயங்களைக் கொண்ட தரமான இதழாக விளங்குகின்றது. சங்கீத வித்துவான் ஏ.கே.கருணாகரன் அவர்களைப் பற்றிய செய்திகள் நவமான்மை; நமது நாட்டின் இளம் இசைக்கலைஞர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டானவை; உந்துசக்தியாக விளங்குபவை.

கேசகனின் 'ஆடி அமாவாசை', ரவிப்பிரியாவின் 'நிழலில் நிற்பதற்கும்...', இதயராசனின் 'வெள்ளைச்சி' என்ற சிறுகதைகளுள் 'ஆடி அமாவாசை' சாதாரணமாக நடைமுறை மிலிருக்கும் நிகழ்வைச் சுவைபடக் கூறியிருந்தார். 'நிழலில் நிற்பதற்கும்' சிறுகதையை நல்ல முறையில் தொடங்கி சிறப்பான உத்திமூலம் யதார்த்தத்தைக் கையாண்டு வளர்த்துச் சென்றவர். முடிவைச் சிறப்பாகச் செய்யாததால் முதலில் ஆரம்பித்த உத்தவேகம் இறுதியில் குறைந்து விடுகின்றது. 'வெள்ளைச்சி' கதையைச் சிறப்பாகக் கூறிச் சென்று முடிவையும் யதார்த்தமாக முடித்து வெள்ளைச்சியை ஐந்தறிவு கொண்ட விலங்காகக் கொள்ளாமல் ஆறறிவு படைத்த மனிதப் பண்புகள் கொண்டதாக இதயராசன் படைத்துள்ளார். கதை நகர்த்தும் பாணி, சொல்லும் உத்தி ஆகியவற்றில் 'றியலிசம்' மீள்கின்றது. பாராட்டுக்கள்.

கவிதைகள் பொதுவாக எல்லாம் நன்றாகவுள்ளன. 'மாங்கேணி எங்கள் தமிழ் மண்' என்னும் வாகரைவானனின் கவிதை சிறப்பாக அமைந்துள்ளது. தெளிந்த நீரோடும் அருவியாக இக்கவிதையை யாத்துள்ளார் 'மதுரகவி' வாகரைவானன். ஏறாவூர் தாழ்விர் இரண்டு கவிதைகள் தந்துள்ளார். அவற்றுள் 'மீன் கைதிகள்' சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. நல்லதொரு உவமனத்துடன் சமகால அவலநிலையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றது இக்கவிதை. மொழிவரதனின் 'திறந்தவெளிக் கூரைகள்' என்னும் கவிதை மலைய கத்து லயன்களின் நிலைமையை தெளிய வைக்கின்றன. பார்த்து ரசித்துப் பாராட்டுவது போல, ஏளனமாக எடுத்தாண்டு புரிய வேண்டியவர்களுக்கு நிலைமையைப் புரிய

வைத்திருக்கின்றார். திரு.ஞானராசாவின் 'தமிழ்ச்சாதி' வழக்கமான, சாதாரணமான பலருங் கூறுகின்ற விடயந்தான். எனினும் 'மூத்த குடிப்பிறப்பு', 'மூவேந்தர் முடி இருப்பு', 'காத்த பொருள் இழப்பு', 'காவாதது ஒற்றுமையே' என்னும் அடிகள் சிந்திக்கத்தூண்டுவன.

செங்கதிரோனின் 'விளைச்சல்' குறுங்காவியம் இலகுவான நடைமில் அருமையாக எதுகை, மோனையோடு ஓசையின்பத்தோடு தழுவிக்கொட்டும் பொருட் செறிவுமுள்ள இனிமையான கவிதைகள்.

'கதைகூறும் குறள்' நல்லுயிர்ப்பிழை; சிறந்த பயன்பாடுடையது; ஆரம்பமே நன்றாகவுள்ளது. இத்தகைய கதைகள் மூலம் அரும் பொருள்மீறமான திருக்குறட் பாக்களை ஜனரஞ்சகப்படுத்தல் காலத்தின் தேவை.

திரு.க.ஜயம்பிள்ளை
இல.12, சிந்தாமணிப் பிள்ளையார் வீதி,
கற்குழி, வவுனியா.

'செங்கதிர்' பரட்டாதி இழைக்கப்பெற்றேன் நன்றி. சங்கீத வித்துவான் ஏ.கே.கருணாகரன் அவர்களின் படத்தையும், கலாவித்தகர் திருமதி.வசந்தி நேரு அவர்களின் படத்தையும் முகப்பு அட்டையில் பிரசுரித்ததன் மூலம் முறையே கர்னாடக சங்கீதத்தையும், பரதக் கலைமனையும் கௌரவித்துள்ளீர்கள். 'நிருத்திய கலாலயா' நீடுழி வாழ்க.

எத்தனையோ தமிழ்ச் சொற்கள் பிழையான முறையில் பாவிக்கப்படுவதைப் பன்மொழிப் புலவர் திரு.த.கனகரத்தினம் எழுதிவரும் கட்டுரை மிகவும் தெளிவாகக் காட்டுகின்றது. இலக்கணத்தைப் புறக்கணிக்காமலும், எழுத்துப்பிழை இன்றியும் எழுதப்பழகுவது மிகவும் முக்கியமாகும்.

மீன் கைதிகள், தமிழ்ச்சாதி ஆகிய கவிதைகள் நன்றாக இருக்கின்றன. 'செங்கதிர்' மென்மேலும் வளர வாழ்த்துகின்றேன்.

திரு.கா.தவயாலன்
404A - A.R.C QRS - பேராதனை.

மிகத் தரமாகவும், மேன்மைகொண்ட இலட்சிய வேட்கையுடனும் வெளிவரும் 'செங்கதிர்' மென்மேலும் சிறப்புடன் வெளிவர எனது வாழ்த்துக்களும், பாராட்டுக்களும்.

ஷெல்ல்தாசன்
45, கல்லூரி வீதி, திருகோணமலை.

தங்களது சஞ்சிகையின் யாழ்ப்பாண வாசகர்களில் நானும் ஒருவன். கட்டைவேலி நெல்லியடி ப.நோ.கூ.சங்க கடைமில் செங்கதிரை வாங்கி வாசிக்கத் தொடங்கினேன். அதன் உருவ உள்ளடக்கங்கள் சிறப்பாக உள்ளன. வடபகுதி படைப்பாளிகளையும் இணைத்துக்கொண்டால் இன்னும் சிறப்பாக இருக்கும் என நம்புகின்றேன். அண்மைக் காலமாக செங்கதிரை இங்கு கிரமமாகப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதுள்ளது. தற்போது பாதைகள் திறக்கப்பட்டு மட்டக்களப்பு யாழ்ப்பாண போக்குவரத்து இடம்பெறுவதால் தங்களது யாழ்ப்பாண விநியோகத்தைச் சீராக்கும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன். விளைச்சல் குறுங்காவியம், கவிவலனின் கட்டுரை, செங்கமலம் தொடர் நாவல், சொல்வளம் பெருக்குவோம், மலையகச் சிறுகதை வரலாறு போன்ற ஆக்கங்கள் சிறப்பாக உள்ளன.

வே.நந்தகுமார்,
புலோலி மேற்கு, பருத்தித்துறை.

திருமண சேவை

வெளி மாவட்ட வாழ்க்கையாளரின்
நலன்கருதி வேல் அமுதன்
சனி, ஞாயிறு வார இறுதி நாட்களில்
நண்பகல் மணி 11.00 - 2.00 வரை
வேலை செய்கின்றார்!

வேலை நேரம்

	திங்கள் Monday	செவ்வாய் Tuesday	புதன் Wed. day	வியாழன் Thu. day	வெள்ளி Friday	சனி Saturday	ஞாயிறு Sunday
காலை Morning	மணி 11.00 - 12.30	ஆயிரக்கணக்கில் கூடுதலாகும் Consultancy Class	மணி 11.00 - 12.30	ஆயிரக்கணக்கில் கூடுதலாகும் Consultancy Class	மணி 11.00 - 12.30	மணி 11.00 - 12.30	மணி 11.00 - 12.30
நண்பகல் Noon	—		—		—	மணி 11.00 - 12.00	மணி 11.00 - 12.00
மாலை Evening	மணி 4.30 - 6.30		மணி 4.30 - 6.30		மணி 4.30 - 6.30	—	—
இரவு Night	மணி 6.30 - 8.00		மணி 6.30 - 8.00		மணி 6.30 - 8.00	—	—

பெறு விடுவதை நடைமுறை ஆயிரக்கணக்கில் கூடுதலாகும் / Consultancy Class on Public Holidays

விபரங்களைச் சுயநிர்வாகமுறை
முன்னோடி, மூத்த புகழ்பூத்த, சர்வதேச,
சகலநூல்களான தீட்சகர் திருவண
பிழ்ந்துப்படுத்தித் வேல் அமுதனிடம்
தீட்சகர், புதன், வெள்ளி மாலையிலோ,
சனி, ஞாயிறு நண்பகலிலோ 2560488,
2560694, 4875929 மிலக்க நேரடித்
தொலைபேசியில் விசாரித்தறிதக!

முகவர் :

8.3.3 பெற்றோர் மாடிமனை
(வெள்ளவத்தை காவல்
நிலையத்திற்கு முன்பாக நிலப்பக்கம்,
33ம் ஒருங்கை வழி)
55 ஆம் குழுவகை,
வெள்ளவத்தை,
கொழும்பு - 06.

சலையமான தெரிவுக்குச் சுயதெரிவு முறையே!
மகோன்னத மணவாய்வுக்கு குரும்பசிட்டியூர்.

மாயியழு கைல் அமுதனே!

ஹானா கிராபிக்ஸ்

Hana Graphics

எமது சேவைகள்

கறுப்பு - வெள்ளைப்
புகைப்படத்தை
வர்ணமாக்குதல்

நீங்கள் விரும்பிய பின்னணியில்
உங்கள் புகைப்படத்தைப்
பொருத்துதல்.

புகைப்படத்தில் இருப்பவரை
ரேகைச் சித்திரமாக்கி
நிறந்தீட்டுதல்

வியாபாரம்
மற்றும் தொழில்
சம்மந்தமான
விளம்பரங்களை
வடிவமைத்தல்

புகைப்படத்தில் உள்ள உங்கள் முகத்தில் காணப்படும் தேவையற்ற புள்ளிகள், பருக்கள் என்பன நீக்கப்பட்டு அழகாக மாற்றப்படும். மற்றும் அனைத்துவிதமான வடிவமைப்புக்களும் மிகவும் குறைந்த விலையில் செய்து தரப்படும்.

இதைத் தவிர பூப்புனித நிராட்டு விழா, பிறந்தநாள் அழைப்பிதழ்களும் மற்றும் அனைத்துவிதமான அழைப்பிதழ்களும் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

கல்யாண மற்றும் பூப்புனித நிராட்டு ஆல்பம் சிறந்த முறையில் வடிவமைத்துக் கொடுக்கப்படும்.

சிங்களத்தில் இருந்து தமிழுக்கு, மற்றும் தமிழில் இருந்து சிங்களத்திற்கும் கடிதங்கள், விபரங்கள் மொழிபெயர்ப்பு செய்து தரப்படும்.

இல.15, டயஸ் வீத், மட்டக்களப்பு.

தொடர்புகளுக்கு : +94 652224820 / +94 719105237

மின்னஞ்சல் : hanags21@yahoo.com